

Начало > Съдебни процедури > Граждански дела > Признаване и принудително изпълнение на съдебни решения >

Процедури за изпълнение на съдебно решение

Процедури за изпълнение на съдебно решение

Когато даден съд участва в решаването на спор, трябва да бъдат предприети две стъпки в края на процеса. Първо, съдът трябва да издаде съдебно решение, а след това съдебното решение трябва да бъде изпълнено на практика.

За да бъде принудена другата страна (ответникът или вашият длъжник) да изпълни съдебното решение срещу нея (например да изплати сума), трябва да се обърнете към органите по изпълнението. Единствено те имат правомощия да принудят длъжника да плати, като сезират органите на закона и реда, ако е необходимо.

Съгласно Регламента „Брюксел I“ (преработен текст), уреждащ признаването и изпълнението на съдебни решения по трансгранични дела, ако разполагате с изпълняемо съдебно решение, постановено в държава — членка на Съюза, можете да се обърнете към органа по изпълнението в друга държава членка, където например длъжникът има имущество, без да е необходимо провеждането на междинна процедура (Регламентът премахва производството по екзекватура). Длъжникът, срещу когото искате изпълнение, може да сезира съда с молба за отказ за изпълнение. Наименованията и седалищата на тези компетентни съдилища и съдилищата, пред които се подават последващи жалби са представени [тук](#). Целта на принудителното изпълнение обикновено е възстановяването на парични суми, но е възможно целта да бъде изпълнение на друго задължение (задължение за извършване или въздържане от извършване на действие, напр. доставка на стоки или завършване на работа или въздържане от причиняване на щета).

Може да бъдат използвани различни европейски процедури (като [европейска заповед за плащане](#), [европейска процедура за иски с малък материален интерес](#) и [европейско изпълнително основание](#)) при трансграничните граждански дела, но при всяко от тях съдебното решение трябва да бъде изпълнено в съответствие с националните правила и процедурите на държавата, в която се извършва принудителното изпълнение (обикновено където се намира длъжникът или неговите/нейните активи).

На практика трябва да разполагате с документ, подлежащ на изпълнение (съдебно решение или акт), ако желаете да подадете молба за принудително изпълнение. Процедурите по принудителното изпълнение и органите, които ги прилагат (съдилища, агенции по събиране на вземания и съдебни изпълнители), се определят от националното законодателство на държавата-членка, в която се изисква принудително изпълнение.

Моля, изберете знаме, за да получите подробна информация за съответната страна.

Последна актуализация: 18/01/2019

Тази страница се поддържа от Европейската комисия. Информацията на тази страница не отразява задължително официалната позиция на Европейската комисия. Комисията не поема никаква отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. За да се запознаете с правилата относно авторското право за страниците на ЕС, моля прочетете правната информация.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Белгия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Ако длъжник не спазва доброволно съдебно решение, кредиторът може да поиска привеждането му в изпълнение от съдилищата; това се нарича принудително изпълнение. То изисква изпълнително основание (член 1386 от Съдебния кодекс), тъй като налага навлизане в правната сфера на длъжника. Такова изпълнително основание обикновено е съдебно решение или нотариален акт. От уважение към неприкосновеността на личния живот на длъжника в определени моменти не може да се иска изпълнение на изпълнителното основание (член 1387 от Съдебния кодекс). Изпълнителното основание се привежда в изпълнение от съдебен изпълнител.

Обикновено принудителното изпълнение се използва за събиране на парични средства, но може да се използва и за налагане на извършването или въздържане от извършването на дадено действие.

Друг важен аспект е имуществената санкция (член 1385*bis* от Съдебния кодекс). Това е средство за оказване на натиск върху осъдения с цел да се насърчи изпълнението на съдебното решение. В определени случаи обаче не може да се налага имуществена санкция: когато лицето е осъдено да заплати определена парична сума или да спазва трудов договор, както и когато това би било несъвместимо с човешкото достойнство. Имуществената санкция се изпълнява въз основа на изпълнителното основание, което я разпорежда, поради което не се изисква друго такова основание.

В случай че дадено лице е осъдено да заплати определена парична сума, изпълнението на вземането се извършва от активите на длъжника и се нарича налагане на запор. Прави се разграничение между вида на запориранияте вещи (движими или недвижими) и естеството на запора (обезпечителен запор и изпълнителен запор по съдебно решение). Обезпечителният запор се използва в спешни случаи за поставяне на вещи под надзора на съда: положението на вещите остава непроменено, за да се гарантира последващото принудително изпълнение. Лицето, на което е наложен запор, губи контрол над вещите и не може да се разпорежда с тях. Не може да ги продава, нито да ги прехотства. Когато вещи на длъжника са запорирани в изпълнение на съдебно решение, те се продават и постъпленията от продажбата се дават на кредитора. Кредиторът няма права върху запориранияте вещи, а само да получи на постъпленията от тяхната продажба.

Освен това въз основа на молба по член 1445 и сл. от Съдебния кодекс съществува също заповед за запор върху вземания на длъжника към трети лица (вж. по-долу).

Освен обичайния обезпечителен запор и изпълнителния запор върху движимо и недвижимо имущество съществуват и специални правила за възбраната върху кораби (членове 1467–1480 и членове 1545–1559 от Съдебния кодекс), залога (член 1461 от Съдебния кодекс), връщането на неправомерно взети с изпълнителен лист вещи (членове 1462–1466 от Съдебния кодекс) и неприбраната реколта от плодове и посеви (членове 1529–1538 от Съдебния кодекс). В останалата част от документа ще се съсредоточим само върху обичайния запор.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Съдебни изпълнители и съдии по запора. Последните са компетентни да разглеждат спорове, свързани с принудителното изпълнение.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

2.1.1. Обезпечителен запор

За налагане на обезпечителен заповед по принцип се изисква разрешението на съдията по обезпеченията и трябва да са налице причини за неотложност (член 1413 от Съдебния кодекс). Разрешението трябва да бъде поискано чрез молба *ex parte* (член 1417 от Съдебния кодекс). Една и съща молба не може да се използва едновременно за заповед на движима вещ и възбрана върху недвижим имот. За възбрана върху недвижим имот винаги се изисква отделна молба.

Съдията по обезпеченията ще постанови решение не по-късно от осем дни след депозиране на молбата (член 1418 от Съдебния кодекс). Съдията може да реши да откаже необходимото разрешение или да го предостави на кредитора, изцяло или частично. Решението на съдията по обезпеченията трябва да бъде връчено на длъжника. Решението се издава на съдебния изпълнител, който след това предприема необходимите действия, за да го върчи.

Съществува едно важно изключение от това правило, при което не се изисква разрешението на съдията по обезпеченията: всяко съдебно решение представлява разрешение за налагане на обезпечителен заповед по отношение на издадени присъди (член 1414 от Съдебния кодекс). Тук също трябва да е налице неотложност. Съдебното решение просто трябва да бъде предадено на съдебен изпълнител, който ще предприеме необходимите действия, за да наложи заповед върху вещите.

Обезпечителният заповед може да се преобразува в изпълнителен заповед (членове 1489–1493 от Съдебния кодекс).

2.1.2. Изпълнителен заповед по съдебно решение

А. Общи положения

Изпълнителен заповед по съдебно решение може да се извърши само въз основа на изпълнително основание (член 1494 от Съдебния кодекс).

Съдебните решения и нотариалните актове могат да бъдат приведени в изпълнение само въз основа на издаване на заверен препис или оригинал, придружени от формулировка за привеждане в действие, постановена с кралски указ.

Решението на съда се връчва предварително на ответника (член 1495 от Съдебния кодекс). Ако изпълнителното основание е съдебно решение, предварителното му връчване е задължително във всеки случай, за да се уведоми длъжникът. Ако изпълнителното основание обаче е нотариален акт, това не е необходимо, тъй като длъжникът вече ще е запознат с него. Допустимите срокове за преразглеждане и обжалване започват да текат при връчването на съдебното решение. Сроковете за обжалване водят до спиране на изпълнителен заповед по съдебното решение (но не и на обезпечителен заповед) в случаите, когато на страната е било разпоредено да заплати определена парична сума. Предварителното изпълнение (съдебното решение подлежи на предварително изпълнение) представлява изключение от суспензивното действие на обичайните процедури по преразглеждане или обжалване.

Вторият етап от усилията на кредитора да извърши принудителна продажба на имуществото е заповед за плащане (член 1499 от Съдебния кодекс). Това е първото действие по принудително изпълнение и последното предупреждение към длъжника, който на този етап все още може да избегне заповедта. След издаването на заповедта за плащане е предвиден изчаквателен период, който е един ден за заповед на движими вещи (член 1499 от Съдебния кодекс) и 15 дни за възбрана върху недвижим имот (член 1566 от Съдебния кодекс). Заповедта трябва да се върчи на длъжника и представлява уведомление за неизпълнение и искане за плащане. Принудителното изпълнение може да послужи само за събиране на суми, обявени в заповедта за плащане.

След като изтече изчаквателният период, вещите могат да бъдат заповедирани/възбранени. Това става чрез призовка от съдебен изпълнител.

Следователно принудителното изпълнение се осъществява чрез посредничеството на компетентно длъжностно лице. Длъжностното лице се приема за представител на кредитора; функцията на този служител е определена по закон и той действа под надзора на съда. Той има договорна отговорност по отношение на кредитора и извъндоговорна отговорност по отношение на трети страни (съгласно закона и на основание нарушаване на общото задължение за полагане на грижа).

В срок от 3 работни дни съдебният изпълнител изпраща заповедно съобщение до Централния регистър за заповедни съобщения, упълномощаване, възлагане, колективно уреждане на дългове и възражения (*Centraal Bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht en collectieve schuldenregeling en van protest*) (член 1390, параграф 1, Съдебен кодекс). Съобщението е задължително както за заповед на движими вещи, така и за възбрана върху недвижими имоти. Налагането на изпълнителен заповед по съдебно решение или предприемането на производство по поделение не е възможно, без преди това да се направи справка със заповедните съобщения в Централния регистър за съобщенията (член 1391, параграф 2, Съдебен кодекс). Това правило е въведено, за да се предотвратят ненужни заповеди и да се подсили колективното измерение на заповедта.

Б. Изпълнителен заповед по съдебно решение: движими вещи

За изпълнителен заповед по съдебно решение на движими вещи се изисква заповед за плащане, срещу която длъжникът има право да възрази.

Заповедът се извършва с призовка от съдебен изпълнител и на първо време представлява обезпечителна мярка: вещите не са преместени и не е налице промяна в собствеността и ползването им. Възможно е също да се наложи заповед на вещи с местоположение, различно от дома на длъжника, и в помещения на трета страна.

В случай на движими вещи заповедът не се ограничава до само една процедура, но на практика, предвид свързаните с това разходи, няма смисъл да се налага втори заповед върху същите вещи. Когато се стигне до пропорционалното поделение на постъпленията от продажбата на вещите на длъжника, участват и другите ищци, освен този, който е извършил заповедта (член 1627 и сл. от Съдебния кодекс).

За заповедта трябва да се изготви официален доклад. Принудително отнетите вещи ще бъдат продадени не по-рано от един месец след връчването или уведомлението за преписа на официалния доклад от заповедта. С този срок се цели длъжникът да получи последна възможност да избегне продажбата. Продажбата трябва да бъде оповестена пред обществеността посредством плакати и съобщения във вестниците. Тя се провежда във аукционна зала или на обществен пазар, освен ако не е подадено искане за друго, по-подходящо място. Продажбата се провежда от съдебния изпълнител, който изготвя официален доклад и събира постъпленията от продажбата. В срок от 15 дни след това съдебният изпълнител поделва пропорционално постъпленията (член 167 и сл. от Съдебния кодекс). Обикновено тази процедура се урежда по взаимно съгласие, ако не се стигне до такова, случаят се отнася до съдията по обезпеченията.

В. Изпълнителен заповед по съдебно решение: недвижим имот (членове 1560–1626 от Съдебния кодекс).

Принудителното изпълнение започва с връчването на заповедта за плащане.

Поради това налагането на възбраната се извършва не по-рано от 15 дни и не по-късно от шест месеца след това, като при неспазване на сроковете заповедта спира да има правно действие. Актът за възбрана трябва да бъде вписан в ипотечния регистър в рамките на 15 дни и да бъде връчен в рамките на шест месеца. Актът по вписването на възбраната прави имуществото недостъпно и има правно действие най-много за шест месеца. Невписването на акта прави възбраната недействителна. За разлика от движима вещ, в случай на недвижим имот се прилага принципът за една-единствена възбрана (имот, който е възбранен веднъж не може да бъде възбранен втори път).

Последната стъпка е подаването на молба до съдията по обезпеченията за назначаване на нотариус, който да изповяда продажбата на вещите и да удовлетвори вискателите. Длъжникът може да подаде възражение до съдията по обезпеченията срещу действията на назначения нотариус. Подробните правила за продажбата на вещите са ясно определени от закона (вж. член 1582 и сл. от Съдебния кодекс). Обикновено продажбата се извършва публично, но по инициатива на съдията или по искане на кредитора, който налага заповедта, е възможна и частна продажба.

Постъпленията от продажбата се поделят между различните вискатели съгласно договорения ред на удовлетворяване (вж. членове 1639–1654 от Съдебния кодекс). Споровете относно реда на удовлетворяване на вискателите се отнасят до съдията по обезпеченията.

2.1.3. Запор върху вземания на длъжника към трети лица

Запорът върху вземания на длъжника към трети лица е запор върху вземания, които длъжникът дължи на трети лица (напр. за доходи от неговия работодател). По този начин третата страна се явява вторичен длъжник на кредитора, който налага запора. Запорът върху вземания на длъжника към трети лица (*beslag onder derden*) не е същото като запорирането на вещи, принадлежащи на длъжника, но намиращи се в помещения на трета страна (*beslag bij derden*).

Вземането, представляващото основанието за запор, е вземането на вискателя по запора по отношение на длъжника по запора. Запорирано вземане е вземането, което лицето, на което се налага запор, има към трета страна/вторичен длъжник.

Подробните правила относно запор върху вземания на длъжника към трети лица могат да бъдат намерени в членове 1445–1460 от Съдебния кодекс (обезпечителен запор) и членове 1539–1544 от Съдебния кодекс (изпълнителен запор по съдебно решение).

2.1.4. Разноски

Освен съдебните разноски има и разноски за съдебния изпълнител, които трябва да се имат предвид в случаите на налагане на запор. Таксите за официалните услуги на съдебния изпълнител са определени в кралски указ от 30 ноември 1976 г. за определяне на тарифите за действията на съдебните изпълнители по граждански и търговски дела и тарифите за някои надбавки (*Koninklijk Besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen*) (вж. Федерална публична служба „Правосъдие“ (*Service public fédérale Justice/Federale Overheidsdienst Justitie*)).

3.2 Основни изисквания

А. Обезпечителен запор

Всеки кредитор с вземане, показващо определени характеристики, може да наложи обезпечителен запор, независимо от стойността за запорираните вещи и размера на вземането (член 1413 от Съдебния кодекс).

Първото предварително условие за този вид запор е неотложността: трябва да бъде застрашена платежоспособността на длъжника, което застрашава последваща продажба на активите. Съдът е този, който въз основа на обективни критерии решава дали това условие е изпълнено. Трябва да е налице неотложност, не само към момента на налагане на запора, но и когато се прави оценка на необходимостта да се продължи запора. Налице са няколко изключения по отношение на това условие: запор в случай на подправяне на документи, запор за задължения по менителници и за изпълнение на чуждестранни решения.

Второто условие за обезпечителен запор е, че кредиторът трябва да има вземане. Ако е необходимо вземане, то трябва да отговаря на определени условия (член 1415 от Съдебния кодекс): трябва да е окончателно (не условно), платимо (прилага се и по отношение на гаранции за бъдещи вземания) и фиксирано (размерът е определен или може да бъде определен). От друга страна, естеството и размерът на вземането са без значение. Съдията по обезпеченията решава дали тези условия са изпълнени, но съдът, който впоследствие разглежда делото, няма да бъде обвързан с това решение.

На трето място, кредиторът, който иска обезпечителен запор, трябва да е компетентен да го изпълни. Това е действие за контрол (а не ползване), което може, ако е необходимо, да се изпълни от законен представител.

Освен ако кредиторът вече не е получил съдебно решение, се изисква разрешението на съдията по обезпеченията (вж. по-горе). Това не се изисква обаче за обезпечителен запор върху вземания на длъжника към трети лица или залог, или за ищци, които вече са получили съдебно решение (член 1414 от Съдебния кодекс: всяко решение представлява изпълнително основание). Нотариалните актове също предоставят изпълнително основание.

Б. Изпълнителен запор по съдебно решение

За изпълнителен запор по съдебно решение също се изисква изпълнително основание (член 1494 от Съдебния кодекс). Това може да бъде съдебно решение, автентичен акт, изпълнителен лист от данъчните органи, чуждестранно съдебно решение с еквекатура и т.н.

Вземането трябва да бъде посочено в отговарящ на определени критерии акт. Както и при обезпечителния запор, вземането трябва да е определено, фиксирано и платимо. Алинея втора на член 1494 от Съдебния кодекс гласи, че запор, наложен, за да се получи плащане на дължим доход на вноски, се прилага също и по отношение на бъдещите вноски, когато те станат изискуеми.

Изпълнителното основание трябва да бъде актуално. Съдията по обезпеченията няма да се съобрази с него, ако вискателят по запора вече не е кредитор или ако вземането вече е изцяло или частично погасено (тъй като е погасено по давност или е платено, или уредено по друг начин).

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

А. Общи положения

На запор да подлежат само движими вещи и да се налага възбрана само на недвижими вещи, които са във владение на длъжника. Вещи, принадлежащи на трета страна, не могат да бъдат запорирани или възбранявани, въпреки че е без значение в чие владение са вещите на длъжника към този момент. Поради това при разрешение от съда е възможно да се запорират вещи в помещения на трета страна (член 1503, Съдебен кодекс).

По принцип кредиторът може да събере задължението само от активите на длъжника към настоящия момент. Само ако длъжникът умишлено изпадне в несъстоятелност, е възможно да се наложи запор/възбрана върху предишни негови активи. Запор/възбрана върху бъдещи активи също обикновено не се допуска, с изключение на бъдещи вземания.

По принцип в случай на обезпечителен запор приходът, получен от запорираните вещи, остава в лицето, на което се налага запор. В случай на изпълнителен запор по съдебно решение обаче приходите също подлежат на запор и съответно отиват при вискателя по запора.

Възможно е налагането на запор върху неподделено имущество, но в този случай принудителната продажба на имуществото се отлага до подялбата му (вж. например член 1561 от Съдебния кодекс). По отношение на съпрузите се прилагат специални правила.

Б. Вещи, отговарящи на условията за налагане на запор

Вещите трябва да отговарят на условията за налагане на запор. Определени вещи не могат да бъдат запорирани. Тяжното освобождаване от запор трябва да бъде свързано със законова разпоредба или поради естеството на вещите, или с факта, че са тясно свързани с личността на длъжника. Така например не е възможно да се освободят от запор вещи въз основа предназначението им. Поради това на условията за налагане на запор не отговарят следните вещи:

Вещите, изброени в член 1408 от Съдебния кодекс. Това ограничение е въведено, за да се гарантират приемливи условия на живот за длъжника и семейството му.

Вещи, които нямат пазарна стойност, поради което не могат да бъдат от полза за кредитора.

Вещи, които са неотчуждаеми, тъй като са тясно свързани с личността на длъжника.

Вещи, освободени от запор със специално законодателство (напр. доходите и възнагражденията на малолетно или непълнолетно дете, непубликувани книги и музика, доходи на затворници за положен в затвора труд).

Работни заплати (запор върху доходите) и подобни вземания обикновено отговарят на условията за налагане на запор само до определен размер (вж. член 1409, член 1409*bis* и член 1410, параграф 1 от Съдебния кодекс). Това включва например плащания за издръжка, присъдена от съда на невиновен съпруг. Определени плащания, като например минималната издръжка за живот, са напълно освободени от налагането на запор (вж. член 1410, параграф 2 от Съдебния кодекс). Ограниченията по отношение на допустимостта за запор обаче не се прилагат по отношение на ищци, които искат събиране на задължения за издръжка и чийто вземания са с предимство (вж. член 1412 от Съдебния кодекс).

В миналото държавата се е ползвала с имунитет към действията по принудително изпълнение, което е довело до невъзможност да се запорира държавно имущество. Сега с член 1412*bis* от Съдебния кодекс това е леко променено.

Съществуват специални правила, уреждащи възбрана върху кораби и въздухоплавателни съдове (за обезпечителен запор: вж. членове 1467–1480 от Съдебния кодекс, а за изпълнителен запор по съдебно решение: вж. членове 1545–1559 от Съдебния кодекс.)

V. *Kantonnement*

Когато се запорира дадена вещ, запорът обикновено се прилага към вещта като цяло, дори ако нейната стойност надхвърля размера на вземането. Това е много неблагоприятно за длъжника, тъй като вещта става напълно недостъпна за него. Поради това белгийският законодател е предвидил наредба за съдебен депозит (*kantonnement*): длъжникът депозира определена сума и му се позволява да си възстанови ползването на вещта (вж. членове 1403–1407*bis* от Съдебния кодекс).

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

A. Запор

От момента на запориране на вещите длъжникът губи правото да се разпорежда с тях. Запорът обаче не предоставя на вискателя по запора вземане с предимство. Лишаването от право означава, че длъжникът вече няма право да отчуждава вещите или да ги обременява с тежест. Вещите обаче продължават да бъдат във владение на длъжника. На практика в ситуацията няма промяна; правното положение обаче е различно. Санкцията за нарушаването на това лишаване от право е, че действията, предприети от лицето, на което се налага запор, не са обвързващи по отношение на вискателя по запора.

Лишаването от право обаче е само относително, в смисъл че се прилага само в полза на вискателя по запора. Останалите ищци винаги трябва да се нагаждат към колебанията в активите на длъжника. За тях обаче това е просто въпрос за присъединяването им към запор, който вече е наложен.

Лишаването от право е първият етап в процеса на продажба на активите. Вещите се поставят под надзора на съда. Така изпълнителният запор на първо място има и обезпечителна функция.

B. Запор върху вземания на длъжника към трети лица

Тази форма на запор премахва контрола върху цялото запорирано вземане, независимо от стойността на вземането, което е основание за запора. Лицето, на което е връчена заповедта за запор, може да извърши частично плащане (*kantonneren*). Действия, които възпрепятстват вземането, не могат да бъдат противопоставени на вискателя по запора. След връчването на заповедта за запор върху вземания на длъжника към трети лица не може да се изготви друго споразумение между лицето, на което се налага запор, и третото задължено лице.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

A. Обезпечителен запор

Обезпечителният запор има правно действие за срок от три години. В случай на запор на движима вещ и запор върху вземания на длъжника към трети лица тригодишният период започва да тече от датата на издаване на заповедта или призовката (членове 1425–1458 от Съдебния кодекс). В случай на възбрана върху недвижим имот датата на вписването ѝ в ипотечния регистър се определя като начало на тригодишния период (член 1436 от Гражданския кодекс).

Срокът може да бъде удължен, ако има достатъчно основателни причини за това (членове 1426, 1459 и 1437 от Съдебния кодекс).

B. Изпълнителен запор по съдебно решение

В случай на изпълнителен запор по съдебно решение максимален период на правно действие има само заповедта, която предшества запора. За този вид запор периодът е десет години в случай на движима вещ (обичайният срок, тъй като не се прилагат специални разпоредби) и шест месеца в случай на недвижим имот (член 1567 от Съдебния кодекс). За възбрана върху кораби срокът е една година (член 1549 от Съдебния кодекс).

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

A. Обезпечителен запор

Ако съдията по обезпеченията откаже разрешение за обезпечителен запор, заявителят (т.е. кредиторът) може да обжалва решението пред апелативния съд в рамките на един месец. Това е процедура *ex parte*. Ако въз основа на обжалването се допуска запор, длъжникът има правото да образува производство на трета страна срещу решението (вж. член 1419 от Съдебния кодекс).

Ако съдията по обезпеченията разреши обезпечителен запор, длъжникът или всяка друга заинтересована страна може образува производство на трета страна срещу решението. Крайният срок за това е един месец и производствата се образуват в съда, постановил решението. Тогава съдът ще постанови решението си пред всички страни. Производствата на трета страна обикновено нямат суспензивно действие (вж. член 1419 и член 1033 от Съдебния кодекс).

Когато обезпечителен надзор може да бъде наложен без съдебно разрешение, длъжникът може да го обжалва, като подаде молба до съдията по обезпеченията за вдигане на запора (член 1420 от Съдебния кодекс). Това е процедура за оспорване на запор и се счита за бързо производство, а ако е необходимо, се придружава от налагането на наказателно плащане. Основанията за иска могат да включват липсата на неотложност (Cass. 14 септември 1984 г., Arr. Cass 1984-85, 87).

Ако има промяна в обстоятелствата, до съдията по запора може да бъде подадена молба да измени или оттегли запора или от лицето, на което се налага запор (чрез призоваване на всички страни да се явят пред съдията по обезпеченията), или от вискателя по запора, или от посредник (чрез подаване на молба).

B. Изпълнителен запор по съдебно решение

Длъжникът може да подаде възражение срещу заповедта за плащане, като по този начин оспорва нейното правното действие. За това няма законоустановен срок и възражението няма суспензивно действие. Основанията за възражението включват процедурни недостатъци и гратисен период (ако изпълнителното основание е нотариален акт).

Длъжниците могат да подадат възражение до съдията по обезпеченията срещу продажбата на вещите си, но това възражение също няма суспензивно действие.

Ищци, различни от вискателя по запора, могат да възразят срещу продажната цена, но не и срещу самата продажба.

Трета страна, която твърди, че е собственик на заповираните вещи, също може да подаде възражение до съдията по обезпеченията (член 1514 от Съдебния кодекс). Това е процедура по събиране и има суспензивно действие.

Страната, която желае да изпълни решението, получава само един заверен препис. Той се издава от регистъра при плащане на такса (такса за издаване).

Формуляр за изпълнение:

„Ние, Филип, крал на белгийците,

На всички присъстващи и идващи, да бъде известно:

Нареждаме и повеляваме всички призвани съдебни изпълнители да изпълняват това решение, присъда, заключение, заповед или акт;

Че нашите главни прокурори и прокурори в първоинстанционните съдилища ще го изпълняват и че всички ръководители и служители на публичните органи ще им оказват съдействие, ако това се изисква по закон;

В свидетелство за това решението, присъдата, заключението, заповедта или актът е подписан и подпечатан с печат на съда или на нотариус.“

За действия, свързани с изпълнението на съдебно решение или нотариалния акт, съдебният изпълнител отговаря пред съдията по обезпеченията.

По въпроси, свързани с етиката, той отговаря пред прокуратурата и регионалния клон на камарата на съдебните изпълнители.

Регистър по местонахождение на вещите (член 1565 от Съдебния кодекс). Регистърът предоставя информация за недвижими имоти, напр.

имуществени права, ипотечи, учредени върху имуществото.

Т.е. всички страни по делото.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Съдебният кодекс включва различни правила относно вещите, които не отговарят на условията за налагане на запов (членове 1408–1412 *quater* от Съдебния кодекс).

Взискателите могат да търсят вземания срещу определени материални движими вещи: които са необходими за ежедневието на лицата, на които се налага запов, и техните семейства; за изпълнение на професионалните им задължения или за продължаване на обучение, или образование на лицата, на които се налага запов, и техните деца на издръжка, живеещи на същия адрес (вж. член 1408 от Съдебния кодекс). Частично освобождаване от запов и възлагане се прилагат по отношение на приход от работа и други дейности, както и надбавки, пенсии и други приходи. Праговете, на които се основава пълното или частично освобождаване от запов, са определени в член 1409, параграф 1 от Съдебния кодекс и се индексират ежегодно. Сумите по тарифите на допустимите суми за запов или възлагане нарастват прогресивно, ако длъжникът има деца на издръжка.

Предявеното вземане с оглед на изпълнението на съдебната заповед по принцип подлежи на срок с обща давност, т.е. 10 години.

Последна актуализация: 03/08/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - България

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение е финалът на съдебния процес. То включва в себе си възможността на ищеца, в чиято полза е постановено съдебно решение да изисква от съответния орган на изпълнение да предприеме всички действия, включени в неговите правомощия и визирани в закона с цел удовлетворяване на вземането му.

За да възникне правото на принудително изпълнение необходимо е да съществува притезание, което да се нуждае от принудително удовлетворяване, тъй като не е доброволно удовлетворено и съответен изпълнителен титул.

Мерки на принудително изпълнение:

запов на движими вещи,

възбрана на недвижими имоти,

опис и оценка на недвижим имот,

извършване на публична продажба на недвижим имот,

запов върху банкови сметки на длъжника,

запов върху МПС,

въвод във владение,

принудително отнемане на движими вещи,

изпълнение върху дялове в търговско дружество,

изпълнение на задължение за предаване на дете,

изпълнение върху вещи съпружеска имуществена общност.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

В Република България съдебните изпълнители са:

1. Държавни съдебни изпълнители

2. Частни съдебни изпълнители.

Статутът на частните съдебни изпълнители е уреден в Закона за частното съдебно изпълнение. Според този закон /разпоредбата на чл. 2/ частен съдебен изпълнител е лице, на което държавата възлага принудително изпълнение на частни притезания.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Съгласно чл. 404 ГПК на принудително изпълнение подлежат:

т. 1. - влезлите в сила решения и определения на съдилищата, осъдителните решения на въззивните съдилища, заповедите за изпълнение, съдебно-спогодителните протоколи, решенията и заповедите за изпълнение, които подлежат на или по които е допуснато предварително или незабавно изпълнение, както и решенията на арбитражните съдилища и сключените пред тях спогодби по арбитражни дела,

т. 2. - решенията, актовете и съдебно-спогодителните протоколи на чуждестранните съдилища, които подлежат на изпълнение на територията на Република България без нарочно производство,

т. 3. - решенията, актовете и съдебно-спогодителните протоколи на чуждестранните съдилища, както и решенията на чуждестранните арбитражни съдилища и сключените пред тях спогодби по арбитражни дела, по които е допуснато изпълнение на територията на република България.

Съгласно чл. 405 ГПК за издаването на изпълнителен лист е необходимо да бъде подадена писмена молба, препис от която не се връчва на длъжника.

Според чл. 405, ал. 2 ГПК компетентните съдилища, които се произнасят по тези молби, са следните:

в случаите на чл. 404, т. 1 ГПК: първоинстанционният съд, който е разглеждал делото или съдът, който е издал заповедта за изпълнение, а когато актът подлежи на незабавно изпълнение - съдът, който е постановил решението или заповедта за изпълнение.

В случаите на чл. 404, т. 2 и т. 3 ГПК - съдът по допускането на изпълнението.

По отношение решенията на местните арбитражни съдилища и сключените пред тях спогодби по арбитражни дела - Софийски градски съд.

Разпоредването, с което се уважава или отхвърля молбата за издаване на изпълнителен лист, подлежи на обжалване в двуседмичен срок - чл. 407 ГПК.

За да се издаде изпълнителен лист не е необходимо, съгласно действащата нормативна уредба молбата да е подадена чрез адвокат. Тя може да се подаде лично от лицето или от негов представител /вкл. и адвокат /. Особени изисквания по отношение на молбата за издаване на изпълнителен лист няма.

Разходите за извършване на изпълнителни действия са посочени конкретно в Тарифа за таксите и разноските към Закона за частното съдебно изпълнение, ДВ, бр. 35/2006 г.

3.2 Основни изисквания

За да започне процесът на принудителното изпълнение, необходимо е да се подаде писмена молба от заинтересованата страна до съдебния изпълнител - държавен или частен, с приложен към нея изпълнителен лист или друг акт, подлежащ на изпълнение. В молбата трябва да се посочи изпълнителния способ, който в течение на изпълнителното производство може да бъде променен /чл. 426 ГПК/.

Местната компетентност на съдебния изпълнител е уредена в чл. 427 ГПК.

Съдебният изпълнител е длъжен да изпрати на длъжника покана за доброволно изпълнение на задължението, което длъжникът следва да извърши в двуседмичен срок от получаването ѝ. Поканата съдържа предупреждение, че ако в дадения му срок длъжникът не изпълни задължението си, ще се пристъпи към принудително изпълнение. В поканата се съобщават наложените запови и възбрани, а също така към нея се прилага и копие от подлежащия на изпълнение акт. Едновременно с поканата за доброволно изпълнение до длъжника съдебният изпълнител посочва и деня, в който ще се извърши описът, а когато изпълнението се насочва върху недвижим имот - съдебният изпълнител изпраща писмо до службата по вписванията за налагане на възбрана.

Съдебният изпълнител съставя протокол за всяко предприето или извършено от него действие.

Когато съдебният изпълнител преминава от един начин на изпълнение към друг, той писмено следва да съобщи на длъжника това обстоятелство /чл. 428 от ГПК/.

В случаите когато при започване на принудителното изпълнение длъжникът няма постоянен или настоящ адрес, районният съдия, по искане на взыскателя, назначава особен представител на длъжника /чл. 430 ГПК/.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Може да се изпълнява по отношение на следното имущество на длъжника:

движими вещи,

трудова възнаграждение,

доходи от недвижим имот, вкл. ренти, наеми и др.,

банкови сметки,

недвижими имоти,

акции и облигации в капитала на търговски дружества,

вещи - движими и недвижими в режим на съсобственост или на съпругеска общност.

Съгласно чл. 442 ГПК взыскателят може да насочи изпълнението върху всяка вещь или вземане на длъжника.

Според чл. 444 ГПК несеквестрируеми вещи са:

вещи за обикновено употребление на длъжника и неговото семейство, съгласно одобрен от Министерския съвет списък, необходимата храна на длъжника и неговото семейство за един месец, а за земеделските стопани - до нова реколта или равностойността ѝ в други земеделски произведения,

необходимите горива за отопление, готвене и осветление за три месеца,

необходимите на длъжника машини и съоръжения за упражняване на занятието или професията му,

част от земите на длъжника /съотв. до 5 дка лозя и градини и до 30 дка ниви и необходимите за воденето на стопанството машини и инвентар, както и торовете, средствата за растителна защита и семето за посев - за една година;/,

необходимото количество работен добитък при животновъдите - две глави работен добитък, една крава, пет глави дребен добитък, десет пчелни кошера и домашните птици, както и необходимата храна за изхранването им до нова реколта или до пускането на паша,

жилището на длъжника, ако е единствено за него и за членовете на семейството му, независимо от това дали длъжникът живее в него . Ако

жилището надхвърля жилищните нужди на длъжника и членовете на семейството му, определени с наредба на Министерския съвет,

надвишаващата част от него се продава, ако са налице условията по чл. 39, ал. 2 от Закона за собствеността

предвидените в друг закон вещи и вземания като неподлежащи на принудително изпълнение

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Едновременно с поканата за доброволно изпълнение до длъжника съдебният изпълнител посочва и деня, в който ще се извърши описът, а когато изпълнението се насочва върху недвижим имот - съдебният изпълнител изпраща писмо до службата по вписванията за налагане на възбрана.

Запорът върху движима вещь или вземане се налага с извършване на опис.

Действието на запора и възбраната по отношение на длъжника е следното:

От момента на тяхното налагане длъжникът се лишава от правото да се разпоредва с вземането или с вещта /движима или недвижима/ и не може под страх от наказателна отговорност да я изменя, поврежда или унищожава. Тези последици настъпват от момента на получаване от него на призовката за доброволно изпълнение.

Действието на запора и възбраната по отношение на взыскателя е следното:

Според чл. 452, ал. 1 ГПК всички извършени от длъжника разпореджения със заповираната вещь или вземане след запора са недействителни спрямо взыскателя и присъединилите се кредитори, освен ако приобретателят може да се позове на чл. 78 Закона за собствеността. Текстът на чл.78 от Закона за собствеността предвижда, че който придобие по възмезден начин владението на движима вещь или на ценна книга на приносител на правно основание, макар и от несобственик, но без да знае това, придобива собствеността, освен когато за прехвърлянето на

собствеността върху движимата вещ се изисква нотариален акт или нотариална заверка на подписите. Това правило се прилага и за придобиване на други вещни права върху движима вещ.

Когато изпълнението е насочено върху недвижим имот, недействителността има действие само за извършените след вписване на възбраната разпореждания /чл. 452, ал. 2 ГПК/.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Законът не определя период за валидност на тези мерки. Те са предвидени за удовлетворяване вземането на вискателя, поради което са валидни до приключване на изпълнителното производство.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Защитата в изпълнителния процес е уредена в Глава 39, раздел I и II ГПК.

Изпълнителните действия, включително и мерките за принудително изпълнение могат да бъдат обжалвани от следните лица:

Вискателят може да обжалва отказа на съдебния изпълнител да извърши исканото изпълнително действие, както и спирането и прекратяването на принудителното изпълнение.

Длъжникът може да обжалва постановлението, с което съдебният изпълнител му е наложил глоба, насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо, отнемането на движима вещ или отстраняването му от недвижим имот, поради ненадлежно уведомяване от страна на съдебния изпълнител, както и постановлението за разноските.

Третите лица /извън страните по изпълнението/ могат да обжалват действията на съдебния изпълнител, само когато изпълнението е насочено върху вещи, които в деня на запора, възбраната или предаването, се намират в тяхно владение.

Въвод във владение на недвижим имот може да се обжалва само от това трето лице, което е било във владение на имота преди предявяване на иска, решението по който се изпълнява /чл. 435 ГПК/.

При проведена публична продажба постановлението за възлагане може да се обжалва само от лице, внесло задатък до последния ден на продажбата, както и от вискател, участвал като наддавач, без да дължи задатък, както и от длъжника, поради това, че наддаването при публичната продажба не е извършено надлежно или имуществото не е възложено по най-високата предложена цена.

Според чл. 436 от ГПК жалбите се подават в едноседмичен срок от извършване на действието, ако страната е присъствала при извършването му или ако е била призована, а в останалите случаи - от деня на съобщението. Жалбите се подават чрез съдебния изпълнител до окръжния съд по мястото на изпълнението. Съдебният изпълнител при подадена жалба задължително излага мотиви по обжалването действие.

Тези жалби се разглеждат в закрито заседание, с изключение на жалбите, подадени от трети лица, които се разглеждат в открито заседание с призоваване на всички страни по изпълнителното производство. Срокът за постановяване на решение по тях е едномесечен.

Подадената жалба не спира действията по изпълнението, но съдът може да постанови изпълнителното производство да бъде спряно до произнасяне по оплакванията в жалбата, за което незабавно се уведомява съдебният изпълнител /чл. 438 от ГПК/.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

В разпоредбата на чл.432 ГПК са предвидени различните хипотези, в които принудителното изпълнение се спира от съда, по искане на вискателя и по силата на закона.

Последна актуализация: 25/04/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици вече са преведени.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Чешка република

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Това означава принудително да се наложи спазване на задължение, наложено чрез изпълнително основание, дори срещу волята на лицето, по отношение на което е наложено задължението. Ако той/тя не спазва доброволно наложеното му с изпълняемото съдебно решение, вискателят може да подаде до съда или до съдебен изпълнител молба за принудително съдебно изпълнение или за изпълнение.

Съдът ще разпорежи и ще извърши принудителното изпълнение с изключение на изпълнителни основания, които се представят в административни или данъчни производства. Следователно по граждански дела вискателят винаги може да се обърне към съда.

Вискателят по съдебното решение винаги може да се обърне към съдебен изпълнител. Съдебният изпълнител ще изпълни съдебно решение с разрешение от съда, с изключение на следните съдебни решения:

съдебни решения за грижа за малолетно или непълнолетно дете;

съдебни решения в случай на защита срещу домашно насилие;

съдебни решения от институциите на Европейския съюз;

чуждестранни съдебни решения.

Молба за изпълнение може да бъде подадена обаче, ако изпълнението следва да протече в съответствие със съдебно решение относно издръжка на непълнолетно или малолетно дете или съгласно чуждестранно решение, когато е издадена декларация за изпълняемост в съответствие с пряко приложимо законодателство на Европейския съюз, международен договор или решение за признаване.

Принудителното изпълнение на съдебно решение чрез съда се урежда в членове 251—351а от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията. Членове 492—513 от Закон № 292/2013 за специалните съдебни производства, с измененията, се прилагат обаче за принудително изпълнение на съдебни решения по въпроси в областта на семейното право.

Принудителното изпълнение на съдебно решение чрез съдебен изпълнител се урежда главно с членове 35—73 от Закон № 120/2001 относно съдебните изпълнители и принудителното изпълнение (Кодекс за принудителното изпълнение), с измененията. По-специално що се отнася до наредбата за индивидуалните методи за принудително изпълнение на съдебно решение, съдебният изпълнител действа в съответствие с Гражданския процесуален кодекс.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

По принцип компетентен да разпорежда и извършва **принудително изпълнение на съдебно решение** е общият съд на ответника (член 252, параграф 1 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията). Изключенията от това правило са определени в член 252 от Гражданския процесуален кодекс.

За повече подробности относно общия съд на ответника, вж. „Основни правила за местна компетентност“ (част 3.2.1. от информационен лист „Компетентност – Чешката република“).

Изпълнението може да бъде извършено от съдилищата и назначени от съда съдебни изпълнители. В съответствие с член 45 от Закон № 120/2001 относно съдебните изпълнители и принудителното изпълнение (Кодекс за принудителното изпълнение), с измененията, съдът по изпълнението, който разполага с предметна компетентност, е районният съд. Съдът по изпълнението с местна компетентност е съдът, в чийто съдебен район е постоянното пребиваване, местопребиваването в Чешката република в съответствие с вида престой за чужденец, седалище и т.н. на ответника. Въпросът за компетентността се разглежда по-подробно в посочената разпоредба на Кодекса за принудително изпълнение.

За повече подробности вж. също въпрос „Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?“

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Принудително изпълнение на съдебно решение

Производство може да бъде образувано само по молба на вискателя, ако ответникът не изпълни доброволно наложеното му с изпълняемото съдебно решение. Дори без молба, в съответствие със Закон № 292/2013 за специалните съдебни производства, с измененията, съдът ще разпреди изпълнение на някои преюдициални заключения, напр. във връзка с защитата срещу домашно насилие.

Принудителното изпълнение на съдебно решение може да бъде разпоредено само ако решението включва идентификация на вискателя и на ответника, определение за обхвата и съдържанието на задължението, за чието изпълнение е подаден искът за принудително изпълнение и определяне на крайния срок за спазване на задължението. Ако в съдебното решение не е определен краен срок за спазване на задължението, се подразбира, че наложеното със съдебното решение задължение трябва да бъде спазено в рамките на три дни, а в случай на принудително извеждане — в рамките на петнадесет дни от обявяването на съдебното решение за окончателно. Ако в съответствие със съдебното решение задължението трябва да бъде спазено от повече от един ответник, и ако е делимо, задължението трябва да се спазва еднакво от всички ответници, освен ако в решението не е определено друго.

Когато подава молба за принудително изпълнение, вискателят не трябва да бъде представляван от адвокат.

В молбата за принудително изпълнение на съдебно решение, с което се налага плащане на парична сума, трябва да бъдат обозначени специфичният метод на изпълнение и други определени от закона предпоставки. Молбата за принудително изпълнение трябва да бъде придружена от копие от съдебното решение, към което има потвърждение за неговата изпълняемост. Съдът, който се произнася по същество като съд от първа инстанция, ще осигури това потвърждение към съдебното решение. Не е необходимо да се прилага копие от съдебното решение, ако молбата за принудително изпълнение е подадена до съда, който е разгледал въпроса по същество като съд от първа инстанция.

Решенията се изготвят винаги под формата на резолюции в изпълнително производство.

По правило съдът ще разпреди принудително изпълнение, без да изслушва ответника.

В съдебните производства в Чешката република се заплаща съдебна такса (вж. Закон № 549/1991 за съдебните такси, с измененията). В обосновани случаи законът позволява освобождаване от съдебни такси.

Изпълнително производство

Изпълнението ще се извършва от съдебен изпълнител, посочен от вискателя в молбата за изпълнение. Актове на съдебния изпълнител се считат за актове на съда по изпълнението.

Изпълнителните производства се образуват по молба на вискателя или по молба на лице, което е доказало, че му е дадено или прехвърлено право, определено съгласно съдебно решение. Те се образуват на датата на предаване на такава молба на съдебния изпълнител. Съдебният изпълнител може да започне да определя и обезпечава активите на длъжника само след като съдът е издал разрешение за това и е разпоредил изпълнението.

Молбата за изпълнение трябва да включва:

идентификация на съдебния изпълнител, който следва да води изпълнението, като се посочва седалището му (списък на съдебните изпълнители можете да намерите на уебстраницата на Камарата на съдебните изпълнители на Чешката република (Exekutorská komora České republiky) <http://www.ekcr.cz/seznam-exekutoru.php&w>; за съдебните изпълнители не е определена местна компетентност — всеки съдебен изпълнител може да извършва дейност на цялата територия на Чешка република);

посочване на въпроса, за който се отнася молбата, и нейната цел;

идентифициране на участниците, т.е. вискателят или лицето, което се ползва с право съгласно съдебното решение, и ответникът; за физически лица това означава собствено име, фамилия, постоянно пребиваване на участниците или местопребиваване в Чешката република в съответствие с вида престой за чужденец и, когато е приложимо, ЕГН или дата на раждане на участниците, или за юридически лица — корпоративно име или търговско наименование, седалище и идентификационен номер;

точно посочване на изпълнителното основание;

задължението, което следва да се приведе в изпълнение чрез изпълнението, и когато е приложимо, в каква степен ответникът спазва принудително наложеното му задължение;

когато е приложимо, идентифициране на доказателствата, на които основава своето право вискателят; подпис;

Към молбата за изпълнение трябва да бъдат приложени оригиналът или заверено копие на изпълнителното основание заедно с потвърждение на неговата изпълняемост или копие на нотариален акт с разрешение за изпълнение, освен когато изпълнителното основание е издадено от съда по изпълнението. Органът, издал изпълнителното основание, предоставя потвърждение на изпълняемостта, докато за спогодби и споразумения то се предоставя от органа, който ги одобрява.

3.2 Основни изисквания

Принудителното изпълнение на съдебно решение (изпълнение) може да бъде разпоредено въз основа на изпълнително основание, ако наложеното задължение не е спазено доброволно.

Изпълнително основание е:

решение с изпълнителна сила на съда или съдебния изпълнител, ако в него се признава право, налага се задължение или се засягат активи;

изпълняемо съдебно решение на съд или друг разследващ орган, прокуратура и съдебен орган, ако в него се признава право или се засягат активи;

изпълняемо арбитражно решение;

нотариален документ с разрешение за принудително изпълнение, изготвен в съответствие със специално законодателство; изпълняемо съдебно решение и друго изпълнително основание от публичен орган; други решения с изпълнителна сила и одобрени спогодби и документи, чието изпълнение е позволено по закон. Ако в изпълнителното основание не се определя краен срок за спазване на задължение, се подразбира, че наложеното с изпълнителното основание задължение трябва да се изпълни в рамките на три дни, а в случай на принудително извеждане — в рамките на петнадесет дни от обявяването на съдебното решение за окончателно.

Принудително съдебно изпълнение

Общият съд по отношение на ответника е компетентен да налага и изпълнява съдебно решение, да изпълнява дейността, определена от съда преди разпоредването на принудителното изпълнение, и по отношение на декларациите за активите, освен ако в член 252 от Закон № 99/1963 от Гражданския процесуален кодекс, с измененията, не е посочено друго.

Принудителното изпълнение може да бъде разпоредено само до исканата от вискателя степен, която в съответствие с решението е достатъчна за неговото удовлетворение (член 263, параграф 1 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията).

Съдът ще отхвърли молба за принудително изпълнение, ако от нея вече е ясно, че постъпленията няма да бъдат достатъчни, за да покрият разносните по принудителното изпълнение (член 264, параграф 2 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията).

Изпълнително производство

Съдебен изпълнител ще извърши действията по принудителното изпълнение с разрешение от съда, с изключение на посочените по-горе съдебни решения (точка № 1).

Съдебен изпълнител, който получава молба за изпълнение, ще поиска заповед за изпълнение — най-късно петнадесет дни от датата на подаване на молбата — за разрешение и за разпоредване на изпълнението. Съдът ще издаде разрешение в рамките на петнадесет дни, ако са спазени всички законово определени предпоставки. Ако не са спазени всички законово определени предпоставки за извършване на принудително изпълнение, съдът ще даде указания на съдебния изпълнител да отхвърли, частично или изцяло, или да откаже молбата за изпълнение, или да спре изпълнителното производство. Съдебният изпълнител е обвързан с това указание.

Съдът по изпълнението с предметна компетентност е районният съд.

Ако ответникът е физическо лице, съдът по изпълнението с местна компетентност е съдът, в чийто съдебен район е постоянното пребиваване или местопребиваването в Чешката република на ответника, в съответствие с вида престой на чужденец. Ако ответникът е юридическо лице, съдът с местна компетентност е този, в чийто съдебен район се намира седалището на ответника. Ако ответник, който е физическо лице, няма постоянно пребиваване или местопребиваване в Чешката република, или ако ответник, който е юридическо лице, няма регистрирано седалище в Чешката република, съдът с местна компетентност е този, в чийто съдебен район се намират активите на ответника.

Някои освобождавания в рамките на местната компетентност произтичат от Закон № 292/2013 за специалните съдебни производства, с измененията, напр. член 511.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Изпълнителни действия могат да бъдат предприемани по отношение на движими и недвижими активи, права и други активи, с някои изключения. В съответствие с членове 321—322 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията, изпълнителни действия не могат да бъдат предприемани, по-специално по отношение на следните:

вещи, чиято продажба е забранена в съответствие със специално законодателство или които не подлежат на принудително изпълнение в съответствие със специално законодателство;

вещи, притежавани от ответника, които са му необходими, за да задоволява своите материални потребности и тези на семейството си или да изпълнява професионалните си задължения, както и други вещи, чиято продажба би била в разрез с моралните норми (по-специално това означава обикновени вещи, включващи дрехи, обичайно домакинско оборудване, брачни халки и други подобни вещи, медицински изделия и други вещи, от които ответникът се нуждае поради заболяване или физически недостатъци, средства, изчислени в размер на два пъти жизненото равнище на лице в съответствие със специално законодателство, животни, които не се държат за икономически цели и които играят ролята на спътник на лицето);

Ако ответникът е предприемач, негови вещи, които са му необходими, за да изпълнява търговската си дейност (това не се прилага, ако се ползват с право на задържане и ако то е предназначено за събиране на вземане от вискателя);

техническо оборудване, на което, в съответствие със специално законодателство, води документация за инвестиционни инструменти или съхранява документи, свързани с данни в тази документация, и техническо оборудване, служещо за предоставяне на данни за собственици на инвестиционни инструменти в съответствие със специално законодателство;

вещи, които ответникът е придобил като заместващи активи (това не се прилага, ако ответникът има право да се разпоредва свободно с тези вещи, или ако принудителното изпълнение включва събиране на задълженията на починало лице, или задължения, свързани с попечителство върху вещи, придобити като заместващи активи).

Вискателят също така винаги може да подаде молба за обезценка на изброените по-горе вещи, ако те са били придобити от ответник, който посредством умишлено престъпно деяние е причинил вреди чрез неоснователно обогатяване посредством такова престъпление, ако вискателят е увредената страна в това престъпление

Изброените по-долу също не подлежат на принудително изпълнение:

искове срещу спогодба, които са изплатени от застрахователна компания в съответствие със застрахователна полица, ако спогодбата следва да се използва за изграждане на нова или за възстановяване на вече съществуваща сграда;

парични помощи за социални грижи, помощи за покриване на разходи по издръжка, държавна социална помощ, семейни надбавки и еднократна държавна социална помощ, както и помощи за деца в приемни семейства;

вземания, които ответникът е придобил като заместващи активи; това не се прилага, ако ответникът има право свободно да се разпоредва с вземането или ако принудителното изпълнение включва събиране на задълженията на завещателя или задължения, свързани с попечителство върху вещи, придобити като заместващи активи;

само две пети от вземанията от физически лица, които са предприемачи, възникващи в хода на тяхната търговска дейност, подлежат на принудително изпълнение; ако обаче е налице молба за принудително изпълнение на някое от вземанията с предимство, на принудително изпълнение подлежат три пети от тях;

само две пети от вземанията за лицензионни възнаграждения подлежат на принудително изпълнение, ако ответникът е авторът; ако обаче е налице молба за принудително изпълнение на някое от вземанията с предимство, на принудително изпълнение подлежат три пети от тях (същото се прилага за вземания, произтичащи от права на изпълнители и от права на създатели на индустриална собственост).

В този списък са представени основните ограничения относно обезценката на активи чрез принудително изпълнение или изпълнение.

Гражданският процесуален кодекс съдържа някои допълнителни ограничения, напр. в член 267b.

Методът на обезценяване на съпругеска имуществена общност е заложен в член 262a, параграфи 1 и 2 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията, и в член 42 от Закон № 120/2001, Кодекс за принудително изпълнение, с измененията. Принудителното изпълнение по отношение на активи, които са част от съпругеска имуществена общност, може да бъде разпоредено за събиране на задължение, направено само от единия от съпрузите по време на брака или преди неговото сключване. За целите на заповедта за изпълнение активите, които не са част от съпругеската имуществена общност, само защото съдебно решение е отменило тези активи или е намалило съществуващия им обхват, или тъй като обхватът на съпругеската имуществена общност е намален съгласно договор, или е променен режимът на отделни активи, или произходът на съпругеската имуществена общност е договорно определен, считано към датата на прекратяване на брака, също се считат за част от съпругеската имуществена общност на ответника и неговия/ата съпруг/а.

Принудително изпълнение чрез приспадане от работни заплати или други приходи на съпруга/ата на ответника, чрез изземване от съпруга/ата на ответника от сметка във финансова институция, изземване на други парични вземания от съпруга/ата на ответника или изземване на други активи от съпруга/ата на ответника може да бъде разпоредено в случай на събиране на задължение, което е част от съпругеската имуществена общност.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Принудително съдебно изпълнение:

Плащането на парична сума може да се извърши чрез приспадания от работни заплати, принудително отнемане, управление на недвижими активи, продажба на движими и недвижими активи, налагане на запор върху производствено предприятие и учредяване на право на задържане върху недвижими активи (член 258, параграф 1 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията).

Принудителното изпълнение, налагащо задължение, различно от плащането на парична сума, зависи от естеството на наложеното задължение.

То може да се извърши чрез принудително извеждане, изнасяне на вещи, разделяне на общи вещи, приключване на работа и други действия (член 258, параграф 2 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията).

Принудително изпълнение **чрез продажба на залог** може да се извърши за запорирано вземане чрез продажбата на заложените движими и недвижими активи, общи вещи и комплекти от вещи, чрез налагане на запор върху заложено финансово вземане и запор на други заложените права на собственост (член 258, параграф 3 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията).

Едва след като изпълнението е вписано в регистъра на започналите изпълнения, съдебният изпълнител ще прецени как ще се извършват действията по изпълнението, и ще издаде, или отмени заповед за изпълнение, свързана с активите, които следва да бъдат засегнати от изпълнението. Заповед за изпълнение означава заповед за изпълнение по един от начините, определени в Закон № 120/2001, Кодекс за принудително изпълнение, с измененията. В заповедта за изпълнение съдебният изпълнител трябва да избере метод на изпълнение, който очевидно не е неподходящ, по-специално по отношение на несъответствие относно размера на задълженията на ответника и цената на вещта, от която трябва да се определи изпълнението на задължението на ответника.

Изпълнение, налагащо плащане на финансова сума, може да се извърши чрез приспадания от работни заплати и други приходи, принудително отнемане, продажбата на движими и недвижими активи, принудителното отнемане на производствено предприятие, както и учредяването от съдебния изпълнител на право на задържане върху недвижими активи, управлението на недвижими активи или чрез отнемането на свидетелство за управление на МПС.

Метод на изпълнение, налагащ задължение, различно от плащането на парична сума, зависи от естеството на наложеното задължение. То може да се изпълни чрез принудително извеждане, изнасяне на вещи, разделяне на общи вещи, приключване на работа и други действия.

Изпълнение чрез **продажба на залог** може да се извърши за запорирано вземане чрез продажбата на заложените движими и недвижими активи.

Забрана за разпореждане с активи се урежда в член 44a и член 47, параграф 5 от Закон № 120/2001 от Кодекса за принудително изпълнение, с измененията. Освен ако съдебният изпълнител не реши друго, след доставяне на известието за поканата за изпълнение ответникът не може да се разпорежда с активите си, включително с недвижимо имущество и активи, включени в съпругеска имуществена общност, с изключение на обичайните търговски и оперативни дейности, задоволяването на основните си потребности от издръжка и тези на лицата, по отношение на които той има задължение за издръжка, както и поддържането и управлението на активи. Всеки правен акт, чрез който ответникът нарушава това задължение, е недействителен. Правен акт ще се счита за действителен обаче, ако срещу неговата действителност не е повдигнато възражение от съдебен изпълнител, вискател или регистриран вискател, с цел да се гарантира удовлетворяване на принудително събраното вземане.

Правните последици от възражение срещу действителността ще влязат в сила от момента на действие на правния акт, ако заповедта за изпълнение или изразената по друг начин воля на съдебния изпълнител, вискателя или регистрирания вискател достигне до всички участници в правния акт, срещу които съдебният изпълнител, вискателят по съдебното решение или регистрираният вискател е повдигнал възражение за недействителност.

Ответникът не може да прехвърля активи, които са предмет на заповед за изпълнение на друго лице, или да ги обременява с тежест и да се разпорежда с тях по друг начин. Всеки правен акт, чрез който ответникът нарушава това задължение, е недействителен.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Тези мерки продължават до спирането на изпълнението, до събирането на вземането, неговите второстепенни елементи и разноските за изпълнението и т.н. Забраната за разпореждане с активите се прекратява с решението, ако ответникът депозира при съдебния изпълнител сума, равна на вземането, което трябва да се събере, разноските за изпълнението и разноските за вискателя.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Opravné prostředky při soudním výkonu rozhodnutí:

В хода на принудителното съдебно изпълнение на съдебно решение е възможно да се подаде жалба в съответствие с общите разпоредби на Гражданския процесуален кодекс относно жалбите. Ответникът трябва да подаде такава жалба в рамките на 15 дни от предоставянето на писмено копие от съдебното решение в съда, чието решение се обжалва. Ако тя бъде подадена от лице, което има право на това, в рамките на допустимия срок за обжалване, съдебното решение няма да влезе в сила до постановяване на окончателно решение на апелативния съд по жалбата (вж. също член 254 от Закон № 99/1963 от Граждански процесуален кодекс, с измененията).

В хода на принудителното изпълнение на съдебно решение не е възможно, поради законови съображения, да се спре производството и да се пренебрегне спазването на крайния срок. Също така не е възможно да се предяви иск за възобновяване на изпълнението; възможно е обаче да се предяви иск за нищожност, но само ако искът е насочен срещу окончателното решение на апелативните съдилища, с което жалбата е била отхвърлена или въззивното производство е било прекратено, както и окончателното решение на апелативните съдилища, с което решението на съда от първа инстанция по отхвърлянето на жалба или въззивна жалба е било потвърдено или променено поради забавяне (вж. също член 229, параграф 4 и член 254, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс, с измененията).

Право на активи, което не позволява принудително изпълнение, може да бъде упражнявано срещу вискателя чрез молба за изключване на такива активи от принудителното изпълнение в съответствие с член 267, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс.

Право на активи, които са част от съпругеска имуществена общност или за целите на заповед за изпълнение се разглеждат като активи, представляващи част от съпругеската имуществена общност на ответника и нейния/неговия съпруг/а, въпреки че вземането, което трябва да бъде събрано, не може да бъде удовлетворено от тези активи, може да се изпълни *mutatis mutandis* чрез такава молба (член 267, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс).

Отричане на автентичност, размер, група или разпореждане по някое от предявените вземания за разпределение на постъпления или удовлетворяване по друг начин в хода на принудителното изпълнение на съдебно решение също трябва да се изпълняват и спрямо вискателя чрез молба, при законоустановени методи за обезценяване на активи (член 267а от Гражданския процесуален кодекс).

Даден участник може да подаде възражения срещу някои съдебни решения. Такива са например: възражения от ответника, свързани с инвентарния списък на активите, възражения срещу доклада относно управление на производствено предприятие или възражения срещу отсъждане.

Не на последно място, ответникът може да подаде молба в хода на принудителното изпълнение и изпълнителното производство, за да отложи или спре принудителното изпълнение на съдебното решение (изпълнение). Отлагането и спирането на принудителното изпълнение на съдебно решение (изпълнение) се урежда в Гражданския процесуален кодекс, както и в Кодекса за принудително изпълнение (по-специално член 266, член 268 и член 269 от Закон № 99/1963, Граждански процесуален кодекс, с измененията, и член 54, член 55 и член 55а от Закон № 120/2001, Кодекс за принудително изпълнение, с измененията).

Обжалване в изпълнително производство:

Обжалване на решение на съдебния изпълнител е възможно в случаите, позволени от Кодекса за принудително изпълнение (вж. член 55с).

Възможно е да се подаде молба за изключване на дадена вещ срещу решение на съдебния изпълнител по молба за изваждане от списъка на дадена вещ в съответствие с член 267 от Гражданския процесуален кодекс в съда по изпълнението в рамките на 30 дни от постановяването на решението на съдебния изпълнител, чрез което съдебният изпълнител не е спазил, дори частично, молбата за изваждане на вещта от списъка. Продажбата на включените в списъка движими активи между подаването на молбата за изваждане на дадена вещ от списъка и изтичането на крайния срок, както и за продължителността на производството по иска, не е възможна.

Даден участник може да подаде възражения срещу заповед за плащане на разноските по производството в рамките на 8 дни от постановяване на решението.

По отношение на молбата за отлагане или отмяна на изпълнението вж. по-горе „Opravné prostředky při soudním výkonu rozhodnutí“.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Вследствие на заповед за изпълнение (член 44 и следващите от Кодекса за принудително изпълнение) забраната за разпореждане с активите не се прилага по отношение на обичайните търговски и оперативни дейности на ответника, задоволяването на неговите основни нужди от издръжка и тези на лицата, за които той носи отговорност да издържа, както по отношение на поддържането и управлението на активите. Освен това ответникът може да подаде молба до съдебния изпълнител за неизпълнение на забраната за разпореждане по отношение на част от неговите активи; в тази молба ответникът може да докаже, че оставащите му активи са очевидно и несъмнено достатъчни да покрият вземането, което трябва да бъде събрано, включително разноските на вискателя и разноските за изпълнението.

Ответникът има също така възможност след покана от съдебния изпълнител, в която трябва да се съдържа информация по отношение на крайния срок за плащане и потенциалните последици от неплащането, да плати вземането, което трябва да бъде събрано, както и на депозит при намалени разноски. Забраната върху разпореждането с активите (член 44а, параграф 1 и член 46, параграф 6 от Кодекса за принудителното изпълнение) ще бъде преустановена при спазване на вземането, което трябва да бъде събрано, и плащането на депозита. В противен случай съдебният изпълнител ще започне изпълнението.

Ответникът е защитен, особено в ситуация на принудително извеждане от апартамент или друг недвижим имот, в който той живее, в съответствие с член 65 от наредба на Министерството на правосъдието на Чешката република № 37/1992 от 23 декември 1991 г. относно правилата на процедурата на районните и окръжните съдилища, с измененията. Това е така, тъй като, ако при принудително извеждане от недвижим имот, сграда, апартамент или стая, изпълнителят разбере, че лицето, което трябва да бъде изведено, е приковано към легло поради заболяване, или е жена, която е в следродилен период или е в напреднал стадий на бременност, и че принудителното извеждане би застрашило сериозно здравето на това лице, такова принудително изпълнение не е позволено; ако не е получено потвърждение от лекар или ако има съмнения в достоверността на такова твърдение, съдебният изпълнител ще потърси мнението на медицински специалист.

Някои вещи, които принадлежат на длъжник, са освободени в съответствие с Гражданския процесуален кодекс, вж. също въпроса „Jaký druh majetku může být předmětem výkonu soudních rozhodnutí?“

Последна актуализация: 20/08/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Германия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение (*Zwangsvollstreckung*) е процедура, използвана за изпълнение на частноправно задължение посредством упражняване на публична принуда. Държавата разполага с право да налага изпълнението, като прилага това право чрез свои представители, по силата на своята суверенна власт.

За принуждаване на длъжника да изпълни задължение за плащане или да извърши дадено действие, са възможни следните мерки за принудително изпълнение:

запор (*Pfändung*) на вещи;

запор върху вземания и други активи, държани от длъжника (по-специално запор върху доходите);

декларация за активите на длъжника (*Vermögensauskunft*);

принудителни мерки (*Zwangsmassnahmen*), които гарантират извършването или въздържането от извършване на действия;

принудителна продажба (*Zwangsversteigerung*);

назначаване на синдик (*Zwangsverwaltung*).

Принудителното изпълнение в Германия се урежда главно с член 704 и следващите от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozessordnung* — ZPO) и от Закона за принудителната продажба и назначаването на синдик (*Gesetz über die Zwangsversteigerung und Zwangsverwaltung* – ZVG). В Германия Регламент (ЕС) № 655/2014, с който се урежда трансграничното изпълнение на вземания между държавите — членки на ЕС, се изпълнява чрез прилагането на член 946 и следващите от ZPO.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Вж. по-долу във въпрос 3.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Подлежат ли на принудително изпълнение съдебните и извънсъдебните решения?

Да. Тази категория обхваща окончателните съдебни решения, които са влезли в сила или за които е допуснато предварително изпълнение (член 704 от ZPO), решенията за допускане на обезпечителен заповест (*Arrest*) и на временни и обезпечителни мерки (*einstweilige Verfügungen*, член 929, член 936 от ZPO), както и други подлежащи на принудително изпълнение документи, изброени в член 794 от ZPO, които включват не само съдебни решения, но и спогодби, постигнати пред арбитражен съвет (*Vergleiche vor Gütestellen*), спогодби, сключени от адвокати (*Anwaltsvergleiche*), и нотариални актове (*notarielle Urkunden*).

Необходимо ли е да се подава молба за съдебно решение за допускане на принудително изпълнение?

Необходимо е да има съдебно решение, за да се наложи заповест върху вземания или други имуществени права на длъжника, за налагане на принудителни мерки, които да гарантират извършването или въздържането от извършване на действия, и за принудително изпълнение върху недвижим имот съгласно Закона за публичните търгове и назначаването на синдик.

Кой съд е компетентен да допусне принудително изпълнение?

За налагане на заповест върху вземания на длъжника: местните съдилища (*Amtsgericht*) по местоживеене на длъжника.

За принудителни мерки, които гарантират извършването или въздържането от извършване на дадени действия: първоинстанционният съд.

За принудителна продажба и назначаване на синдик: местният съд поместонахождение на имота.

Статут и правомощия на съдебните изпълнители

Съдебният изпълнител (*Gerichtsvollzieher*) е съдебен служител в дадена провинция и е под административния надзор на председателя на местния съд. Той обаче е функционално независим при изпълнение на своите задължения по изпълнението: този административен надзор не може да се използва, за да се упражнява влияние върху него. Предприетите от съдебния изпълнител мерки, както и изготвените от него разходни документи могат да бъдат оспорени чрез подаване на възражение (*Erinnerung*). Същото се прилага и ако съдебният изпълнител откаже да изпълни съдебно решение. Възражението се разглежда от съда, който е компетентен по отношение на принудителното изпълнение.

Съдебният изпълнител отговаря за принудителното изпълнение на съдебни решения по граждански дела съгласно книга 8 от ZPO. Основната му задача е принудителното изпълнение върху движими вещи. В този случай съдебният изпълнител е оправомощен по принцип да даде възможност на длъжника да плати на вноски, като отговаря за навременното и ефективно приключване на изпълнителното производство. Едно от основните му задължения е да получи от длъжника клетвена декларация за притежаваните от него активи. Другите му функции включват:

възстановяване на движимо и недвижимо имущество (изземване);

преодоляване на съпротивата на длъжника срещу действия, чието извършване той трябва да приеме;

върчване по искане на дадена страна на документите, необходими за принудителното изпълнение;

принудително изпълнение на заповеди за временен заповест и временни мерки (когато въпросът не трябва да се отнася до съда);

принудително изпълнение на заповед за задържане вследствие на отказ да се предостави декларация за активите.

Трябва ли молбата за допускане на принудително изпълнение да бъде подадена от практикуващ юрист?

Съдът, компетентен да разглежда молби за допускане на принудително изпълнение, обикновено е местният съд, като за това производство не е задължително да има процесуално представителство.

За принудителни мерки, които да гарантират извършването или въздържането от извършване на тези действия, трябва да се подаде молба до подходящия съд от първа инстанция, който при определени обстоятелства може да бъде съд от по-висша инстанция (регионален съд (*Landgericht*)), където по принцип се изисква процесуално представителство.

Разноски за мерките за принудително изпълнение:

Законът предвижда различни методи за принудително изпълнение в зависимост от задължението, което се дължи. За различните мерки за принудително изпълнение се дължат различни разноски:

а) Заповест на вещи

Когато е установено, че се дължи плащане на определена парична сума, вискателят може да поиска от съдебния изпълнител да събере съответната сума. За заповест на движими вещи на длъжника от съдебния изпълнител в съответствие с точка 205 от тарифата за таксите (*Kostenverzeichnis* – KV), приложена към Закона за таксите на съдебните изпълнители (*Gerichtsvollzieherkostengesetz* – GvKostG), се заплаща такса от 26 EUR. За продажбата на запорирани вещи, за публичен търг (който може да бъде търг на определено място или търг по интернет, достъпен чрез платформа за провеждане на търгове) или за друг начин на изпълнение, се заплаща допълнителна такса от 52 EUR в съответствие с точка 300 от тарифата за таксите. Съгласно точка 500 от тарифата, в случай че изготвеният от съдебния изпълнител доклад показва, че действията по изпълнението продължават повече от три часа, се начислява допълнителна такса за време. Тя е 20 EUR за всеки допълнителен час или част от него. Освен това има и разноски за съдебния изпълнител, по-специално пътни разноски (точка 711 от тарифата за таксите).

б) Заповест върху вземания на длъжника

Въз основа на изпълнително основание може също да се поиска налагане на заповест върху вземания на длъжника (напр. върху възнаградения, които му се дължат) и изплащане на събраната сума на вискателя, като плащанията се приспадат от задължението, или възлагането се извършва чрез декларация за вземането на вискателя по отношение на длъжника (*an Zahlungs statt*, „заместващо плащане“) (член 829 и член 835 от ZPO). Като правило заповестта и възлагането на вземане се прилага при съвместни и комбинирани решения за заповест и възлагане. В съответствие с точка 2111 от тарифата за таксите, приложена към Закона за съдебните такси (*Gerichtskostengesetz* – GKG), за производството по молбата обаче се плаща такса само от 20 EUR. Разноските, включително разходите за върчване на съдебно разпореждане, се начисляват отделно съгласно част 9 от същата тарифа за таксите.

в) Получаване на декларация за активите

В съответствие с точка 260 от тарифата за таксите, приложена към Закона за таксите на съдебните изпълнители, съдебният изпълнител начислява такса от 33 EUR за получаване на декларация за активите.

г) Принудително изпълнение върху недвижимо имущество

Принудителното изпълнение срещу недвижимо имущество на длъжника е под формата на ипотека, вписана в имотния регистър, или принудителна продажба, или назначаване на синдик по имота.

За вписване на ипотека в имотния регистър за обезпечаване на вземане се плаща такса в съответствие с точка 14121 от тарифата за таксите, приложена към Закона за съдебните и нотариалните такси (*Gerichts- und Notarkostengesetz – GNotKG*), в размер на 1 % от стойността на вземането, което трябва да се обезпечи (член 53, параграф 1 от Закона). В приложение 1 е дадена таблица с таксите за стойности до 3 милиона EUR.

Съдебните такси за производства съгласно Закона за принудителните продажби и назначаване на синдик са определени в част 2, раздел 2, подчасти 1 и 2 от тарифата за таксите, приложена към Закона за съдебните такси. Такса от 100 EUR се плаща за решение по молба за разпореждане за принудителна продажба на земя или по искане за присъединяване към производство. Има също такса за самото производство, такса за провеждането на поне един търг с наддаване, такса за сключване на сделката за продажба и такса за разпределяне на постъпленията; всяка от тези такси е в размер на 0,5 %. Таксите за производството и за провеждането на търга се определят чрез позоваване на стойността на имота, приета от съда по изпълнението (пазарна цена, член 54, параграф 1 от Закона за съдебните такси). Таксите за сключване на сделката за продажба и за разпределяне на постъпленията се определят въз основа на успешна оферта, без лихви, включително стойността на всички произтичащи права, в съответствие с условията на търга (член 54, параграф 2 и параграф 3 от Закона за съдебните такси). Таблица с таксите за стойности до 500 000 EUR е представена в приложение 2. Съгласно част 9 от тарифата за таксите, приложена към Закона за съдебните такси, освен таксите отделно се начисляват и направените разходи в хода на производството; те включват разходите, които се плащат за оценка от инспектор на пазарната стойност на имота в съответствие със Закона за съдебните възнаграждения и компенсации (*Justizvergütungs und entschädigungsgesetz — JVEG*) (точка 9005 от тарифата за таксите, приложена към Закона за съдебните такси).

Такса от 100 EUR се плаща за решение по молба за заповед за назначаване на синдик или по искане за присъединяване към производство. Назначаването на синдик подлежи само по себе си на годишна такса в размер на 0,5 %, с общ минимален размер от 120 EUR и минимален размер от 60 EUR през първата и последната календарна година. Размерът на таксата се определя чрез позоваване на общия приход от назначаването на синдик (член 55 от Закона за съдебните такси).

д) Възстановяване и принудителни мерки, които да гарантират извършването, разрешаването или въздържането от извършване на действия

Ако от длъжника се изисква да предаде движима вещ, тя трябва да бъде взета от длъжника чрез съдебен изпълнител и да бъде предадена на взыскателя. За този официален акт съдебният изпълнител определя такса от 26 EUR съгласно точка 221 от тарифата за таксите, приложена към Закона за таксите за съдебните изпълнители. Освен това съгласно точка 500 от тарифата, в случай че от изготвения от съдебния изпълнител доклад става ясно, че изпълнението на официалния акт продължава повече от три часа, се начислява допълнителна такса за време. Тя е 20 EUR за всеки допълнителен час или част от него.

Ако от длъжника се изисква да предаде недвижим имот, съдебният изпълнител трябва да приеме владението от длъжника и да го предаде на взыскателя (изземване). Съгласно точка 240 от тарифата за таксите, приложена към Закона за таксите за съдебните изпълнители, се начислява такса от 98 EUR. Тук съгласно точка 500 от тарифата се начислява също допълнителна такса за време от 20 EUR за всеки допълнителен час или част от него, ако изпълнението на официалния акт продължи повече от три часа. Освен това се начисляват и разходите за съдебен изпълнител, включително разходите за необходимите услуги, предоставяни от трети страни, като изнасяне или услуги на ключар.

Съгласно точка 2111 от тарифата за таксите, приложена към Закона за съдебните разноси, в производството пред съда за принудително изпълнение на действие за разрешаване на действие или въздържане от извършване на действие (независимо дали може да бъде изпълнено само от длъжника или и от друго лице в неговия дом) във всеки случай се заплаща съдебна такса в размер на 20 EUR.

3.2 Основни изисквания

Взыскателят трябва да притежава документ, подлежащ на изпълнение, който установява вземането му. Той може да бъде окончателно съдебно решение, което вече не подлежи на обжалване или е временно изпълнимо (член 704 от ZPO), или един от документите, изброени в член 794 от ZPO (например съдебни спогодби (*gerichtlicher Vergleich*), заповед за изпълнение (*Vollstreckungsbescheid*) или нотариален акт). Като общо правило документът трябва да съдържа съдебно удостоверение за изпълняемост (*Vollstreckungsklausel*) и трябва да бъде връчен на длъжника. Съдебно удостоверение за изпълняемост се изисква само в изключителни случаи за заповеди за изпълнение, заповеди за налагане на временен запор и временни мерки (член 796 от ZPO; член 929, параграф 1, член 936 от ZPO).

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

На принудително изпълнение могат да подлежат движими активи, вземания и други права на собственост и недвижима собственост на длъжника. В член 811 от ZPO се определят движимите активи, които не подлежат на запор; целта е да се позволи на длъжника и на неговото домакинство да запази за лична или професионална употреба минималната част, която е от съществено значение.

Ограниченията върху запора се прилагат и по отношение на доходите на длъжника. В член 850 и *следващите* от ZPO се предвижда, че определени суми не могат да бъдат запорирани, тъй като длъжникът се нуждае от тях, за да осигури своето съществуване. Кредитните салда могат да бъдат защитени в „сметка, освободена от запор“ (*Pfändungsschutzkonto*, член 850к от ZPO). В тези сметки се държат определени освободени от запор суми, независимо какъв е произходът на кредитното салдо.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Във връзка с длъжника

Принудително изпълнение срещу движима вещ на длъжника се извършва чрез запор и реализация на запорирана вещ. Вземания и права, държани от длъжника срещу трети страни, се запорират със заповед на съда по изпълнението. В двата случая запорът е официален акт, който води до конфискация на запориранията вещ. Наред с останалите последици, конфискацията лишава длъжника от контрол над вещта.

Във връзка с трети страни

Ако съдебният изпълнител е запорирал движима вещ, която не принадлежи на длъжника, а на трета страна, последната може да възрази срещу запора чрез възражение от трета страна (*Drittwiderspruchsklage*).

Когато вземанията, държани от длъжника спрямо трета страна, са запорирани и възложени, третата страна вече не може да плати на длъжника; третата страна може да плати вземане, възложено на взыскател, което да се приспадне от вземането на длъжника само по отношение на взыскателя, и това я освобождава от собственото ѝ задължение. Срещу трета страна, която не изпълнява това задължение, може да бъде предявен иск за нанесени щети.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Съгласно член 197 от Гражданския кодекс (BGB) вземания, които вече не подлежат на обжалване, и вземания по подлежащи на принудително изпълнение спогодби или актове имат 30-годишен давностен срок. В рамките на този срок взыскателят може да започне принудително изпълнение по всяко време.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Съгласно германското право няма специална процедура за налагане на принудително изпълнение.

Длъжникът може да оспори исканите срещу него мерки като част от изпълнително производство. Той може да подаде възражение (*Erinnerung*) срещу начина на принудителното изпълнение. Длъжникът трябва да внесе незабавна жалба (*Beschwerde*) срещу решение, постановено в хода на производство, по което не е имало изслушване. Тази жалба трябва да бъде подадена в срок от две седмици до съда, чието решение се оспорва, който може да преразгледа решението си, или до регионалния съд, действащ като апелативен съд.

Молбата за подобно средство за правна защита няма незабавно действие върху продължителността на започнатото изпълнително производство; няма суспензивно действие.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Вж. по-горе във въпрос 4.

Приложение 1

Размер на задълже-нието до... EUR	Такса Таблица Б ...EUR	Размер на задълже-нието до ...EUR	Такса Таблица Б ...EUR	Размер на задълже-нието до... EUR	Такса Таблица Б ...EUR
500	15,00	200 000	435,00	1 550 000	2 615,00
1000	19,00	230 000	485,00	1 600 000	2 695,00
1500	23,00	260 000	535,00	1 650 000	2 775,00
2000	27,00	290 000	585,00	1 700 000	2 855,00
3000	33,00	320 000	635,00	1 750 000	2 935,00
4000	39,00	350 000	685,00	1 800 000	3015,00
5000	45,00	380 000	735,00	1 850 000	3095,00
6000	51,00	410 000	785,00	1 900 000	3175,00
7000	57,00	440 000	835,00	1 950 000	3255,00
8000	63,00	470 000	885,00	2 000 000	3335,00
9000	69,00	500 000	935,00	2 050 000	3415,00
10 000	75,00	550 000	1015,00	2 100 000	3495,00
13 000	83,00	600 000	1095,00	2 150 000	3575,00
16 000	91,00	650 000	1175,00	2 200 000	3655,00
19 000	99,00	700 000	1255,00	2 250 000	3735,00
22 000	107,00	750 000	1335,00	2 300 000	3815,00
25 000	115,00	800 000	1415,00	2 350 000	3895,00
30 000	125,00	850 000	1495,00	2 400 000	3975,00
35 000	135,00	900 000	1575,00	2 450 000	4055,00
40 000	145,00	950 000	1655,00	2 500 000	4135,00
45 000	155,00	1 000 000	1735,00	2 550 000	4215,00
50 000	165,00	1 050 000	1815,00	2 600 000	4295,00
65 000	192,00	1 100 000	1895,00	2 650 000	4375,00
80 000	219,00	1 150 000	1975,00	2 700 000	4455,00
95 000	246,00	1 200 000	2055,00	2 750 000	4535,00
110 000	273,00	1 250 000	2135,00	2 800 000	4615,00
125 000	300,00	1 300 000	2215,00	2 850 000	4695,00
140 000	327,00	1 350 000	2295,00	2 900 000	4775,00
155 000	354,00	1 400 000	2375,00	2 950 000	4855,00
170 000	381,00	1 450 000	2455,00	3 000 000	4935,00
185 000	408,00	1 500 000	2535,00		

Приложение 2

Цена на иска до EUR	Такса ...EUR	Цена на иска до EUR	Такса ...EUR
500	35,00	50 000	546,00
1000	53,00	65 000	666,00
1500	71,00	80 000	786,00
2000	89,00	95 000	906,00
3000	108,00	110 000	1026,00
4000	127,00	125 000	1146,00
5000	146,00	140 000	1266,00
6000	165,00	155 000	1386,00
7000	184,00	170 000	1506,00
8000	203,00	185 000	1626,00
9000	222,00	200 000	1746,00
10 000	241,00	230 000	1925,00
13 000	267,00	260 000	2104,00

16 000	293,00	290 000	2283,00
19 000	319,00	320 000	2462,00
22 000	345,00	350 000	2641,00
25 000	371,00	380 000	2820,00
30 000	406,00	410 000	2999,00
35 000	441,00	440 000	3178,00
40 000	476,00	470 000	3357,00
45 000	511,00	500 000	3536,00

Последна актуализация: 25/01/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Ирландия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

В Ирландия няма точно определение на понятието принудително изпълнение. На практика то представлява акт за привеждане в действие на решение или разпореждане на съда. Обикновено преди да бъде предприето, изпълнителното действие се одобрява (допуска) от съда.

По-долу са посочени най-често срещаните методи за принудително изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела в Ирландия: Изпълнение

Този вид действие включва принудително отнемане на вещите на длъжника, посочен в съдебното решение. Съдът издава заповед по искане на вискателя, посочен в съдебното решение, с която нарежда на окръжния секретар (или на шерифа, когато става въпрос за Дъблин или Корк) да отнеме принудително вещи до стойността на посоченото в съдебното решение задължение (като се включват и всички съдебни разноски). След това тези вещи могат да бъдат продадени, за да се погаси задължението.

Вписване

Обстоятелството, че е постановено съдебно решение може да бъде обявено в публичното пространство чрез вписването му в Регистъра на съдебните решения на Висшия съд. Регистърът съдържа всяко съдебно решение, което вискателят е поискал да бъде вписано, независимо дали е постановено от районния, окръжния или Висшия съд. Името и адресът на длъжника заедно с подробности, свързани със съдебното решение, се публикуват в някои вестници и в търговски публикации, като например *Stubbs Gazette*. Освен това кредитните институции си отбелязват тази информация и съдебно решение, по което задължението не е изпълнено, може да засегне достъпа на длъжника до финансиране.

Клетвена декларация за съдебна ипотека

Клетвената декларация може да бъде изготвена от вискателя и след като съдебното решение бъде заверено от съответния съд тя може да бъде вписана към имуществото на длъжника. Преди да бъдат изплатени на длъжника постъпленията от продажбата на имуществото трябва да се използват за погасяване на задължението, като се взема под внимание приоритета на евентуални други ипотечи. Като евентуална следваща стъпка може да се подаде молба до съда за издаване на заповед за възлагане и заповед за продажба на имуществото.

Разпореждания за плащане на вноски/Заповеди за задържане

В районния съд може да бъде подадена молба за издаване на разпореждане за плащане по съдебно решение чрез вноски съгласно [Законите за принудително изпълнение на съдебни решения от 1926 г. до 2009 г.](#) Съдията взема решение за размера на вноската, която трябва да се плати, като взема под внимание възможностите на длъжника. Заповед за задържане е възможно да се издаде само срещу физически лица, но не и срещу юридически лица, т.е. дружества. Неизпълнението на разпореждането за плащане на вноски може да доведе до подаване на молба за издаване на заповед за задържане. Това всъщност означава, че е възможно длъжникът да бъде лишен от свобода, ако е в състояние да плати, но отказва да го направи.

Заповед за запор върху доходите

В полза на вискателя по съдебното решение може да бъде издадена заповед, съгласно която приспаданията могат да бъдат направени директно от заплатата/възнаграждението на длъжника. В резултат на това работодателят на длъжника извършва плащането директно на вискателя.

Запор върху вземания на длъжника от трети лица

Когато вискателят по съдебното решение разполага със сведения за задължение на трета страна към длъжника по съдебното решение, в съда може да бъде подадена молба да се разпорежи на третата страна да плати определена сума директно на вискателя. Съдът преценява дали да издаде заповедта или не.

Назначаване на синдик с цел справедливо разпределяне на събраните средства

Тази мярка включва назначаването на синдик от съда, например във връзка с разпределянето на постъпленията от продажбата на актив на длъжника с оглед на погасяването на задължението. Решението за назначаване на синдик се взема по преценка на съда.

Важно е да се отбележи, че средствата за принудително изпълнение на съдебно решение се определят от вискателя по съдебното решение и юридическите съветници. [Съдебната служба](#) не предлага конкретен начин на действие. Представеният по-горе списък не е изчерпателен, но в общи линии посочва използваните общи процедури.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Когато решението е на национален съд, за да може да бъде принудително изпълнено, е възможно да е необходимо да се получи разрешение от съда, който е постановил решението (вж. по-горе). В определени случаи, като например изпълнение и вписване на съдебно решение, не се изисква молба до съда, а молбата за принудително изпълнение може да се подаде във въпросното деловодство.

В случай на съдебни решения от други юрисдикции на ЕС, компетентен е Висшият съд. В случай обаче на периодични плащания за издръжка, които са удостоверени като европейско изпълнително основание от други юрисдикции на ЕС, е компетентен районният съд.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Съдебните и определени извънсъдебни решения подлежат на принудително изпълнение. Освен разпореждания на съда те включват решения по обобщени въпроси, вписани от секретаря на Висшия съд или окръжния секретар в окръжния съд.

Често е необходимо да се получи разрешение от съда, който е постановил решението, за да може то да бъде принудително изпълнено. В някои случаи обаче, като например изпълнение и вписване на съдебно решение, не се изисква подаване на молба до съда. Разрешението може да бъде получено от въпросното деловодство.

В случай на съдебни решения от други юрисдикции, които трябва да бъдат изпълнени съгласно регламентите на ЕС, е компетентен Висшият съд (или в случай на периодични плащания за издръжка, които са удостоверени като европейско изпълнително основание — районният съд). Функциите във връзка с Регламент (ЕО) 44/2001 (заменен с Регламент (ЕС) № 1215/2012, който се прилага към съдебни спогодби, одобрени или сключени на 10 януари 2015 г. или след тази дата) са делегирани на председателя на Висшия съд и молба може да бъде подадена в открито съдебно заседание, в което се обявява, че съдебното решение подлежи на принудително изпълнение в Ирландия, и последваща заповед за неговото изпълнение.

Съдебно решение, което е удостоверено като европейско изпълнително основание съгласно Регламент (ЕО) 805/2004, се признава и има същото действие като решение на Висшия съд и се изпълнява по съответния начин. Компетентен съд за принудително изпълнение на периодично плащане за издръжка, удостоверено като европейско изпълнително основание, е районният съд. Националните разпоредби, уреждащи този процес, могат да бъдат намерени в S.I. 274 от 2011 г.

В случай на съдебно решение, постановено по безспорно вземане, което трябва да се изпълни в друга юрисдикция на ЕС, съдът, постановил съдебното решение, е компетентен по отношение на молбите във връзка с неговото принудително изпълнение съгласно Регламент 805 /2004 относно европейското изпълнително основание.

Молбата за принудително изпълнение на съдебно решение обикновено се подава в съда (или деловодството) от практикуващ юрист, въпреки че не е необходимо вискателят да има процесуален представител. Всички молби до съда трябва да бъдат подадени от местен практикуващ юрист и не могат да се изпращат по пощата. Определени молби до деловодството, като например молби за изпълнение, вписване и удостоверяване на съдебно решение за целите на клетвена декларация за съдебна ипотека, могат да бъдат подадени по пощата. Можете да се консултирате относно практиката и процедурата, като се свържете със Съдебния отдел във Висшия съд на адрес: HighCourtCentralOffice@Courts.ie.

Начислените от съдебната служба разноски (такси) са минимални, а актуалните такси могат да бъдат намерени в [наредбите за таксите](#) на уебсайта на [Съдебната служба](#). Разноските, които могат да възникнат в резултат на ангажирането на юристи и адвокати, се уреждат между вискателят и съответния процесуален представител. Някои или всички разноски, включени в процедурата по принудително изпълнение, могат да бъдат възложени от съда.

3.2 Основни изисквания

В член 15 от [Закона за принудително изпълнение на съдебни решения от 1926 г. \(заменен с член 1 от Закона за съдилищата \(№ 2\) от 1986 г.\)](#) се предвижда, че когато дадено задължение е дължимо въз основа на съдебно решение или постановление, вискателят може да подаде молба пред районния съд за издаване на призовки, изискващи от длъжника да присъства при разглеждане на неговите средства от съдия от районния съд. Молба за издаване на изпълнително основание трябва да бъде подадена в рамките на шест години от датата на постановяване на съдебното решение или постановлението. Вискателят трябва да представи доказателство за първоначалния дълг, а длъжникът трябва да попълни декларация за средствата. Член 16 от Закона от 1926 г., изменен с член 9 от Закона от 1986 г., позволява да бъдат представени доказателства и да се извърши кръстосан разпит на длъжника или вискателя. Изпълнителното основание може да бъде в сила за срок от дванадесет години от датата на постановяване на съответното съдебно решение или постановление.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

На принудително изпълнение могат да подлежат всички видове активи, с изключение на бързоразвалящи се стоки или стоки, държани от длъжника за продажба или връщане.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Неспазването на съдебно решение може да доведе до налагане на санкции на неявилата се страна поради неуважение. Наказанията, които могат да бъдат наложени от съда, включват глоби или лишаване от свобода, докато не бъде преустановено неуважението. Поради това няма ограничение относно периода на лишаване от свобода на дадено лице. Това се прилага по отношение на всяка трета страна, която нарушава условията на съдебното решение.

Важно е да се отбележи, че съгласно член 20 от [Закона за принудителното изпълнение на съдебни решения от 1926 г.](#) лишаването от свобода на длъжник за неспазване на заповед за плащане на вноски не представлява удовлетворяване или погасяване на дълга, или на която и да било част от него, както и не лишава вискателя от други средства за правна защита за събиране на вземанията.

Банките и други финансови институции са подвластни на същите задължения, както останалите страни във връзка със спазването на съдебните решения. При обстоятелства, които не са изрично обхванати от съдебно решение, следва да се обърне специално внимание на законодателството и разпоредбите, уреждащи личната информация, съхранявана от такава институция (например [Закона за защита на данните от 1988 г.](#))

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

В някои решения винаги ще се посочва срокът, в рамките на който въпросната страна трябва да спазва условията в решението, въпреки че това невинаги е така. Съдебното решение е валидно за срок от дванадесет години, въпреки че някои от мерките за принудително изпълнение, които могат да бъдат наложени, имат срокове, определени в правилника на Съда или в законодателството. Такъв пример е заповед за изпълнение на Висшия съд, която е валидна за една година от издаването си. След този срок се изисква да бъде издадена нова заповед за изпълнение.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Обикновено не се подава жалба срещу самата мярка за принудително изпълнение, която е одобрена от деловодството, а срещу решението по същество или разпореждането, на което се основава жалбата. Засегнатата страна може да подаде жалба пред апелативния съд за освобождаване от съдебното решение или разпореждането. Сроковете, в рамките на които могат да се подават жалби, са различни и са дадени по-долу.

Районният съд пред окръжния съд: четиринадесет дни от постановяването на решението или разпореждането.

Окръжният съд пред Висшия съд: 10 дни от датата на разпореждането.

Съдът на магистратите пред Висшия съд: 6 дни от датата на допълване на разпореждането или ако то е издадено ex parte — от уведомяването за въпросното разпореждане, или ако е отказано — от датата на такъв отказ (един месец от връчване на определението в случай на принудително изпълнение на чуждестранно съдебно решение съгласно Регламент 44/2001).

Висшият съд пред апелативния съд: или 10 дни, или 28 дни от датата на допълване на разпореждането в зависимост от естеството на делото.

Висшият съд или апелативният съд пред Върховния съд: 28 дни от датата на допълване на разпореждането.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Съдебното решение е валидно за срок от дванадесет години и след изтичането на този срок, считано от датата, на която влиза в сила, не може да бъде предприето никакво действие по съдебен ред. Освен това някои от мерките за принудително изпълнение, които могат да бъдат постановени, имат срокове, определени в правилника на Съда или в законодателството. Такъв пример е заповедта за изпълнение, издадена от Висшия съд, която е валидна една година от издаването си. След този срок се изисква да бъде издадена нова заповед за изпълнение. Друг пример за това: за издаване на заповед за изпълнение от Висшия съд се изисква разрешение от страна на съда, когато от постановяването на подлежащото на принудително изпълнение съдебно решение са изминали повече от шест години.

Последна актуализация: 09/08/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Гърция

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение представлява принудително удовлетворяване на притезание, установено с изпълнително основание, със съдействието на държавните органи. За целите на принудителното изпълнение се прилагат следните мерки:

принудително отнемане на движими вещи

принудително отстраняване от недвижим имот

запор/възбрана

лишаване от свобода

глоби

принудително управление

клетвени декларации.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Както е посочено в [новия] Граждански процесуален кодекс (членове 927—931 от ГПК), принудителното изпълнение се извършва по инициатива на лице, което има право на това изпълнение и което дава съответно указание върху официалния препис на съдебното решение (*Απόγραφο*), което указание е предназначено за конкретния **съдебен изпълнител**, и посочва начина и при възможност вещите, върху които ще се осъществява изпълнението. При налагане на запор или възбрана това лице определя **нотариус** от района, където трябва да се наложи запора или възбраната, който да извърши търга. Указанието трябва да бъде датирано и подписано от бенефициера или негов представител. Ако в него не е посочено друго, указанието дава право да се извършват всички изпълнителни действия.

Съдебният изпълнител, на когото се връчва официалният препис, заедно с указанието за осъществяване на принудително изпълнение, има право да получава плащания и да издава разписки, както и да предаде официалния препис на съдебното решение на длъжника, ако притезанието е изцяло удовлетворено. Съдебният изпълнител може да приеме и частично плащане, като в този случай трябва да издаде разписка и да отбележи това върху официалния препис. Частичното плащане не спира хода на принудителното изпълнение.

Ако е необходимо за целите на изпълнението, съдебният изпълнител има правомощието да влезе в жилището или във всяко друго помещение, държано от длъжника, да отвори вратите и да разгледа, както и да отвори затворени мебели, съдове и контейнери. Съдебният изпълнител може да поиска помощ от правоприлагащите органи (обикновено полицията), които трябва да му я окажат.

Ако в хода на принудителното изпълнение длъжникът окаже съпротива, съдебният изпълнител може да използва сила, за да преодолее съпротивата и да потърси помощ от правоприлагащите органи (обикновено полицията).

Съдебният изпълнител изготвя доклад за всяко действие в изпълнителното производство. Ако принудителното изпълнение не е извършено, съдебният изпълнител изготвя доклад, в който посочва причините за това. За всяко извършено наказуемо деяние в хода на принудителното изпълнение съдебният изпълнител трябва да изготви доклад и да го предаде на компетентния прокурор.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Изпълнителното основание е публичен документ, удостоверяващ вземане и позволяващ на предполагаемия бенефициер да поиска изпълнение по принудителен ред от длъжника съобразно съдържанието на основанието. Предпоставките, които трябва да бъдат изпълнени, са наличието на изпълнително основание и действителността на вземането.

3.1 Производство

Принудителното изпълнение е правораздавателна, а не административна дейност и има за цел предоставянето на правна защита. Отправените до съдебните изпълнители молби и всяко действие по принудителното изпълнение представляват процесуални действия. Предпоставките, които трябва да бъдат изпълнени за целите на принудителното изпълнение, са, както следва:

териториална и материална компетентност на съдебните изпълнители

процесуална легитимация

процесуална дееспособност

представителна власт спрямо клиента

наличие на законен интерес

процесуална правоспособност

наличие на изпълнително основание

наличие на вземане, което може да бъде удовлетворено чрез принудително изпълнение

Както съдебните, така и извънсъдебните решения е възможно да подлежат на принудително изпълнение, без да е необходимо винаги да се подава молба до съда за издаване на изпълнителен лист. Изпълнителни основания са:

влезлите в сила решения на гръцки съдилища

невлезлите в сила решения на гръцки съдилища, които са обявени за предварително изпълняеми

арбитражните решения

протоколите на гръцки съдилища, в които се съдържаща спогодба или се определят съдебни разноски

нотариално заверени документи

заповеди за плащане, издадени от гръцки съдии

заповеди за принудително извеждане на наематели

чуждестранните основания, обявени за изпълняеми

разпореждания и актове, обявени със закон за изпълнителни основания

Служителите по принудителното изпълнение биват преки и непреки органи по принудителното изпълнение. Преките служители по принудителното изпълнение се назначават от взыскателя, който подава молбата. Те са: а) съдебни изпълнители, които са нещатни държавни служители с правомощия да предприемат действия по заповор/възбрана на вещи, намиращи се във владението на длъжника, по заповор/възбрана на имущество, кораби или въздухоплавателни средства, принадлежащи на длъжника, по пряко принудително изпълнение, по арестуване на длъжници, чието лишаване от свобода е било разпоредено, и по подготовка на търгове, б) нотариуси или съдии от районните съдилища, които ги заместват, оправомощени да провеждат доброволен или принудителен търг за запорираните/възбранените активи на длъжника и да разпределят постъпленията след определяне на реда за удовлетворяване на вземанията. Непреки служители са служителите на полицията и на въоръжените сили и свидетелите на съдебни изпълнители, които сътрудничат, когато е налице съпротива или заплахата от съпротива при принудителното изпълнение. Всички тези служители са отговорни за всяко виновно извършено нарушение при изпълнение на задълженията си.

Самото възлагане на принудителното изпълнение се извършва от лицето, което има право на това изпълнение, т.е. носителят на притезанието или негов представител, който може, но не е необходимо да бъде адвокат. Основните разноси за принудително изпълнение са, както следва: такса, събирана от съдебен изпълнител за заповор/възбрана във връзка с вземания в размер до 590 EUR: 53 EUR, за вземания в размер между 591 EUR и 6 500 EUR: 53 EUR плюс 2,5 % допълнителна такса върху сумата, а за вземания в размер на 6 500 EUR или повече: 53 EUR плюс 1 % допълнителна такса върху сумата, като тази такса не може да превишава 422 EUR във всеки конкретен случай на заповор/възбрана върху имот, кораб или въздухоплавателно средство;

такса, събирана от съдебния изпълнител за подготовка на всеки търг или повторно провеждане на тръжна процедура, или за изготвянето на кратък доклад за вземания в размер до 590 EUR = 53 EUR, за вземания в размер между 591 EUR и 6 500 EUR = 2 % и за вземания в размер до 6 501 EUR или повече = 1 %, като тази такса не може да превишава 210 EUR;

такса за лицето, което провежда търга, = 30 EUR;

такса, събирана от съдебния изпълнител за всяко друго изпълнително действие = между 240 EUR и 400 EUR, в зависимост от договореното между съдебния изпълнител и неговия клиент;

такса за свидетел на съдебния изпълнител = 30 EUR за всеки свидетел и 60 EUR, ако свидетелят е съдебен изпълнител;

ако принудителното изпълнение е отменено, таксите, събирани от съдебния изпълнител, се намаляват с 50 %.

0,50 EUR за всеки километър, който съдебният изпълнител и свидетелите трябва да пропътуват от мястото, на което се намират, за извършването на всяко едно действие;

специална такса, която се събира от съдебния изпълнител и чийто размер зависи от степента на сложност на принудителното изпълнение и от договореното между съдебния изпълнител и неговия клиент (тя никога не се заплаща от лицето, срещу което е насочено принудителното изпълнение).

3.2 Основни изисквания

Материалноправните предпоставки за принудително изпълнение са:

наличието на законен интерес, т.е. необходимостта от действие по принудително изпълнение и правната защита, която то осигурява; действителността на вземането;

Целта на нормативната уредба на принудителното изпълнение е да се балансират конфликтите на интереси между взыскателите, от една страна, и длъжниците или третите лица, от друга, при конкретните обстоятелства. Критериите, които съдилищата прилагат, за да постановят мерки за принудително изпълнение са:

бързо удовлетворяване на взыскателите на ниска цена

цялостна защита на личността и законните интереси на длъжника

съвпадането на интересите на взыскателя и на длъжника по отношение на необходимостта да се постигне възможно най-добрата цена по време на търга

защита на интересите на трети лица

4 Цел и естество на принудителните мерки

Мерките за принудително изпълнение могат да бъдат насочени срещу имущество на длъжника и/или самия длъжник. Мерките за принудително изпълнение са материални действия от страна на длъжностни лица, на които са им предоставени правомощия за тази цел; техен пряк или косвен резултат е удовлетворяването на претенциите посредством държавна принуда. Изпълнително действие може да бъде предприето срещу следните активи:

движими вещи, държани от длъжника, или държани от взыскателя или трето лице, което е готово да ги предаде;

вещни права на длъжника по отношение на движими вещи на трети лица;

парични суми;

парични вземания, които лицето, по отношение на което се осъществява принудително изпълнение, има срещу трети лица, ;

недвижимо имущество, което принадлежи на длъжника, или вещни права на длъжника върху такова имущество;

кораби;

въздухоплавателни средства;

права върху интелектуална собственост, патенти, права върху филми;

Изпълнително действие не може да бъде предприето срещу:

лични вещи на длъжника и на семейството му;

необходимите на длъжника и неговото семейство храна и гориво;

медали, сувенири, ръкописи, кореспонденция, семейни документи и търговски книги;

книги, музикални инструменти, произведения на изкуството;

инструменти, машини, книги или други вещи, необходими на лицата, за да изкарват прехраната си;

вещи, подлежащи на разваляне;

дялови участия в дружества;

законоустановени вземания за издръжка;

заплата, пенсия или социалноосигурителни обезщетения.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Длъжникът трябва да спазва решението, с което се налага принудителната мярка, както трябва да го спазват и всички трети лица. Ако в хода на изпълнението се окаже съпротива, съдебният изпълнител може да противодейства със сила и едновременно с това да се свърже с правоприлагащите органи. Съдебният изпълнител може да назначи двама пълнолетни свидетели или втори съдебен изпълнител. В случай на неизпълнение от страна на длъжника:

ако длъжникът не изпълни задължението си да извърши дадено действие, което може да бъде извършено и от трето лице, взыскателят има право да извърши действието за сметка на длъжника;

ако длъжникът не изпълни задължението си да извърши дадено действие, което не може да бъде извършено от трето лице и което зависи изцяло от това, дали длъжникът е готов да го извърши или не, съдът ще му разпорежи да извърши действието, а ако той не го направи, ще му наложи глоба в полза на взыскателя и ще го осъди на лишаване от свобода;

ако длъжникът е задължен да се въздържа от или да търпи извършването на определено действие, съдът може да наложи глоба за всяко нарушение в полза на взыскателя и лишаване от свобода.

В нито един от горепосочените случаи не се накърнява правото на взыскателя да поиска обезщетение, предвидено съгласно материалното право за загуби, понесени в резултат на неизпълнение от страна на длъжника. По принцип е възможно длъжникът да се разпорежда с актив; ако той обаче е заповиран/възбранен, разпорежданията се забраняват и са недействителни спрямо лицето, в полза на което има заповиран/възбрана, и спрямо присъединилите се кредитори.

Ако принудителното изпълнение е насочено към банковите сметки на длъжника, банката не е задължена да разкрива точни сведения за тях на взыскателя; ако обаче на банката се връчи документ, че се заповират паричните вземания на длъжника, тогава разпорежданията със заповираната сума са забранени и са недействителни спрямо лицето, което е поискало заповираната сума (парични средства по депозити в банкова сметка) съществува, и ако е достатъчна за удовлетворяването на лицето, поискало заповираната сума, да му изплати паричната сума.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

По принцип няма обща разпоредба, която да налага срокове за взыскателя; съществуват определени времеви ограничения, но това са по-скоро крайни срокове, преди изтичането на които не могат да бъдат действително извършени специфични действия, отколкото задължителни срокове, и не предвиждат точно определен момент, след който взыскателят вече не може да предприема действия. Разпоредбата, според която различните индивидуални действия следва да бъдат извършени в рамките на определен срок след налагането на заповиран/възбраната или преди търга, не променя основната идея на системата. За да се предотврати безкрайното забавяне на процедурата, е въведен само краен срок от една година, след изтичането на който налагането на заповиран/възбрана или други действия не могат да бъдат извършвани въз основа на същата заповед и не може да бъде проведен търг за продажба на вещи, наложените забрани или запови върху които поради изтичането на този краен срок са били отменени с решение на съда.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Единственото средство за правна защита срещу изпълнителното производство е молба за отмяна на задочно постановено решение, която може да бъде подадена от лицето, срещу което е насочено принудителното изпълнение, или от всеки кредитор със законен интерес в срок от 15 дни от първото действие по принудително изпълнение, ако молбата се отнася до действителността на основанието или предварителното производство; в срок до извършването на последното действие по принудителното изпълнение, ако молбата се отнася до действителността на действията по принудително изпълнение, от първото до последното; и в срок до шест месеца след осъществяване на последното действие по принудителното изпълнение, ако молбата се отнася до действителността на това действие. Молбите за отмяна на задочно постановено съдебно решение могат да бъдат подадени и от трето лице, което има права по отношение на предмета на принудителното изпълнение, което е било оспорено, и на които права то може да се позове срещу лицето, към което е насочено принудителното изпълнение, без за това да е установен определен краен срок. Компетентен е съдът, в чийто съдебен район се намира мястото на изпълнението, по-специално районният съд, ако изпълнителното основание е решение на районния съд [eirinodikeio], а във всички останали случаи — първоинстанционният съд в състав от един съдия [monomelés protodikeio]. Фактът, че е подадена молба за отмяна на задочно постановено решение, не спира принудителното изпълнение; спирането на изпълнителното производство обаче може да бъде разпоредено с решение на съда по искане на молителя, със или без предоставяне на гаранция. Решението се съобщава на съдебния изпълнител, който не може да осъществи което и да е действие по принудителното изпълнение, освен ако това не му е изрично разрешено в решението.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

По отношение на принудителното изпълнение се прилагат следните ограничения, особено по отношение на заповирано/възбранено имущество: Следното имущество е несеквестируемо: а) имущество, понесло преки щети, б) дялови участия в дружества, в) вземания за издръжка, предвидени в закон или в завещателно разпореждане, както и вземания за участието на съпрузите в задоволяване на нуждите на семейството, г) вземания по работни заплати, пенсии или осигурителни обезщетения, освен ако не съществува вземане за издръжка, предвидено в закон или завещателно разпореждане, или за принос към нуждите на семейството, като в този случай половината от имуществото е секвестируемо, като се вземат предвид сумите, получени от длъжника, размерът на задълженията, възникнали в резултат на брака, за задоволяване на нуждите на семейството, и броят на бенефициерите, д) всеки вид помощ или субсидии от ЕС, с които се разпорежда ОРЕКЕРЕ като трето лице, до депозирането им в банкова сметка на бенефициерите или изплащането им по друг начин. Посоченото в параграф 2, буква г) освобождаване се прилага също когато плащането на сумата става чрез депозит в банкова сметка на длъжника. Освобождаването се прилага само дотолкова, доколкото сметката има баланс, който не надвишава сумата на вземането, освободено от изпълнението, за срока от нареждането на принудителното изпълнение до деня на плащането.

Освен това длъжникът има право да подаде жалба срещу изпълнителното производство с две средства за правна защита:

а) **Молба за възражение по член 933 от ГПК**, който предвижда следното: Всяко възражение на лице, срещу което е насочено принудително изпълнение, и на всеки кредитор със законен интерес, което се отнася до действителността на изпълнителното основание, изпълнителното производство или вземането, може да бъде подадено само чрез уведомление за възражение, подадено пред районния съд, ако изпълнителното основание е издадено от този съд, а във всички останали случаи — пред първоинстанционния съд в състав от един член. Ако с различни документи са подадени няколко уведомления за възражение, съдебният секретар трябва да осигури тяхното събиране и разглеждане в едно и също съдебно заседание. Допълнителни основания за възражение могат да бъдат представени само в отделна молба, подадена в секретариата на съда, до който е отправено възражението, като по нея се изготвя доклад, който се съобщава на другата страна най-малко осем (8) дни преди заседанието. Разглеждането на възражението трябва да бъде насрочено в рамките на шестдесет (60) дни от подаването му, а призовките се връчват на ответника двадесет (20) дни преди заседанието. Териториално компетентният съд е районният съд по мястото на изпълнението, ако вследствие на връчената заповед са извършени други действия в рамките на изпълнителното производство, в противен случай е компетентен

съдът, определен в член 584. Ако изпълнителното основание е съдебно решение или заповед за плащане, възраженията са недопустими, доколкото е в действие сила на пресъдено нещо съгласно член 330 и съответно член 633, параграф 2, буква в). Твърденията относно погасяването на вземането трябва да бъдат доказани само чрез писмени доказателства или чрез признание в съда. Решението по възраженията трябва да бъде взето в рамките на шестдесет (60) дни от разглеждането му.

б) Съгласно член 1000 от ГПК длъжникът има право да поиска спиране на търга срещу него. По-специално по искане на длъжника, което няма да бъде прието, освен ако не е подадено петнадесет (15) работни дни преди деня на търга, съдът, посочен в член 933, при разглеждане на делото, следвайки разпоредбите на член 686 и следващите, може да спре тържната процедура за срок до шест (6) месеца от първоначалната дата на търга, ако не е налице риск да бъдат нанесени щети на вискателя и когато е разумно да се очаква, че длъжникът ще удовлетвори вискателя в рамките на този срок, или ако този срок изтече, постъпленията от търга ще бъдат увеличени. Съдебното решение трябва да бъде постановено до обяд на последния понеделник преди търга, а спирането ще бъде допускано винаги при плащането на: а) всички разходи за ускоряване на търга, които ще бъдат изчислени в решението, и б) поне една четвърт от дължимата сума на лицето, което иска ускоряване на търга. Съдебното решение за спиране на търга ще бъде съобщено на лицето, което провежда търга, в деня на неговото постановяване. Плащането трябва да се направи до 10:00 часа в деня на търга, а ако не бъде направено, търгът ще протече по обичайния начин.

Последна актуализация: 10/08/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [es](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Испания

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

По принцип принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела означава, че когато загубилата делото страна не изпълни доброволно подлежащото на изпълнение решение (например влязло в сила съдебно решение), ищецът трябва да подаде молба за принудително изпълнение по съдебен ред, за да се гарантира, че решението ще бъде изпълнено. Така че когато е издадено разпореждане от ответникът да погаси дадено задължение, но той не направи това, ищецът (кредиторът) подава молба за принудително изпълнение по съдебен ред и получава удовлетворяване например чрез запор на разплащателните сметки или имуществото на длъжника, което, след като бъде продадено на публична продажба, ще позволи погасяване на задължението към кредитора с приходите от публичната продажба.

Принудителното изпълнение е част от задачите на съдиите и съдилищата, на които по силата на Испанската конституция от 1978 г. е възложено да постановяват решения и едновременно с това да налагат тяхното изпълнение (членове 117 и 118 от Конституцията). Следователно страните в производството са длъжни да изпълняват съдебните решения и другите правораздавателни актове, както и да осигуряват необходимото сътрудничество за изпълнение на постановеното решение. Съдията трябва да гарантира, че тези изисквания се изпълняват по подходящ начин. Изпълнението на съдебно решение се изразява в подчиняване на разпореждането на съда, т.е. пълно реализиране на правата, признати на спечелилата съдебния спор страна. Това може да включва искане от страна на ищеца, търсещ принудително изпълнение (наричан по-нататък „вискател“), за възстановяване на парична сума, право да се изиска извършване на определени действия или въздържане от такива или да се поиска удовлетворяване на признато право чрез регистрирането му в съответния публичен регистър, в зависимост от конкретното разпореждане. Принудителното изпълнение може да е окончателно или временно. Във втория случай и при определени обстоятелства се извършва принудително изпълнение на решение, което все още не е окончателно, за да се избегне ощетяване на кредитора през преходния период (т.е. по време на изпълнението на процесуалните стъпки по обжалване на решението и до постановяването на окончателното решение) поради характерните за съдебните производства забавяния (членове 524—537 от Гражданския процесуален кодекс — *Ley de Enjuiciamiento Civil*).

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Испанското законодателство възлага изпълнението на съдебните решения на съдиите и съдилищата в съответствие със законите и нормите относно компетентността (член 117, параграф 3 от Конституцията на Кралство Испания).

Съгласно Конституцията и Гражданския процесуален кодекс (Закон № 1/2000 от 7 януари 2000 г., Държавен вестник № 7 от 8 януари 2000 г., както е изменен), в който се урежда изпълнителното производство по граждански дела, съдията упражнява контрол върху правилното протичане на изпълнителното производство (членове 545, 551, 552 и съответните разпоредби). По молба на вискателя съдията образува производството като постановява „обща заповед за изпълнение“, след като провери съответния изпълнителен титул. Съдията постановява решение също и когато ответникът (наричан по-долу „длъжникът по съдебното решение“) повдигне възражение срещу изпълнението и възбуди специалното производство за оспорване на изпълнението, което е описано по-долу.

Съдебните секретари (*Letrados de la Administración de Justicia*, наричани преди това „*Secretarios judiciales*“ — съдебни администратори) отговарят за определянето и приемането на конкретните принудителни мерки (покани за погасяване, запор на вещи на длъжника по съдебното решение, приспадания от разплащателни сметки, възнаграждения и т.н.). След като съдията постанови „обща заповед за изпълнение“, съдебният секретар е този, който контролира изпълнителното производство и приема съответните решения, макар в някои случаи тези решения да подлежат на обжалване пред съдията.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Като цяло е необходимо да има окончателно съдебно решение, правораздавателен акт или друг изпълнителен титул (съществуват изключения, при които дадено решение подлежи на принудително изпълнение макар да не е окончателно, например при определени обстоятелства се допуска предварително изпълнение на обжалвани решения).

Съгласно член 517 от Гражданския процесуален кодекс, отнасящ се за изпълнителното производство и изпълнителните титули, молбата за принудително изпълнение трябва да се основава на подлежащ на изпълнение акт. На принудително изпълнение подлежат само следните актове: Влезлите в сила съдебни решения, както и арбитражните решения и споразуменията, постигнати чрез медиация. Споразуменията, постигнати чрез медиация, трябва да са нотариално заверени в съответствие със Закона за медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси (*Ley de mediación en asuntos civiles y mercantiles*).

Съдебни решения за одобряване или утвърждаване на постигнати в хода на производството съдебни спогодби и споразумения, придружени при необходимост от съответните свидетелски показания на участващите страни с цел да се удостовери конкретното им съдържание.

Официални публични документи, но само ако са първо копие. Ако става дума за второ копие, то трябва да е издадено със съдебно разпореждане, в което се посочва лицето, което ще понесе вредата, или лицето, което я причинява, или да е издадено със съгласието на всички страни. Екземпляри на търговски споразумения, подписани от страните и от търговски посредник, който ги е проверил в качеството си на член на професионално сдружение, при условие че са придружени от сертификат, в който посредникът удостоверява, че договорът съответства на вписаното в неговия регистър, и в който се посочва датата на вписването.

Ценни книжа на приносител или поименни такива, емитирани законно с цел обезпечаване на задължения, както и купоните на тези ценни книжа, но само когато купоните съответстват на ценните книжа, а самите те във всички случаи — на квитанционните кочани.

Възражението за фалшифициране на ценни книжа, повдигнато в процеса по установяване на съответствието, не възпрепятства постановяването на изпълнителна заповед, ако елементите съвпадат, без да се засяга правото на длъжника на последващо възражение срещу изпълнението въз основа на твърдение, че ценната книга е фалшифицирана.

Сертификати с неизтекла давност, издадени от органите, отговарящи за регистрите, които показват, че ценните книжа са обективизирани чрез съответните вписвания, посочени в Закона за фондовите пазари (*Ley del Mercado de Valores*), при условие че те са придружени от копие на официалния документ, материализиращ ценните книжа, или когато е приложимо, емисията, когато такъв документ се изисква от действащото законодателство.

Срокът на валидност на сертификатите по предходния параграф не изтича след подаването на молба за принудително изпълнение или издаване на заповед за такова.

Съдебно разпореждане, с което се определя максималния размер на обезщетението, което може да се търси, издадено при предвидените от закона обстоятелства в рамките на наказателно производство, образувано във връзка със събития, обхванати от задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ за моторни превозни средства.

Други процесуални актове и документи, които подлежат на изпълнение по силата на този или друг закон.

Производство

Молбата за принудително изпълнение трябва да бъде подадена до съдията от първоинстанционния съд (*Tribunal de Primera Instancia*), постановил подлежащите на изпълнение решение или правораздавателен акт. Ако обаче изпълнителният титул не е съдебен акт, т.е. ако не произтича от съдебно решение или решение, издадено от съдебния секретар към съответния съд (както е например при нотариално заверени официални публични документи, които подлежат на изпълнение), се прилагат специални правила за определяне на компетентния съд в зависимост от различни привръзки на делото. Най-често използваният критерий за определяне на компетентността е местопребиваването на ответника. Вискателят и длъжникът по съдебното решение трябва да имат за консултант адвокат (*abogado*) и да се представляват от процесуален представител (*procurador*), освен в случаи на принудително изпълнение на решения, постановени в производствa, при които участието на въпросните правни специалисти не е задължително.

Що се отнася до останалите случаи, процедурата е установена в член 548 и сл. от Гражданския процесуален кодекс; следва да се отбележи, че заповед за изпълнение се издава само по искане на една от страните, което се подава под формата на молба, както бе посочено по-горе. След подаването на молбата за принудително изпълнение в съда и при условие че процедурните правила и изисквания са изпълнени, съдът изготвя „обща заповед за изпълнение“. След като съдията постанови заповедта, съдебният съветник издава постановление, в което се посочват съответните конкретни мерки за изпълнение, както и мерките за издирване и установяване на имуществото на длъжника по съдебното решение, което изглежда подходящо за целите на изпълнителното производство.

Горепосочените заповед и постановление, заедно с препис от молбата за принудително изпълнение, се връчват едновременно на длъжника по съдебното решение, без да се засяга възможността за предприемане на определени мерки, целящи да се предотврати евентуално ощетяване на кредитора.

Длъжникът по съдебното решение може да възрази срещу изпълнението, като изтъкне конкретни основания, било от материалноправен (например, че задължението е вече погасено), или от процесуален характер (например допуснати грешки в изпълнителното производство), в съответствие с член 556 и сл. от Гражданския процесуален кодекс. В такива случаи се образува състезателно производство, в рамките на което се разглеждат доказателствата и което приключва с постановяването на разпореждане за потвърждаване на изпълнителната заповед или за нейната пълна или частична отмяна. Това решение подлежи на обжалване.

3.1 Производство

Както е посочено по-горе, изпълнителното производство се образува по искане на една от страните, която подава иск с молба за принудително изпълнение. Молбата за принудително изпълнение трябва да съдържа акта, на който се основава изпълнението (изпълнителен титул), да посочва изпълнителния способ, който да бъде разпореден от съда, имуществото на длъжника, което може да бъде запорирано, мерките за издирване и установяване на имуществото на длъжника, лицето или лицата, срещу които трябва да бъде насочено изпълнението, чрез посочване на данните им за самоличност и съответните обстоятелства. Ако изпълнителният титул представлява решение на съдебния секретар или решение или правораздавателен акт на съда, който отговаря за изпълнителното производство, молбата за принудително изпълнение може да се ограничи до заявление за издаване на изпълнителна заповед, в което се посочва подлежащото на изпълнение съдебно решение или правораздавателен акт (член 549 от Гражданския процесуален кодекс). В останалите случаи молбата за принудително изпълнение трябва да бъде придружена от документите, на които се основава изпълнението (изброени в член 550 от Гражданския процесуален кодекс). Ако молбата за принудително изпълнение отговаря на горните изисквания и ако представеният акт позволява да се пристъпи към принудително изпълнение, съдията или съдебният секретар издават съответно изпълнителна заповед или постановление, в които се определя — за парични вземания — сумата, съставляваща главницата по вземането, както и предварително определеният размер на лихвите и разходите, без да се засяга възможността за тяхното последващо уточняване и коригиране, като във всички случаи се посочват засегнатите лица и принудителните мерки, които да бъдат приети.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Следва да се подчертае, без да се засягат някои посочени по-долу несеквестрируеми активи, че изпълнителните мерки трябва да бъдат пропорционални на сумата, за която се допуска принудителното изпълнение, като ако те са прекомерни, съдът може да разпореда да бъдат намалени. От друга страна, ако мерките са недостатъчни, вискателят може да поиска те да бъдат допълнени чрез разширяване на обхвата или увеличаване на броя на мерките, които трябва да бъдат приети. Когато вискателят не знае какво имущество притежава длъжникът по съдебното решение, съдът може да бъде помолен да направи издирване на имуществото, което се провежда от съдебния секретар директно по съдебен ред или чрез отправяне на съответни искания до компетентните органи. Наред с това съществуват редица скали или ограничения по отношение на заповед или удържки върху надници и заплати, както е посочено по-долу. Принудителното изпълнение, наложено въз основа на заповед за плащане на издръжка (постановена в производство за издръжка между роднини или в производство по семейно дело, свързано с плащане на дължима

издръжка на деца), представлява изключение, тъй като в тези случаи определените от закона скали не се прилагат спрямо изпълнението; в тези случаи съдът определя сумата, която може да бъде запорирана.

Що се отнася до несеквестируемите вещи, те са изброени в членове 604 и следв. от Гражданския процесуален кодекс (позоваването на „съдебния администратор“ следва да се чете като позоваване на „съдебния секретар“), както следва:

Напълно несеквестируемо имущество. При никакви обстоятелства следното имущество не може да служи за удовлетворяване на вземанията на вискателя:

№ 1 Имущество, което е обявено за несеквестируемо.

№ 2 Акцесорни права, които не могат да бъдат разглеждани отделно от основното право.

№ 3 Имущество, което само по себе си няма стойност.

№ 4 Имущество, обявено за несеквестируемо по силата на законова разпоредба.

Несеквестируемо имущество на длъжника по съдебното решение. Следните вещи също са несеквестируеми:

№ 1 Мебели и предмети от бита, както и дрехите на страната, срещу която е насочено изпълнението, и на нейното семейство, които не може да се считат за излишни. Най-общо вещи, като например храна, гориво и други, които по мнението на съда са от съществено значение, за да може длъжникът по съдебното решение и лицата на негова издръжка да могат да живеят с разумна степен на достойнство.

№ 2 Книгите и инструментите, които са необходими на длъжника по съдебното решение, за да упражнява своята професия, занятие или търговска дейност, когато стойността им не е пропорционална на размера на вземането.

№ 3 Свещени предмети и други вещи, използвани в обредните практики на законно регистрирани вероизповедания.

№ 4 Суми, изрично обявени за несеквестируеми по силата на закона.

№ 5 Имущество и суми, обявени за несеквестируеми по силата на ратифицирани от Испания договори.

По отношение на запора върху заплати и пенсии в Гражданския процесуален кодекс се установяват следните предпазни мерки:

1) Заплати, надници, пенсии, възнаграждения и подобни, чийто размер не надхвърля минималната работна заплата (тя се определя ежегодно от правителството), не могат да бъдат запорирани.

2) Заплати, надници, възнаграждения или пенсии, чийто размер надхвърля минималната заплата, подлежат на заповор в съответствие със следната скала:

№ 1 За първата част от горницата до размер, равен на двойния размер на минималната работна заплата — 30 %.

№ 2 За горницата до размер, равен на тройния размер на минималната работна заплата — 50 %.

№ 3 За горницата до размер, равен на четворния размер на минималната работна заплата — 60 %.

№ 4 За горницата до размер, равен на петорния размер на минималната работна заплата — 75 %.

№ 5 За всяка сума, надхвърляща горните размери — 90 %.

3) Ако страната, срещу която е насочено изпълнението, получава повече от една заплата или надница, всички те се сумират, като несеквестируемата част се приспада само веднъж. По подобен начин се сумират заплатите, надниците, пенсиите, възнагражденията и други подобни на съпрузите, освен при режим на разделяне на съпругеската собственост, доказателство за който трябва да бъде предоставено на съдебния администратор.

4) Ако страната, срещу която е насочено изпълнението, носи отговорност за издръжката на зависими лица, съдебният администратор може да намали с 10—15 % стойностите, посочени в член 607, параграф 2, точки 1, 2, 3 и 4 от Гражданския процесуален кодекс.

5) Ако заплатите, надниците, пенсиите или възнагражденията са обременени с постоянни или временни тежести от публично естество по силата на данъчното законодателство или законодателството в областта на социалната сигурност, при определянето на подлежащата на заповор сума се взема предвид нетната сума, която длъжникът по съдебното решение получава след приспадане на тези удържки.

6) Горните параграфи на настоящия член се прилагат също и за доходи от професионална дейност като самостоятелно заето лице и за доходи от търговска дейност.

7) Сумите, запорирани в съответствие с тази разпоредба, могат да бъдат преведени директно на вискателя по предварително посочена от него сметка, ако натовареният с изпълнителното производство съдебен администратор е дал разрешение за това.

В този случай както лицето или органът, който извършва запора и последващия превод, така и вискателят, трябва да информират съдебния администратор на всеки три месеца съответно относно изпратените и получените суми, без да се засягат евентуални претенции, които могат да бъдат предявени от страната, срещу която е насочено изпълнението, било защото счита задължението за напълно погасено, което съответно обезсилва запора, било поради факта, че запорите и преводите не са били извършени в съответствие с разпоредженията на съдебния администратор.

Издаденото от съдебния администратор разпореждане, с което се позволява извършването на директен превод, може да бъде оспорено чрез пряко подаване на жалба за преразглеждане до съда.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

За недвижимо имущество или други активи, които подлежат на вписване, съдът може по искане на вискателя да разпорежи вписването на временна възбрана в съответния публичен регистър (обикновено имотния регистър, където се регистрира недвижимото имущество), с цел да се гарантира последващото изпълнение.

В други случаи могат да се приложат следните видове мерки:

— за парични средства: заповор;

— за разплащателни сметки: заповед за заповор, адресирана до банката;

— за възнаграждения: заповед за заповор, адресирана до платеща;

— за лихви, приходи и постъпления: удържане от платеща, управление с упражняване на съдебен контрол или плащане в съда;

— за ценни книги и финансови инструменти: удържане на лихвата при източника, уведомяване на регулатора на фондовата борса или на вторичния пазар (ако ценните книги са допуснати до търговия на публичен пазар) и уведомяване на емитента.

Друго движимо имущество: конфискация.

Освен това, за да се гарантира осъществяването на принудителното изпълнение, всички лица и публични и частни органи са длъжни да оказват съдействие при налагането на принудителните мерки (те биват предупреждавани, че може да им бъде наложена глоба или дори да бъдат осъдени за неподчинение на съда, ако не изпълнят това, което се иска от тях). Това означава, че те трябва да предоставят информацията, която се изисква от тях, или да приемат съответните обезпечителни мерки и да предадат на съда всички документи и данни, с които разполагат, без никакви ограничения извън произтичащите от задължението за спазване на основните права или ограниченията, които са изрично предвидени от закона в някои случаи.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Изпълнителните мерки нямат определен срок на валидност; те остават в сила до приключване на изпълнителното производство. Вискателят трябва да подаде съответната молба за принудително изпълнение за всеки отделен случай. Например при запор на движимо или недвижимо имущество ще се изиска публична продажба. Удовлетворяването на вискателя ще се извърши от приходите от продажбата. В други случаи, например когато в заповедта се разпорежда предаване на имущество във владение на вискателя (например извеждане от имот за неплащане на наем), принудителните мерки се състоят във възстановяване на нарушеното владение на вискателя чрез отстраняване на нарушилия договора наемател от имота.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Изпълнителният титул не подлежи на обжалване. Длъжникът по съдебното решение обаче може да възрази, след като бъде уведомен за предстоящото изпълнение. В този случай се пристъпва към посоченото погоре производство за оспорване на изпълнението. Възражението може да е по същество или да се основава на формални пороци. Основанията за възражение са различни в зависимост от акта, който подлежи на изпълнение (както е предвидено в член 556 и сл. от Гражданския процесуален кодекс, в зависимост от това дали става дума за процесуален акт на съдията или съдебния секретар, за арбитражно решение или за постигнато чрез медиация споразумение; наказателни постановления, свързани с пътни инциденти, с които се налага санкция в максимален размер; актове по член 517, точки 4, 5, 6 и 7 от Гражданския процесуален кодекс, както и други подлежащи на изпълнение актове по член 517, параграф 2, точка 9. Възраженията, които се основават на прекомерност на иска, и възраженията, които се основават на формални пороци, се уреждат съответно в членове 558 и 559 от Гражданския процесуален кодекс). Следва да се отбележи, че е възможно съдът вече да е изтъкнал някои от тези основания служебно (ако съдът констатира възможна несправедливост на някоя от клаузите на заповед за изпълнение, представляваща официален публичен документ, акт или сертификат, той е длъжен служебно да предприеме действия по изслушване на страните по въпроса и след това да излезе с определение). Страните могат да обжалват заповедта на първоинстанционния съд въз основа на различните предвидени в този случай основания. Жалбата се разглежда от компетентния окръжен съд (*Audiencia provincial*).

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Възможно е давността на изпълнителната мярка да изтече. Така например, давността на изпълнителна мярка, постановена въз основа на съдебно решение или правораздавателен акт, решение на съдебния секретар, с което се одобрява правно споразумение или споразумение, постигнато в хода на производството, арбитражно решение или постигнато чрез медиация споразумение, изтича, ако съответната молба за принудително изпълнение не бъде подадена в срок от пет години от датата на влизане в сила на окончателното съдебно решение или правораздавателен акт (член 518 от Гражданския процесуален кодекс).

Предвиден е и период на изчакване преди да се пристъпи към изпълнението на процесуални актове (на съдията или съдебния секретар) или на арбитражни решения или постигнати чрез медиация споразумения. Целта на този срок е да се даде време на ответника да изпълни разпореждането доброволно, като спечелилото делото лице не е длъжно да подава молба за принудително изпълнение. Съответно в срок от двадесет дни, считано от датата на влизане в сила на окончателното решение, или от датата, на която решението за одобряване на споразумението или неговото подписване е било връчено на длъжника по съдебното решение, не се постановява заповед за изпълнение на процесуални или арбитражни решения или на постигнати чрез медиация споразумения. В крайна сметка този период на изчакване има за цел да насърчи доброволното изпълнение от страна на ответника.

Както е обяснено по-горе в точка 4.1, с цел защита на длъжника в Гражданския процесуален кодекс се определя несеквестируемостта на определени активи и се поставят пропорционални количествени ограничения на запора върху заплати, надници, възнаграждения или пенсии.

При публична продажба на имущество минималната цена, на която съответното имущество се продава на наддаващия, предложил най-високата оферта, трябва да е съобразена с оценката на имота или размера на задължението. Ограниченията с цел защита на длъжника са по-високи, ако за публична продажба се предлага основното жилище на длъжника (членове 670 и 671 от Гражданския процесуален кодекс).

В Гражданския процесуален кодекс се посочва също така, че по принцип размерът на лихвите върху дължимата главница и размерът на съдебните разходи не може да надхвърля 30 % от главницата (член 575 от Гражданския процесуален кодекс).

При изпълнение, насочено срещу основното жилище, разходите, които могат да бъдат наложени на длъжника по съдебното решение, не могат да надхвърлят 5 % от размера на вземането, посочено в молбата за принудително изпълнение (член 575 от Гражданския процесуален кодекс).

При реализиране на обезпечението върху ипотекиран имот, както и за длъжниците в особено уязвимо социално и финансово положение, извеждането от основното жилище се отлага.

Съгласно членове 55—57 от Закона за несъстоятелността (*Ley Concursal*) индивидуални заповеди за принудително изпълнение не могат да бъдат изпълнявани спрямо обявени в несъстоятелност търговски дружества, тъй като съдията в производството по несъстоятелност има изключителната компетентност да налага принудително изпълнение срещу неплатежоспособната страна; целта на тази мярка е да се попречи някои кредитори да бъдат третирани по-благоприятно от други.

Последна актуализация: 02/08/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Франция

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Изпълнението (което следва да се подразбира като принудително изпълнение, тъй като доброволното изпълнение от страна на длъжника на неговите задължения, не изисква образуването на производство) обхваща всички производства, даващи възможност за изпълнение на подлежащите на принудително изпълнение задължения против волята на длъжника. Френското право включва три категории граждански задължения: за плащане, за извършване на дадени действия или за въздържане от такива (задължение за бездействие), и накрая — за даване или за връщане.

Правото на принудително изпълнение се отнася до активите на длъжника: принудително изпълнение върху лица не съществува. Отказът за изпълнение на определени задължения обаче (задължения за издръжка) е престъпление, за което срещу длъжника може да бъде образувано наказателно производство и той може да бъде лишен от свобода. Същото важи и при организиране на несъстоятелност от длъжник с цел измама. Законодателството относно мерките за принудително изпълнение е структурирано около горепосочените три елемента: плащане, извършване на действие и даване.

Задълженията за плащане подлежат на принудително изпълнение посредством налагане на запор. Ако запорът се налага върху парична сума, запорираната сума ще бъде изплатена на вискателя (напр. запор на банкова сметка). Ако запорът се налага върху актив, принадлежащ на

длъжника, запорът ще доведе до принудителна продажба на актива и постъпленията от продажбата ще бъдат изплатени на вискателя до размера на вземането му.

Задълженията за даване или връщане зависят от естеството на актива. В случай на движима вещ, активът се отнема принудително посредством запор, за да бъде върнат на законния му собственик. В случай на недвижим имот, владението на имота се връща на собственика чрез принудително извеждане на обитателя.

Изпълнението на задълженията за действие или за въздържане от действие се осъществява чрез налагане на глоба, представляваща парична сума, която длъжникът трябва да плати в допълнение към задължението, което трябва да изпълни. Определената от съдията сума се изчислява пропорционално на периода на неизпълнение (в случай на задължения за действие) или съгласно броя на нарушенията на задължението за въздържане от действие. Тъй като задълженията за плащане, за даване или за връщане се тълкуват и като задължения за действие, освен другите мерки за принудително изпълнение може да бъде наложена и глоба.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

По принцип **съдебните изпълнители** имат монопол върху осъществяването на принудителното изпълнение. При две изпълнителни производства обаче винаги се изисква предварително допускане на изпълнението от съда:

налагане на запор върху получени доходи — разрешението се дава от районния съд по местоживее на длъжника или на лицето, на което е връчена заповедта за запор, ако длъжникът живее в чужбина или няма известно местожителство,

налагане на възбрана върху недвижим имот, като това става пред съда по местонахождението на имота, допуснал принудителното изпълнение.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Мерки за принудително изпълнение могат да се налагат във връзка с всички изпълнителни основания (т.е. актовете, подлежащи на принудително изпълнение); те са определени в член L. 111-3 от Кодекса за гражданските изпълнителни производства (*Code des procédures civiles d'exécution*): решенията и определенията на общите и административните съдилища, които подлежат на изпълнение, както и спогодбите, по които съдилищата са допуснали принудително изпълнение;

чуждестранните мерки и съдебни решения, както и арбитражните решения, по които е допуснато изпълнение с решение, не подлежащо на обжалване, спиращо принудителното изпълнение;

извадките от съдебно-помирителни протоколи, подписани от съдията и от страните;

нотариално заверените актове, които съдържат текст, предоставящ право на изпълнение;

документите, издадени от съдебен изпълнител в случай на неизплащане на чек;

документите, издадени от публичноправни юридически лица, квалифицирани като такива по закон, или решенията, на които законът придава същата сила като на съдебно решение.

Съдебните решения, които не подлежат на обжалване, възпрепятстващо принудителното изпълнение, подлежат на такова изпълнение, без да е необходимо друго решение. Подобно на нотариалните актове, тези постановления се **заверяват като подлежащи на принудително изпълнение** от секретаря на съда или от нотариуса според случая. Няма друга междинна процедура за допускане на принудителното изпълнение.

При липсата на съдебно решение всеки вискател може да получи разрешение да предприеме действия за налагане на **обезпечителен запор или учредяване на съдебен залог**. Срокът на предприетите при тези условия мерки изтича бързо, ако другата страна не е била уведомена за тях (в рамките на осем дни) и ако вискателят не е предявил иск по същество за постановяване на съдебно решение, потвърждаващо вземането му.

Мерките за принудително изпълнение върху движими вещи и парични суми, както и принудителното извеждане, трябва да бъдат изпълнени от съдебен изпълнител (*huissier de justice*) — държавен служител към министерство, т.е. лице, осигуряващо изпълнението, назначено от Министерството на правосъдието. Съдебният изпълнител изпълнява задълженията си по реда на частното право, но по отношение на принудителното изпълнение се ползва с прерогативите на публичен орган, които упражнява при спазване на прецизна правна уредба и при строго контролирано прилагане на етичен кодекс.

Възбрана на недвижим имот се налага само посредством специално производство пред съдията от окръжния съд (*tribunal de grande instance*), допуснал принудителното изпълнение, като по това производство вискателят трябва да бъде представяван от адвокат.

Разходите, произтичащи от мерките за принудителното изпълнение, се плащат като цяло от длъжника, който трябва да ги плати в допълнение към собственото си задължение.

Тези разходи по изпълнението се определят според тарифата за таксите, в която са определени възнагражденията, дължими на съдебните изпълнители за всяка мярка за принудително изпълнение. Съгласно указ № 96-1080 от 12 декември 1996 г. тарифата за възнагражденията на съдебните изпълнители включва фиксирана сума, изразена кумулативно или алтернативно, в зависимост от случая, във фиксирани или пропорционални такси плюс, ако е приложимо, такса за започване на изпълнително производство.

Фиксираните такси трябва да бъдат платени от длъжника. Пропорционалните такси, изчислени съгласно скала с прогресивни ставки, която се прилага по отношение на събраните суми, се плащат частично от вискателя и частично от длъжника.

Например за събрано вземане в размер на 10 000 EUR тарифата за някои мерки за принудително изпълнение е, както следва:

обезпечителен запор върху банкова сметка: фиксирана такса, включително данъци: 187,53 EUR

запор на движима вещ: фиксирана такса, включително данъци: 66,98 EUR

запор на превозно средство чрез подаване на декларация в префектурата: фиксирана такса, включително данъци: 133,95 EUR

официално уведомление, връчено с оглед на възбрана на недвижим имот: фиксирана такса, включително данъци: 80,37 EUR

Към тези фиксирани такси се добавят и пропорционални такси, които за цялото вземане възлизат на 723,44 EUR, включително данъци, от които 121,35 EUR са за сметка на длъжника, а 602,09 EUR са за сметка на вискателя.

3.2 Основни изисквания

За да се пристъпи към мерки за принудително изпълнение, почиващи на изпълнително основание, не се изисква решение за допускане на изпълнението.

Критериите за допускане на обезпечителни мерки в полза на вискател, който все още не разполага с изпълнително основание, са: вземането да е основателно по принцип и събирането на вземането вероятно да е изложено на риск. Компетентен да допусне налагането на запор е съдията по изпълнителното производство (съдия в окръжния съд) или председателят на търговския съд (в рамките на юрисдикцията на този съд).

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Вискателят може да предяви вземането си срещу цялото имущество на длъжника и следователно всички активи, принадлежащи на длъжника, могат да бъдат запорирани/възбрани. Прилагат се специални правила в зависимост от естеството на активите: парични вземания (наем, възнаграждения, суми, намиращи се в банкова сметка), движимо имущество от всякакъв вид, недвижимо имущество и вещни права, ценни книжа и

дялове на съдружници, превозни средства (сухопътни, кораби, лодки или въздухоплавателни средства), авторски права, парични суми, намиращи се в сейф и т.н.

Възможно е обаче законът да предвижда, че определени активи са несеквестируеми, например:

суми, необходими за издръжка (по-специално част от възнаграждението, която е определена съгласно скала с прогресивни ставки в зависимост от размера на дохода и лицата на издръжка, като тя се преизчислява всяка година),

движими вещи, необходими за обикновено потребление и за работата на длъжника, които не могат да бъдат заповорирани, освен ако запорът се налага, за да се плати цената им или ако са със значителна стойност,

вещи, необходими на болни лица или лица с увреждания.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Действието по принудително изпълнение върху имущество и вземания протичат в две фази. В първата фаза съдебният изпълнител налага възбрана/запор на имот или парични суми. Налагането на възбрана или запор означава, че длъжникът не може да се разпоредва с имуществото, предмет на мярката, но все още го владее и е назначен за негов пазач. Ако той злоупотреби с имота, се счита, че е извършил престъпление. Що се отнася до парични суми, те остават блокирани в сметката, макар че на практика незабавно се възлагат на вискателя на запора.

Длъжникът се уведомява за запора. Ако длъжникът не оспори запора или възбраната пред съдията по изпълнителното производство, съдебният изпълнител може да премине към втората фаза на запора/възбраната, а именно принудително отнемане на имуществото с цел продажбата му на публична продажба или отправяне на искане към лицето, на което е връчена заповедта за запор (обикновено банкера), да предаде заповорираните суми.

Банкерът, наречен „трето задължено лице“, е длъжен да информира съдебния изпълнител към момента на налагане на запора за всички суми, които държи за длъжника. Ако не го направи или ако прехвърли на длъжника държаните от него заповорирани суми, по искане на вискателя ще му бъде наложено наказание да плати задължението вместо длъжника.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Изпълнителните основания са с давност 10 години. Поради това мерките за принудително изпълнение трябва да бъдат предприети в рамките на този срок (член L. 111-4 от Кодекса за гражданските изпълнителни производства).

Разпоредданията на съдията по изпълнителното производство за допускане запор се обезсилват, ако обезпечителните мерки не са наложени в срок от три месеца от издаване на разпореддането.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Въпросът е приложим само за решенията, с които се допуска налагане на запор. По отношение на изпълнителните основания обжалването е свързано с оспорване по съдебен ред на самото вземане.

След налагането на обезпечителните мерки и след като длъжникът е информиран за тях, последният може да оспори условията, довели до съдебното решение, пред съдията по изпълнителното производство, който е допуснал мярката. Жалбата може да бъде подадена пред съда, при условие че наложеният запор не е преминал към фазата на принудителна продажба след установяване на вземането от съда.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Що се отнася до сроковете, давностният срок на изпълнителните основания по принцип изтича след десет години.

Освен това изпълнителните производства трябва да бъдат ограничени до това, което е необходимо за събиране на вземането, като не трябва да се злоупотребява при избора на тези мерки.

По принцип вискателят може да заповорира всички вещи на длъжника, но са предвидени ограничения под формата на вещи, които по закон не подлежат на заповориране. Такива са по принцип плащанията на издръжка, движимите вещи, необходими за обикновеното употребление и работата на длъжника, вещите, които са от съществено значение за лица с увреждания, вещите, представляващи определен социален минимум и семейните надбавки, които не подлежат на заповориране. Освен това могат да бъдат заповорирани само суми в банкова сметка, които нахвърлят минималния доход („активен солидарен доход“ (*revenu de solidarité active*) за едно лице. И накрая, по принцип възнаграждението на длъжника може да се заповорира само до размера, определен в указа, с който се определя подлежащата на запор сума в зависимост от размера на възнаграждението и лицата, които са на негова издръжка.

В определени случаи предприемачите, които са еднолични собственици, се ползват от специална защита на всички свои активи или на част от тях. И накрая, мерките за принудително изпълнение могат да се налагат само между 6:00 и 21:00 часа, като се изключват неделите и официалните празници, освен ако съдията по изпълнителното производство е дал предварително разрешение. За всеки запор на сума, по-малка от 535 EUR, в жилищни помещения се изисква също и предварително разрешение от съдията по изпълнителното производство.

Връзки по темата

 [Legifrance](#)

 [Уебсайт на Chambre Nationale des Huissiers de Justice \(Национална камара на съдебните изпълнители\)](#)

Последна актуализация: 11/08/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Хърватия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

В Република Хърватия изпълнителното производство се урежда от разпоредбите на Закона за принудителното изпълнение (*Ovršni zakon*) (*Narodne Novine* (NN; Държавен вестник на Република Хърватия), № 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 и 73/17; наричан по-нататък „OZ“). С този закон се урежда производството, в рамките на което съдилищата и нотариусите извършват принудително събиране на вземания въз основа на документи, удостоверяващи изпълняемо право, и автентични документи (изпълнително производство), освен ако не е предвидено друго в специален закон.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Изпълнителните производства се провеждат от съдилищата въз основа на документи, удостоверяващи изпълняемо право, докато нотариусите провеждат изпълнителните производства въз основа на автентични документи.

Какво представлява документ, удостоверяващ изпълняемо право, е посочено в член 23 от OZ, докато определението за автентични документи е дадено в член 31 от OZ.

В изпълнителното производство участват също така Финансовата агенция (*Financijska agencija*) (наричана по-нататък „Агенцията“) — правен субект, който осъществява принудително изпълнение съгласно разпоредбите на OZ и закона, уреждащ принудителното изпълнение върху парични

средства, — както и работодателите, Хърватският институт за пенсионно осигуряване (*Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje*) и други, предвидени от закона органи.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Съдилищата провеждат изпълнителното производство въз основа на документи, удостоверяващи изпълняемо право, които съгласно ОЗ са следните:

1. съдебни решения и спогодби с изпълнителна сила;
2. спогодби с изпълнителна сила, посочени в член 186а от Гражданския процесуален закон;
3. решения с изпълнителна сила на арбитражен съд;
4. решения с изпълнителна сила, постановени в рамките на административно производство, и спогодби с изпълнителна сила, постигнати в рамките на административно производство, ако се отнасят до изпълнение на парично задължение, освен ако не е предвидено друго по закон;
5. нотариално решение за принудително изпълнение и нотариална клауза за принудително изпълнение;
6. спогодби, постигнати в резултат на процедури пред „съдилища на честа“ (*sudovi časti*) към една от камарите в Република Хърватия, и спогодби, постигнати в рамките на процедури по медиация в съответствие с разпоредбите на закона, уреждащ процедурите по медиация;
7. други документи, определени от закона като документи с изпълнителна сила.

Документите с изпълнителна сила представляват годно изпълнително основание, ако в тях се посочват вискателят и длъжникът, предметът, видът, обхватът и времето за изпълнение на паричното задължение.

Ако документът с изпълнителна сила е решение, което изисква събиране на задължение посредством плащане или извършване на действие, в него трябва да е вписан краен срок за доброволно изпълнение, а ако такъв срок не е посочен, то той се определя от съда в изпълнителния лист.

3.1 Производство

Вискателят иницира образуването на изпълнително производство въз основа на документи с изпълнителна сила, като подава молба за принудително изпълнение в съда. Молбите за принудително изпълнение могат да бъдат подадени лично от вискателя, като страна в производството, или от негов представител. Изпълнително производство може да бъде образувано служебно, когато това е изрично предвидено в закона.

Съдилищата с предметна компетентност в изпълнителното производство са общинските съдилища (*općinski sudovi*), освен ако не е предвидено друго по закон. Принудително изпълнение се извършва в определените от изпълнителния лист граници.

В изпълнителния лист трябва да се посочват: изпълнителното основание или автентичният документ, въз основа на който се провежда принудителното изпълнение, вискателят и страната, срещу която е насочено принудителното изпълнение (длъжникът), вземането, за което се иска изпълнението, изпълнителният способ и предметът на принудителното изпълнение, както и всяка друга информация, която е необходима за осъществяване на принудителното изпълнение.

3.2 Основни изисквания

Молбата за принудително изпълнение трябва да са посочени: искането за принудително изпълнение, в което се определят документът с изпълнителна сила или автентичният документ, въз основа на който се иска изпълнението, вискателя и длъжникът, личните идентификационни номера на вискателя и на длъжника, вземането, което трябва да бъде удовлетворено, изпълнителният способ и (ако е необходимо) предметът на принудително изпълнение. Молбата трябва да съдържа също така друга предвидена в закона информация, необходима за провеждане на принудителното изпълнение.

Молбата за принудително изпълнение, основана на автентичен документ, трябва да съдържа:

1. искане до съда да разпорежи на длъжника да уреди вземането заедно с всички свързани с него разходи в срок до осем дни, а в случай на спорове, отнасящи се до менителници и чекове — в срок до три дни,
2. искане за принудително изпълнение.

Ето защо основните условия, които трябва да бъдат изпълнени във връзка със заповедта за изпълнение, са: документ с изпълнителна сила или автентичен документ, въз основа на който се разпорежда принудителното изпълнение, и искане за принудително изпълнение.

4 Цел и естество на принудителните мерки

Предмет на принудително изпълнение са вещи и права, които съгласно закона могат да бъдат предмет на такова изпълнение с цел да се събере дадено вземане. Принудителното изпълнение се осъществява с цел да се удовлетвори вземане на вискателя относно вещи, подлежащи на принудително изпълнение, които са неразделна част от имуществото на длъжника.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Предмет на принудително изпълнение могат да бъдат активи на длъжника (парични средства, недвижимо имущество, движима вещ, ценни книжа и дялови участия) или определени неимуществени права на заявителя (предаване на движима вещ, освобождаване и предаване на недвижимо имущество, връщане на работа и т.н.). В хода на производството заявителят може да реши срещу кое имущество може да бъде насочено принудително изпълнение.

Вещи, които не се търгуват, не могат да бъдат предмет на принудително изпълнение, предмет на принудително изпълнение не могат да бъдат и други вещи, по отношение на които това е забранено със специално законодателство. Данъчните претенции и други такси също не могат да бъдат предмет на принудително изпълнение.

Вещи, оръжия и оборудване, предназначено за отбрана, и вещи и оборудване, предназначени за работата на местното и регионалното управление и на съдебните органи, също не подлежат на принудително изпълнение.

Дали дадена вещ или право може да е предмет на принудително изпълнение или дали принудителното изпълнение по отношение на определена вещ или право е ограничено, се определя във връзка с обстоятелствата, съществуващи към момента на подаване на молбата за принудително изпълнение, освен ако в ОЗ изрично не е предвидено друго.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Основната последица от принудителните мерки е ограничаването на правото на длъжника да разполага с активите си.

Изпълнителните производства във връзка с недвижимо имущество и движима вещ водят до продажбата им с цел удовлетворяване на вземането на вискателя от сумата, получена при продажбата.

Изпълнителните производства за парични вземания водят до запориране и прехвърляне на вискателя на паричното вземане в размера, необходим за удовлетворяване на вземането.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Принудителните мерки са валидни до прекратяването на изпълнителното производство, което настъпва при пълно удовлетворяване на вземането на вискателя или след като той е оттеглил молбата за принудително изпълнение.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Длъжникът има право:

- да подаде жалба срещу издаден изпълнителен лист, или
- да подаде жалба срещу решение на нотариуса, издадено въз основа на автентичен документ.

Навременно подадена и допустима жалба срещу изпълнителен лист, издаден въз основа на документ с изпълнителна сила, не спира изпълнителното производство.

Навременно подадена и допустима жалба срещу решение на нотариуса, издадено въз основа на автентичен документ (подаден пред нотариуса, но по който се е произнесъл съдът), пренасочва производството към обичайното съдебно производство (*klasična parnica*), което ще се гледа пред съда и по време на което страните, които вече са ищец (преди това вискателят) и ответник (преди това длъжникът), трябва да обосноват доводите си, за да бъдат приети в производството. Ако са изпълнени всички предпоставки, посочени в ОЗ, длъжникът има право да спре изпълнителното производство.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Съдът разпорежда извършването на принудително изпълнение чрез способите и върху вещите, посочени в молбата за принудително изпълнение. Ако са предложени няколко способа или вещи, по искане на длъжника съдът ограничава изпълнението до избрани способности или вещи, ако те са достатъчни, за да се удовлетвори вземането.

Един от основните принципи на изпълнителното производство е, че по време на изпълнението и неговото обезпечаване съдът е задължен да зачита достойнството на длъжника, като гарантира, че принудителното изпълнение ще бъде възможно най-благоприятно.

Защитата на длъжника се гарантира, като се изключат и ограничат вещите, върху които може да бъде насочено принудителното изпълнение, и способите, посредством които може принудително да бъде удовлетворено вземането на вискателя в хода на изпълнителното производство, като на длъжника се предоставят определени процесуалноправни и материалноправни гаранции по време на принудителното изпълнение и във връзка с него. Тази защита се основава на прилагането на принципа на законосъобразност при определянето на допустимостта на принудителното изпълнение, при определянето на вещите, върху които е насочено принудителното изпълнение, и способите на принудително изпълнение, и при процедурата, използвана за принудително удовлетворяване на вземането на вискателя.

При принудителното изпълнение върху недвижимо имущество съществуват ограничения, съгласно които определени вещи не могат да бъдат предмет на принудително изпълнение, както е посочено в член 91 от ОЗ.

При принудителното изпълнение върху движими вещи съществуват ограничения относно, съгласно които определени вещи не могат да бъдат предмет на принудително изпълнение, както е предвидено в член 135 от ОЗ.

При принудителното изпълнение върху парични вземания съществуват ограничения, които са посочени в член 173 от ОЗ, а в член 172 от ОЗ се определят приходите на длъжника, които са несеквестируеми.

В член 212 от ОЗ се предвиждат специални правила за принудително изпълнение върху парични средства, съгласно които определени парични средства са несеквестируеми или тяхната секвестируемост подлежи на ограничения, а в член 241 и член 242 от ОЗ се предвиждат специални правила за освобождаване и ограничаване на принудителното изпълнение за юридически лица.

Защитата на длъжниците, които са физически лица, в хода на принудителното производство за парични вземания е предвидена в член 75 от ОЗ, а защитата на юридическите лица е предвидена в член 76 от ОЗ.

Разпоредбите на ОЗ, в които се посочват ограниченията на принудителното изпълнение, т.е. с които определени вещи се изключват от принудително изпълнение, осигуряват защита на длъжника в хода на изпълнителното производство.

Последна актуализация: 19/09/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Италия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

„Принудителното изпълнение“ представлява принудително изпълнение на съдебни решения и други изпълнителни основания (дългови инструменти, публични актове (*atti pubblici*) и заверени частни актове за специфични услуги). На този етап, на който все още се образуват съдебни производства, органите на закона и реда могат да се намесят, ако длъжникът не изпълни доброволно задълженията си.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Отговорни за принудителното изпълнение са общите съдилища. Молбата за отказ за изпълнение, посочена в член 47, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1225/2012 (Регламент Брюксел I (преработен текст), също трябва да се подаде до общите съдилища.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Наличието на изпълнително основание е необходимо и достатъчно условие за започване на изпълнително действие. По принцип изпълнителните основания са установени в член 474 от Гражданския процесуален кодекс и са два вида: съдебни изпълнителни основания и извънсъдебни изпълнителни основания. Съдебните изпълнителни основания включват съдебни решения, актове и определения, постановени от съда в хода на съдебното производство или при приключването му. Извънсъдебните изпълнителни основания включват дългови инструменти, публични актове и заверени частни актове, изготвени самостоятелно от страните.

3.1 Производство

Принудителното изпълнение започва с връчването на длъжника на изпълнителното основание, което подлежи на изпълнение, след като в същото бъде записана формулировката, с която се допуска принудително изпълнение съгласно член 475 от Гражданския процесуален кодекс, както и с връчването на заповед за изпълнение (*preceffto*); въпросната заповед представлява призовка до длъжника да изпълни доброволно задължението си в срок до 10 дни, като той се уведомява, че при неизпълнение ще се пристъпи към принудително изпълнение в съответствие с член 480 от Гражданския процесуален кодекс. В член 480, параграф 3 се предвижда, че в призовката за доброволно изпълнение вискателят трябва да посочи адрес на местоживеене в общината, в която се намира съдът, компетентен по отношение на принудителното изпълнение. В случай че не е избрано местоживеене, жалбите срещу призовката за доброволно изпълнение се подават в съда по местонахождение на адреса, на който е връчена заповедта, а на вискателя се връчват уведомления в службата на секретаря към същия съд. След като бъдат изпълнени тези формалности, процесът по принудително изпълнение може да започне, като след представяне на необходимите документи, посочени по-горе, съдебният изпълнител пристъпва към налагане на заповед. Заповедта трябва да бъде наложен в рамките на 90 дни от датата на връчване на призовката за доброволно изпълнение, но не преди изтичането на определения в нея краен срок. Ако в посочения срок не бъде наложен заповед, призовката за доброволно изпълнение се обезсилва (член 481). На този етап е необходимо правно представителство.

Запорът става нищожен, ако в рамките на 45 дни от приключването му не е поискано възлагане или продажба на запорираната вещ. Производството по принудително изпълнение има за цел да се гарантира принудителното изпълнение на неизпълнени задължения чрез използването на органите на закона и реда. То може да се използва както за парични задължения, така и за задължения за предаване на движима вещ или за въвеждане във владение на недвижим имот, както и за незаменяеми задължения за извършване на действия.

3.2 Основни изисквания

Необходимо и достатъчно условие за започване на принудително изпълнение е притежанието на изпълнително основание, включващо право, което е „безспорно, ликвидно и изискуемо“ (*certo, liquido ed esigibile*) (член 474). Степента на „безспорност“ зависи от документа: със сигурност е налице по-голяма степен на безспорност при решение на първоинстанционен съд (временно изпълнимо), отколкото при дългов инструмент или при сделки, вписани в публични актове или актове с частна заверка.

4 Цел и естество на принудителните мерки

В хода на производството съдия-изпълнителят може да постановява различни видове мерки, като обикновено това става чрез постановления (*ordinanze*). Възможните мерки варират от такива, които са необходими за правилното протичане на производството, до мерки, които са с конкретна полза, напр. определението (*decreto*), с което запорираното имущество се прехвърля на лицето, което го е купило на търг или на което то е възложено.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

На принудително отчуждаване подлежат: а) движимите вещи, б) недвижимите имоти, в) вземанията на длъжника и движимите вещи, които длъжникът съхранява в помещенията на трети страни, г) дялове в дружества.

На принудително изпълнение могат да подлежат и задълженията за предаване на движима вещ и за освобождаване на недвижим имот, както и заменяеми задължения за извършване на действие или за бездействие.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Що се отнася до паричните задължения, първият етап от принудителното изпълнение е налагането на заповед, което означава, че длъжникът престава да има достъп до запорираните средства. Следователно всички действия по разпореждане с тези парични средства ще бъдат нищожни и не могат да бъдат използвани за избягване на принудителното изпълнение.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Мерките представляват мерки за принудително изпълнение с цел удовлетворяване на вземания; поради това те не могат да бъдат използвани като доказателство.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Правната система дава право на длъжника (и/или на трети задължени страни) да обжалва актовете и решенията, свързани с процедурите по принудително изпълнение. Жалбите могат да бъдат два вида:

— жалба срещу принудителното изпълнение (*opposizione all'esecuzione*) (член 615 и член 616 от Гражданския процесуален кодекс), при което се оспорва правото да се пристъпи към принудително изпълнение (или съществуването на правото на вискателя да пристъпи към принудително изпълнение);

— жалба срещу подлежащи на принудително изпълнение актове (*opposizione agli atti esecutivi*) (член 617 и член 618 от Гражданския процесуален кодекс), при което се изтъкват процесуални пороци (с цел оспорване на законността на документите, приети при процедурата по принудително изпълнение).

Жалбите срещу принудително изпълнение или подлежащи на принудително изпълнение актове, подадени преди да започне изпълнението, се разглеждат като жалби срещу заповед за изпълнение (*precetto*), тъй като се основават на документа, с който се уведомява за изпълнението:

обжалва се заповедта за изпълнение, като се подава молба до съда, който е компетентен да разгледа задължението по същество или който е компетентен според цената на иска съгласно общите разпоредби на кодекса.

Ако принудителното изпълнение вече е започнало или ако заповедта за заповед за заповед е била връчена, срещу принудително изпълнение или срещу подлежащите на изпълнение инструменти се подава специална жалба пред съда, допуснал принудителното изпълнение.

Трети страни, които твърдят, че имат вещни права върху възбранения имот, могат да обжалват пред съда, допуснал принудителното изпълнение, докато имотът не бъде продаден или прехвърлен.

Правните разпоредби, уреждащи този въпрос, са членове 615, 616, 617, 618 и 619 от Гражданския процесуален кодекс.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Освен вещите, обявени за несеквестируеми съгласно конкретни правни разпоредби, на заповед не подлежат и следните вещи:

1) свещени предмети и вещи, използвани при религиозни ритуали;

2) брачни халки, спално бельо, домашно бельо, легла, маси за хранене и столове, гардероби, скринове, хладилници, печки и фурни, независимо дали са електрически или газови, съдомиялни машини, домакински и кухненски прибори и мебел, върху която са поставени, достатъчно, за да отговарят на нуждите на длъжника и неговото домакинство; в тази група не се включват обаче мебели със значителна стойност (без легла), включително ценни антики и вещи с доказана художествена стойност;

3) необходимите храна и гориво на длъжника и на други лица, посочени в предходната точка, за един месец;

От тази група се изключват и мебели (с изключение на легла) със значителна финансова стойност (включително ценни антики и вещи с доказана художествена стойност).

На заповед не подлежат оръжия и други вещи, които длъжникът трябва да притежава, за да предоставя обществени услуги, украси, писма, записи и семейни документи като цяло, както и ръкописи, освен в случаите, когато представляват част от сбирка.

Съгласно закона за несеквестируеми се считат *inter alia* също: вещи, които са държавна собственост, запазена част от активи, притежавани от държавата или от друг публичен орган, собственост, обхваната от режим на съпругеска имуществена общност, собственост на църковни институции и религиозни сгради.

Действията по принудителното изпълнение не могат да бъдат успешни, ако е изтекъл давностният срок на вземането. Давностният срок е различен в зависимост от съответното право. Важно е да се отбележи обаче, че в закона е определен различен давностен срок в зависимост от вида на инструмента, доказващ вземането, на който се основа принудителното изпълнение. Например давностният срок за вземане, установено със съдебно решение, е 10 години, въпреки че за този вид вземане съгласно закона е определен по-кратък давностен срок.

Понастоящем законът е променен, така че по искане на вискателя съдът по постоянно или временно местопребиваване, местоживееие или седалище на длъжника да може да разреши проследяването на подлежащо на заповед имущество посредством електронни средства (член 492а от Гражданския процесуален кодекс, изменен с Наредба-закон № 83 от 27 юни 2015 г. (преработен, с изменения Закон № 132 от 6 август 2015 г.)); в случай на принудително изпълнение във връзка с движими вещи като част от преобразуването на мерките за запорирано имущество (*conversione del pignoramento*) са включени и формуляри за плащане на вноски.

Документи по темата

Граждански процесуален кодекс (членове 474—482) (64 Kb) [it](#)

Последна актуализация: 25/02/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [el](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Кипър

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

„Принудително изпълнение“ означава принудителното изпълнение на съдържанието на съдебно решение или разпореждане със съдействието на съда, а в някои случаи — с допълнителна помощ от други компетентни служители/служби (напр. поземления регистър (*Ktimatológio*). Страна, получила съдебно решение или разпореждане, може да поиска от съда да предприеме мерки за принудително изпълнение.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Съдебната служба (съдебни изпълнители) и поземленият регистър. Органът, компетентен за пристъпи към принудителното изпълнение на заповед за събиране на просрочени плащания за издръжка, е полицията.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Съдебните решения или заповеди подлежат на принудително изпълнение след постановяването им. Наличието на краен срок за подаване на жалба не предполага само по себе си спиране на принудителното изпълнение; за тази цел жалбоподателят трябва да подаде мотивирано искане за спиране на изпълнението.

3.1 Производство

Актове, които не са издадени от съда (напр. арбитражно решение), не подлежат сами по себе си на принудително изпълнение, но може да се допусне принудителното им изпълнение след обявяването им от съда за изпълняеми. Съдът, който е компетентен да издава заповед за принудителното изпълнение на акт, който не е издаден от съд или е издаден от чуждестранен съд, е районният съд по местопребиваване на лицето, срещу което ще бъде допуснато принудителното изпълнение, или съдът по семейни дела в случай на решения за издръжка. Обикновено съдебните решения се изпълняват от адвоката, който е завел делото пред съда, посредством един от методите за принудително изпълнение, изброени в раздел 3.1. по-долу.

По отношение на регистрацията и принудителното изпълнение на чуждестранно съдебно решение съгласно многостранно или двустранно споразумение, процедурата се изпълнява от Министерството на правосъдието и общественения ред, като централен орган, чрез правната служба (*Nomikí Ypiresía*). В други случаи процедурата може да бъде изпълнена от адвокати на частна практика.

Разноските за процедурата не могат да се определят предварително, но се изчисляват от секретаря на съда въз основа на разпоредбите за таксите и се възлагат на лицето, срещу което е постановено съдебното решение.

Принудителното изпълнение се изпълнява главно от съдебни изпълнители (*dikastikoí epidótes*), които са държавни служители, назначени на постоянна длъжност в съдилищата. За да се ускори процедурата по принудително изпълнение, от 1996 г. връчването на документите по всички граждански дела е поверено на частни дружества, така че съдебните изпълнители могат да се съсредоточат върху принудителното изпълнение на съдебните решения.

3.2 Основни изисквания

Критериите при принудително изпълнение на съдебно решение между страни в Кипър могат да се различават в зависимост от конкретния случай. Необходимо е да има съдебно решение, решението, с което се поражда задължението, да бъде връчено и да е налице отказ/невъзможност от страна на ответника да плати посочената в решението сума.

Обикновено критериите за издаване на заповед за изпълнение на съдебно решение, постановено в друга държава, са определени в съответно споразумение. Обичайно условие в този случай е ответникът да е бил надлежно уведомен за производството срещу него в чуждата държава.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Вещите, срещу които може да се насочи принудителното изпълнение, могат да включват банкови сметки, дружествени дялове, регистрирани превозни средства, недвижими имоти и други вещи. Изключени са много лични вещи, които са от съществено значение за оцеляването или изпълнението на професионалните задължения на ответника.

Мерките за принудително изпълнение включват:

заповед за принудително отнемане и продажба (*éntalma katáschesis kai pólisís*) на движими вещи

заповед за предаване (*éntalma parádosis*) на движими вещи (ако движимите вещи са предмет на иска, напр. при иск за нарушение на договор за наем с последващо закупуване, който е предмет на договора)

изпълнителен лист в полза на вискателя за принудително отнемане на вещи, които се държат от трета страна (*éntalma katáschesis eis cheiras trítou*)

заповед за плащане на месечни вноски на задължението, посочено в съдебното решение

заповед за приспадане от (*diátagma apokopís*) месечните доходи на длъжника по съдебно решение (която се връчва на работодателя за изпълнение)

заповед за въвод във владение (*éntalma parádosis katochís*) на недвижими имоти

заповед за продажба на (*éntalma pólisís*) недвижими имоти

заповед за поставяне на недвижими имоти под отговорно пазене (*mesengýisis*) (издадена по искане на длъжника по съдебното решение, докато съдът се увери, че в срок до три години доходът от недвижимото имущество може да покрие задължението, лихвите и всички разноски по съдебното решение)

вписване на тежест върху недвижими имоти (*epivárynsi*) чрез вписването на съдебното решение

образуване на производство по несъстоятелност

прекратяване дейността на дружество

Когато има решение за издръжка, принудителното изпълнение включва възможността за издаване на заповед за задържане (*fylakistiríou éntalma*) срещу длъжника.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Длъжникът и всяка трета страна трябва да се съобразят с решението, допускащо мярката за принудително изпълнение. Ако длъжникът откаже или пренебрегне изпълнението на актове/действия, определени в решението за налагане на мерки за принудително изпълнение, срещу него може да бъде образувано производство за лишаване от свобода за неизпълнение на съдебно решение.

Банка, на която е връчена заповед за заповед в полза на кредитора върху сума, дължима на трето лице, е длъжна да замрази съответната сметка, освен когато е налице основание да оспори заповедта. В този случай тя трябва да се яви пред съда, който е разпоредил заповедта, и да представи основания за неприлагането ѝ.

Всички неоспорени разпоредения са окончателни и имат сила на пресъдено нещо.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Мерките за принудително изпълнение са валидни шест месеца след тяхното постановяване. Съдебно решение за допускане на мерки за принудително изпълнение, е валидно шест месеца от датата на неговото постановяване. В случай на неизпълнение в рамките на този срок съдебното решение може да бъде подновено от съда съгласно правило 40D.8 от Гражданския процесуален кодекс.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

В зависимост от случая е възможно да се подаде жалба, напр. с цел да се спре принудителното изпълнение или да се отмени вписване в регистъра.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

С цел да се защити длъжникът, всички лични вещи, които са от съществено значение за оцеляването или за изпълнение на професионалните задължения на длъжника, не подлежат на принудително изпълнение.

Също така, когато длъжникът е държавна или обществена служба, от принудителното изпълнение са освободени вещи и оборудване, предназначени за цели от съществено значение за обществеността, включително оборудване, принадлежащо на въоръжените сили и силите на сигурността, предмети с художествено, археологическо, културно, религиозно и историческо значение и валутни резерви.

Освен това изпълнението на заповед за принудително отнемане и продажбата на движими вещи се извършват в часовете между изгрев и залез слънце.

Принудително отнето имущество (различно от парични средства или ценни книжа) следва да бъде продавано само след като са минали поне три дни от деня, следващ деня на отнемането, освен ако не подлежи на износване и повреждане, или ако собственикът поиска това писмено; до приключване на продажбата, имуществото трябва да бъде съхранявано на подходящо място или може да остане под надзора на подходящо лице.

Последна актуализация: 13/05/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Латвия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение е етап от гражданското производство, при който съдебните изпълнители привеждат в изпълнение издадено от съдилищата, други институции или служебни лица разпоредение, в случай че длъжникът (ответникът) не спазва доброволно такава разпоредение в определения от законодателството или от съда срок.

Вж. „Юридически професии: Латвия“ относно принудителните мерки, които съдебният изпълнител има право да прилага.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Съдебните изпълнители привеждат в изпълнение решенията на съдилищата и на други институции, както и извършват други определени в законодателството дейности.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Съдебните решения подлежат на принудително изпълнение след влизането им в сила, освен в случаите, когато законодателството или съдебни разпоредения предвиждат незабавното им изпълнение. Съдебните изпълнители имат право да инициират процедури по принудително изпълнение въз основа на документ за изпълнение.

Съгласно процедурата за изпълнение на съдебно разпоредение трябва да бъдат изпълнени следните решения на съдилища, съдии и други институции:

- съдебни разпоредения и съдебни решения или решения на съдии по граждански и административни дела;
 - съдебни решения и постановления или заповеди на прокуратурата по наказателни дела, свързани с възстановяването на имущество;
 - решения на съдии или съдебни решения по дела за административно нарушение, свързани с възстановяването на имущество;
 - съдебни решения относно одобрението на споразумения;
 - решения, постановени от постоянни арбитражни съдилища;
 - решения на чуждестранни съдилища или компетентни органи и чуждестранни арбитражни съдилища в предвидените от законодателството случаи;
 - съдебно решение относно налагането на процесуални санкции — глоби;
 - решения на комитета по трудови спорове;
 - решения на национални органи за регулиране на обществените услуги (наричани по-долу „регулаторът“) по спорове или уреждане на спорове.
- Освен ако в законодателството не е предвидено друго, изброените по-долу подлежат на процедури за изпълнение на съдебни разпоредения:
- решения на институции и длъжностни лица при дела за административно нарушение и нарушение на закона, когато това е предвидено в законодателството;
 - административни актове, свързани с плащания, издадени от оправомощени от държавата органи и служебни лица;
 - решения на служителите в сферата на правосъдието (нотариуси, адвокати, съдебни изпълнители) относно професионалното възнаграждение, възнаграждение за предоставена правна помощ и възстановяване на разноски, свързани с предоставени услуги, както и гербови налози;
 - актове, приети от Съвета, Комисията или Европейската централна банка съгласно член 299 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- нотариални актове, издадени съгласно процедурата, определена в Раздел D1 от Закона за нотариусите.

Документ за изпълнение представляват:

заповедта за изпълнение, издадена по граждански или административни дела въз основа на съдебно разпореждане или решение на съда или съдията, или по наказателни дела въз основа на съдебно разпореждане за одобрение на споразумение, решение на постоянен арбитражен съд, решение на комитета по трудови спорове, решение на регулатора по спорове или уреждане на спорове, решение на чуждестранен съд или чуждестранен арбитражен съд и актове, приети от Съвета, Комисията или Европейската централна банка съгласно член 299 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

решението на институции и длъжностни лица при дела за административно нарушение и нарушение на закона;

решението, постановено от съд или съдия по дела за административно нарушение;

извлечението от постановление на прокуратурата или заповед по наказателни дела, свързани с възстановяването на имущество;

заповедта за изпълнение, издадена въз основа на административен акт (член 539, параграф 2, точка 2) от Гражданския процесуален кодекс);

решението, постановено от съдия по безспорното изпълнение на задължения, изпълнението на задължения съгласно предупредителни процедури или доброволната продажба на недвижимо имущество на търг чрез съдебен процес;

решението на съда относно налагането на процесуални санкции — глоби;

акт, издаден от нотариус, адвокат или съдебен изпълнител;

Европейско изпълнително основание, издадено от чуждестранен съд или компетентен орган съгласно Регламент (ЕО) №805/2004 на Европейския парламент и на Съвета;

удостоверението, издадено от чуждестранен съд или компетентен орган съгласно член 41, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета;

удостоверението, издадено от чуждестранен съд или компетентен орган съгласно член 42, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета;

удостоверението, издадено от съд, включително чуждестранен, съд съгласно член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета;

заповедта за плащане, издадена от съд, включително чуждестранен съд, съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета;

съдебното решение за разрешаване на обезпечения кредитор да продава заложеното имущество на длъжника в производства за правна защита (член 37, параграф 2 от Закона за несъстоятелността);

извлечението от решение, постановено от чуждестранен съд или компетентен орган, съгласно член 20, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета;

извлечението от автентичен документ, издаден от чуждестранен компетентен орган, съгласно член 48 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета;

единният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в запитаната държава членка, установен в съответствие с модела, определен в Приложение II към Регламент за изпълнение (ЕО) № 1189/2011 на Комисията от 18 ноември 2011 г.;

нотариалните актове за изпълнение, издадени съгласно процедурата, определена в Раздел D1 от Закона за нотариусите;

удостоверението, издадено от чуждестранен съд или компетентен орган съгласно член 53 или член 60 от Регламент (ЕО) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела;

извлечението от решение, издадено от компетентен орган на държава — членка на Европейския съюз, или на държава от Европейското икономическо пространство, относно налагането на административна глоба, свързана с нарушения при командироването на служители, и получена в Информационната система за вътрешния пазар (IMI);

част А от европейската заповед за заповар на банкови сметки, издадена от съд, включително чуждестранен съд съгласно член 19, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета.

3.1 Производство

Съдебните и извънсъдебните решения подлежат на принудително изпълнение след влизането им в сила, освен в случаите, когато законодателството или съдебни разпореждания предвиждат незабавното им изпълнение. Ако е определен срок за доброволно изпълнение по отношение на изпълнението на съдебно разпореждане и последното не е изпълнено, при изтичането на срока за доброволно изпълнение съдът изготвя заповед за изпълнение. Съдебните изпълнители имат право да инициират процедури по принудително изпълнение въз основа на документ за изпълнение.

Заповедта за изпълнение се издава по искане на лицето, осигуряващо изпълнението, от съд, който се произнася по делото към този момент. За всяко разпореждане трябва да бъде издадена една заповед за изпълнение. Ако разпореждането трябва да бъде изпълнено на различни места, то се изпълнява незабавно, във всички негови части, или ако разпореждането е постановено в полза на няколко ищци или срещу няколко ответници, съдът трябва да издаде няколко заповеди за изпълнение по искане на лицето, осигуряващо изпълнението. Когато се издават няколко заповеди за изпълнение, във всяка от тях трябва да бъде определено точното място на изпълнението или частта от разпореждането, която трябва да бъде изпълнена съгласно заповедта за изпълнение; в случай на солидарни задължения трябва да бъде посочен ответникът, срещу когото се прилага принудителното изпълнение съгласно въпросната заповед за изпълнение.

За да започне принудителното изпълнение на разпореждане, заповедта, издадена от лицето, осигуряващо изпълнението или негов упълномощен представител, трябва да бъде предоставена на съдебния изпълнител заедно с писмото за заявление.

3.2 Основни изисквания

Законът за съдебните изпълнители и Наредба № 202 „Наредба относно воденето на регистър на заклетите съдебни изпълнители“, приета от Кабинета на министрите на 14 март 2006 г., уреждат общите въпроси, свързани с дейността и воденето на регистъра на заклетите съдебни изпълнители.

4 Цел и естество на принудителните мерки

Прилагането на предвидените в Гражданския процесуален кодекс принудителни мерки в процедурата за изпълнение на решения на съда и решения на други институции е насочено към ограничаване правата на длъжника с намерението да бъде възстановен балансът между правата на лицето, чиито защитени от закон граждански права или интереси са засегнати, и задължението на длъжника да се съобразява с решението на съда (друга институция).

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Съдебните изпълнители имат право да предприемат изпълнително действие срещу движимото имущество на длъжника — включително всяко имущество, оставено на отговорно пазене при други лица — и нематериалните активи, срещу парични средства, дължими на длъжника от други лица (възнаграждение за работа, еквивалентни плащания, други приходи на длъжника, инвестиции в кредитни институции), и срещу недвижимото имущество.

Определени активи, които са посочени в законодателството, и вещи, принадлежащи изцяло или частично на длъжника, не подлежат на принудително действие съгласно заповедите за изпълнение (например, домакинско обзавеждане и оборудване, облекло, храна, книги, инструменти и средства, необходими на длъжника за ежедневните му дейности, които осигуряват достатъчно средства за издръжка, и други). На изпълнително действие съгласно заповедите за изпълнение не подлежат следните вещи, принадлежащи изцяло или частично на длъжника: домакинско обзавеждане и оборудване, облекло, необходимо на длъжника, на членовете на неговото семейство и на лицата на негова издръжка: облекло, обувки и бельо, необходимо за ежедневна употреба; спални принадлежности, спално бельо и кърпи; кухненски прибори и прибори за хранене, необходими за ежедневна употреба; мебелировка — по едно легло и един стол на лице; както и една маса и един гардероб на семейство; всички детски принадлежности.

Хранителни продукти в дома в количеството, необходимо за поддържането на длъжника и на членовете на неговото семейство за период от три месеца;

парични средства, равняващи се на минималната месечна заплата, за длъжника, всеки член на неговото семейство и лицата на негова издръжка, но в случаи, свързани с възстановяването на издръжка за подпомагане на малолетни или непълнолетни деца или в полза на администрацията на Фонда за гарантиране на издръжката — парични средства в размер на 50 % от минималната месечна заплата за длъжника, всеки член на неговото семейство и лицата на негова издръжка;

по една крава или коза и по едно прасе на семейство, както и фураж, в количеството, което е необходимо, докато се събере нов фураж или докато животните бъдат отведени на паша;

гориво, необходимо за осигуряването на храна за семейството и за отопление на жилищните помещения по време на отоплителния сезон; книги, инструменти и средства, необходимо на длъжника за извършване на ежедневните му дейности, осигуряващи средствата, необходими за издръжка;

селскостопански инвентар, т.е. селскостопански инструменти, техника, селскостопански животни и семена, необходими за земеделското стопанство, заедно с количеството храна, необходимо за поддържането на добитъка в съответното земеделско стопанство до новата реколта. В указанията на Министерството на земеделието се определят селскостопанските инструменти, броят на добитъка и количеството фураж, които се считат за необходими;

движимото имущество, което съгласно гражданското право се признава за допълнително към недвижимо имущество — отделно от такова недвижимо имущество;

религиозни храмове и ритуални предмети.

На изпълнително действие не подлежат и:

обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение, обезщетение за погребение, еднократно обезщетение за преживелия съпруг, държавни социални плащания, държавна помощ за дете, страдащо от целиакия, пенсия за преживяло лице и надбавка за преживяло лице; обезщетение за износване на инструменти, принадлежащи на служител, и друго обезщетение в съответствие със законите и разпоредбите, уреждащи законните трудови правоотношения;

суми, които трябва да бъдат изплатени на служител във връзка с официално пътуване, прехвърляне и назначаване на работа в друго населено място;

обезщетения за социална помощ;

издръжка за дете, равняваща се на минималната издръжка за дете, определена от кабинета, която въз основа на съдебно разпореждане или решение на администрацията на Фонда за гарантиране на издръжката трябва да бъде изплатена от единия от родителите, както и издръжката за дете, която трябва да бъде изплатена от администрацията на Фонда за гарантиране на издръжката.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Когато се предприема изпълнително действие срещу движими вещи, недвижимо имущество или приходи на длъжник, той вече няма право да се разпорежда свободно с тях.

Когато изискванията или разпорежданията на съдебния изпълнител не се спазват, той изготвя акт и го подава в съда, за да бъде постановено решение относно отговорността. Съдът може да наложи на провинилите се страни глоба — до 360 *EUR* в случай на физическо лице, или до 750 *EUR* в случай на длъжностно лице. По отношение на решението на съда може да бъде подадена допълнителна жалба.

При определени категории дела могат да бъдат предвидени специални санкции за неспазване изискванията на съдебния изпълнител.

В случай че съдебният изпълнител срещне някаква съпротива при предприемането на изпълнително действие, е възможно на помощ да бъде повикана полицията.

Ако длъжникът не се яви пред съдебен изпълнител в съответствие с получена призовка или откаже да представи обяснения или изискваната по закон информация, съдебният изпълнител има право да отнесе въпроса пред съда, който да постанови решение относно отговорността на това лице. Съдът може да постанови решение, с което да наложи на длъжника да се яви и да му наложи глоба: до 80 *EUR* в случай на физическо лице, или до 360 *EUR* в случай на длъжностно лице. По отношение на решението на съда може да бъде подадена допълнителна жалба.

Ако се окаже, че длъжникът умишлено е предоставил невярна информация, съдебният изпълнител трябва да изпрати молба до прокурора.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Документът за изпълнение може да бъде представен за изпълнение в срок от 10 години от влизането в сила на разпореждането на съда или съдията, освен ако в подзаконовите нормативни актове не са определени други срокове. Ако с разпореждане на съда се налага разсрочено плащане, документът за изпълнение остава в сила за целия период, през който плащанията са изискуеми, а десетгодишният период започва да тече от крайната дата на всяко плащане.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Процедурата по принудително изпълнение се инициира въз основа на валидна заповед за изпълнение, издадена от съда или от друга институция. Лицето, върху което въз основа на решение на съда или на друга институция е наложено задължение, може да обжалва (оспорва) решението по общата процедура, предвидена в подзаконовите нормативни актове за обжалване (оспорване) на решения, постановени от съдилищата или други институции.

По молба на страна по делото и с оглед на статута на собственик или други обстоятелства, свързани с участващите страни, съдът, който е натоварен с решаването на дадено дело, има право да приеме решение за отлагане на изпълнението на разпореждането, да раздели изпълнението на части или да измени формата или процедурата, посредством която се изпълнява разпореждането. Допълнителна жалба, свързана със съдебно решение за отлагане на изпълнението на разпореждане, за разделяне на изпълнението на разпореждането на части или за изменение на формата или процедурата, посредством която се изпълнява то, може да бъде подадена в срок от 10 дни пред по-висшестоящ съд.

Когато са налице обстоятелства, които възпрепятстват или пречат на изпълнението на съдебно разпореждане, съдебният изпълнител също има право да представи пред съда, натоварен с решаването на делото, предложение за отлагане на изпълнението на разпореждането, за разделяне на изпълнението на разпореждането на части или за промяна на формата или процедурата, посредством която се изпълнява.

Съдебният изпълнител може да отложи принудителното изпълнение по молба на лицето, осигуряващо изпълнението, или решение на съда, или на съдия за отлагането на изпълнителното действие или за спиране на продажбата на имущество, или съдебно решение за отлагане на изпълнението или разделянето на изпълнението на разпореждането на части.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

С подаването на мотивирана жалба **кредиторът** или **длъжникът** може да обжалва действията на съдебен изпълнител при изпълнение на съдебно решение или отказа на съдебния изпълнител да извърши такива действия, освен по отношение на недействителен иск пред районния (градски) съд, съгласно официално посоченото местоположение на съдебния изпълнител в срок от 10 дни от датата на предприемането на действията по обжалване или деня, в който жалбоподател, който не е бил уведомен за времето и мястото на действията, които предстоят да бъдат предприети, е уведомен за такива действия.

Жалбата трябва да се разгледа по време на съдебно заседание в срок от 15 дни. Длъжникът и кредиторът, както и съдебният изпълнител, трябва да бъдат уведомени за съдебното заседание. Невъзможността на тези лица да присъстват не трябва да представлява пречка за разглеждането на въпроса.

Въз основа на мотивирано искане от лицето, подаващо жалба, съдията може да постанови решение относно спирането на дейностите по принудително изпълнение, да забрани прехвърлянето на парични средства на съдебен изпълнител, кредитор или длъжник или да спре продажбата на имущество. Решението трябва да бъде изпълнено във възможно най-кратък срок след неговото постановяване.

По отношение на решението на съда може да бъде подадена допълнителна жалба.

Връзки

<http://www.tm.gov.lv/> — уебсайт на Министерството на правосъдието

<http://www.lzti.lv/> — Съвет на латвийските заклетни съдебни изпълнители

<http://www.tiesas.lv/> — портал на латвийските съдилища

Последна актуализация: 05/06/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Люксембург

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Ако даден длъжник не изпълни доброволно съдебно решение, кредиторът може да поиска неговото изпълнение по принудителен ред. Това се нарича принудителното изпълнение.

За да има изпълнителна сила дадено съдебно решение, то трябва да съдържа отбелязване, че подлежи на изпълнение, и да бъде надлежно връчено или за него надлежно да е отправено уведомление.

Изпълнителната сила на съдебното решение се спира за едномесечен срок, считано от деня на постановяването на решението, и/или чрез ефективното упражняване на право на обжалване, освен ако решението не подлежи на предварително изпълнение.

Обикновено принудителното изпълнение се използва с цел събиране на парични вземания, но може да се прилага и за изпълнението на дадено действие.

В случай че на дадено лице е разпоредено да плати парична сума, изпълнението се осъществява върху имуществото на длъжника посредством запор или възбрана.

Съществуват обаче и други, по-специфични мерки за принудително изпълнение: запор върху вземания на длъжника към трети лица, запор върху необрана реколта, запор върху ренти, възбрана върху недвижимо имущество, запор върху мебели на наемател, запор на имущество на временно пребиваващ, запор за обезпечаване на ревандикационен иск, запор върху трудово възнаграждение, върху плавателни съдове по вътрешни водни пътища и запор в контекста на закрилата на правата върху интелектуалната собственост.

Видовете запор, които се използват най-често в Люксембург, са запор спрямо трето задължено лице и изпълнителен запор.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Единствено съдебните изпълнители имат правомощия по осъществяването на принудително изпълнение на съдебни решения, които са обявени за изпълняеми от люксембургски съд съгласно люксембургското право или от съд на друга държава — членка на Европейския съюз, съгласно законодателството на ЕС по граждански или търговски дела, на споразумения с изпълнителна сила, постигнати чрез медиация по граждански и търговски дела, както и на други изпълнителни основания.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Съдебни решения и актове, които са постановени, съответно съставени във Великото херцогство.

Те подлежат на изпълнение във Великото херцогство, без да се изисква официално одобрение или писмо за *pareatis* дори ако се изпълняват извън юрисдикцията на съда, който е постановил решението, или извън територията, в рамките на която са съставени актовете.

Връчването на акт или съдебно решение на съдебен изпълнител представлява оправомощаване за всички действия по принудително изпълнение, различни от налагането на възбрана върху недвижимо имущество и лишаване от свобода, за които се изисква специално оправомощаване.

Чуждестранни решения, които са предмет на договор или на законодателството на Европейския съюз, изискващи процедура за еквекватура

Съдебни решения по граждански и търговски дела, постановени в чужда държава, които подлежат на изпълнение в тази държава и които съгласно:

- Брюкселската конвенция от 27 септември 1968 г. относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела,
- Конвенцията от Лугано от 16 септември 1988 г. относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела,
- Конвенцията от 29 юли 1971 г. между Великото херцогство Люксембург и Република Австрия относно признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела,

- Договора от 24 ноември 1961 г. между Белгия, Нидерландия и Люксембург за компетентността, несъстоятелността и валидността и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и автентични документи, доколкото е в сила,

- или Хагската конвенция от 2 октомври 1973 г. относно признаването и изпълнението на съдебни решения, свързани със задължения за издръжка, отговарят на необходимите условия, за да бъдат признати и изпълнени в Люксембург, се обявяват за изпълняеми съгласно процедурата, определена в членове 680—685 от новия Граждански процесуален кодекс (Nouveau code de procedure civile).

Съдебни решения по граждански и търговски дела, постановени в държава — членка на ЕС, които подлежат на изпълнение в тази държава членка и които съгласно Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела отговарят на необходимите условия, за да бъдат признати и изпълнени в Люксембург, подлежат на изпълнение, както е предвидено в този регламент.

Регламент (ЕО) № 1215/2012 относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, известен като „преработен регламент Брюксел I“, отменя Регламент (ЕО) № 44/2001. Регламент (ЕО) № 44/2001 обаче продължава да се прилага към решения, постановени по преявени иски, към автентични актове, формално съставени или вписани, и към правни сделки, одобрени или сключени преди 10 януари 2015 г., които попадат в приложното поле на този регламент.

Съдебни решения по граждански дела, постановени в държава — членка на ЕС, които подлежат на изпълнение в тази държава членка и които съгласно Регламент (ЕО) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство отговарят на необходимите условия, за да бъдат признати и изпълнени в Люксембург, подлежат на изпълнение, както е предвидено в този регламент.

Решения, постановени в държава членка, която не е обвързана от Хагския протокол за приложимото право при задължения за издръжка, сключен на 23 ноември 2007 г., по смисъла на глава IV, раздел 2 от Регламент (ЕО) № 4/2009 от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка, които отговарят на необходимите изисквания, за да бъдат признати и изпълнени в Люксембург, подлежат на изпълнение, както е предвидено в този регламент.

Чуждестранни решения, по отношение на които се прилага законодателството на ЕС за премахване на екзекватурата

На 12 декември 2012 г. Европейският парламент и Съвета приеха Регламент (ЕО) № 1215/2012 относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, известен като „преработен регламент Брюксел I“. Съгласно член 36 от този регламент решение, постановено в една държава членка, се признава в друга държава членка без изискване за специално производство (премахване на екзекватура). Този регламент се прилага във всички държави — членки на ЕС, от 10 януари 2015 г. съгласно условията, определени в регламента.

Решения, постановени в държава членка, която е обвързана от Хагския протокол за приложимото право при задължения за издръжка, сключен на 23 ноември 2007 г., по смисъла на глава IV, раздел 2 от Регламент (ЕО) № 4/2009 от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка, се признават в Люксембург, без да се изисква каквато и да била процедура и без да е възможно да се оспори неговото признаване.

3.2 Основни изисквания

Запор върху движими вещи или възбрана върху недвижимо имущество се налага само при наличието на изпълнително основание, издадено съгласно люксембургското право, и за дължимо и определено вземане; ако задължението не е парично, след налагането на запор то се отсрочва за всички последващи производства, докато не бъде оценено.

Решенията, които изискват освобождаване, заличаване на вписване на ипотека, плащане или извършване на някакво друго действие от трето лице или от името на трето лице, ще подлежат на изпълнение от третите лица или срещу тях дори и след като изтече периодът за подаване на възражение или обжалване единствено въз основа на удостоверение от адвоката на ищеца, с което се определя датата на връчване на решението в дома на страната, срещу която е постановено решението, както и въз основа на удостоверение от съдебния изпълнител, че срещу решението няма подадени възражения или жалба.

Ако удостоверението доказва, че срещу решението няма подадени възражения или жалба, синдиките, настойниците и всички други лица са задължени да спазват решението.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Подлежащи на запор или възбрана вещи

На запор или възбрана подлежат само движими или недвижими вещи, принадлежащи на длъжника, но не и вещи, принадлежащи на трето лице. Не е от особено значение обаче в чие владение са вещите на длъжника към момента на налагане на запора или възбраната, поради което е възможно да се наложи запор или възбрана върху вещи, намиращи се у трето лице.

Несеквестрируеми вещи

Член 728 от новия Граждански процесуален кодекс (Nouveau code de procedure civile) гласи, че освен вещите, за които е обявено, че са несеквестрируеми съгласно определени закони, на запор или възбрана не подлежат и следните вещи:

вещи, които са обявени от люксембургското право за недвижими според предназначението им;

движимо имущество, като например място за спане, дрехи, мебели, в които тези дрехи да се съхраняват, перална машина и маси и столове, които дават възможност на семейството да се храни заедно.

Тези вещи са несеквестрируеми, независимо от това кой е вискателят дори ако това е държавата, с изключение на определени задължения, изброени подробно в закона.

За да се попречи на вискателя да наложи запор върху средствата за препитание на длъжника, с нормативен акт на Великото херцогство се определя размерът за прехвърляне и запориране на заплати, пенсии и анюитети. В закона се урежда налагането на запор върху защитен редовен доход (заплати, анюитети, пенсии). Този вид редовен доход не може да бъде запориран изцяло, а само до определен размер, който е определен съгласно установените от нормативния акт на Великото херцогство граници. Поради това длъжниците запазват минимална част от дохода си, за да могат да преживяват.

Намаляване

Целта на намаляването е лицето, задължено по запора, да бъде защитено срещу последиците от пълната недостъпност на активите. Това дава право на съдията да ограничи запорираните суми.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

От момента на налагане на запор или възбрана върху вещите длъжникът губи право да се разпорежда с тях. Налагането на запор или възбрана обаче не създава никакви преференциални права за покупка за взыскателя, в чиято полза се налага запорът. Лишаването на длъжника от права означава, че той не може да продава, прехвърля или обременява с тежести заповорените или възбранените вещи. Заповореното/възбраненото имущество може да бъде отнето незабавно. Длъжникът продължава да бъде собственик до принудителната продажба без непременно да запазва владението върху имуществото. Ситуацията не се променя на практика, а по-скоро от правна гледна точка.

Ако лишаването от права е нарушено, мерките, предприети от лицето, задължено по запора, не са обвързващи по отношение на взыскателя, в чиято полза се налага запорът.

В такъв случай лишаването от права е само относително, в смисъл че то се прилага само в полза на взыскателя, в чиято полза се налага запорът. Останалите взыскатели трябва да се справят с промените в активите на длъжника. За тях обаче е лесно да се присъединят към вече разрешените заповори.

Лишаването от права е първият етап от процеса на продажба на активите. Вещите преминават под контрола на съда. Следователно при изпълнение на съдебно решение заповорът на първо място има обезпечителна роля.

Що се отнася до налагането на запор върху вземания на длъжника към трети лица, трябва да се уточни, че тази форма на запор изцяло премахва контрола върху цялото заповорено вземане, независимо от неговата стойност. Третото задължено лице обаче може да остави достатъчно количество в депозит (намаляване).

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

По отношение на подлежащите на изпълнение актове, издадени съгласно люксембургското право, не се прилагат давностни или преклузивни срокове.

Разрешенията от председателя на търговския съд за налагане на обезпечителен заповор загубват своето действие, ако обезпечителната мярка не се изпълни в рамките на определения в заповедта срок.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Срещу издадена от председателстващия съдия на търговския съд заповед, одобряваща налагането на обезпечителен заповор, може да бъде подадено възражение или жалба.

При изпълнителен заповор длъжникът може да заведе иск, пледирайки трудност на изпълнението, или да отправи възражение срещу продажбата на заповорените вещи.

Трети лица също могат да направят възражение срещу продажбата на заповорени вещи с молба за отклоняване на тези вещи, за да могат да бъдат използвани.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Съгласно член 590 от новия Граждански процесуален кодекс (Nouveau code de procedure civile) даден длъжник може да спре предварителното изпълнение, ако то е разпоредено по случай, различен от предвидения по закон. За тази цел длъжникът може да подаде в съда жалба за забрана на предварителното изпълнение. Това се прилага единствено по граждански дела и е изключено при търговски дела по член 647 от Търговския кодекс (Code de commerce).

С член 703, параграф 2 от новия Граждански процесуален кодекс (Nouveau code de procedure civile) се установява процедурата за намаляване. Намаляването има за цел да защитава задълженото по запора лице срещу последиците от недостъпността на всички негови активи. Това дава право на съдията да ограничи заповорените суми.

За да се попречи на взыскателя да наложи заповор върху средствата за препитание на длъжника, с нормативен акт на Великото херцогство се определя размерът за прехвърляне и заповорене на заплати, пенсии и анюитети. В закона се урежда налагането на заповор върху защитен редовен доход (заплати, анюитети, пенсии). Този вид редовен доход не може да бъде заповорен изцяло, а само до определен размер, който е определен съгласно установените от нормативния акт на Великото херцогство граници. Поради това длъжниците запазват минимална част от дохода си, за да могат да преживяват.

Връзки по темата

<http://www.legilux.lu/>

Последна актуализация: 25/04/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Унгария

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудителното изпълнение е гражданско безспорно производство, посредством което държавата налага изпълнението на задълженията, установени в съдебни и нотариални решения, както и в други определени със закон документи, чрез прилагане на принудителни мерки.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Правомощия по разпореждането и осъществяването на принудителното изпълнение имат съдилищата, нотариусите или други органи и лица, включващи по-специално следните субекти:

- а) независим съдебен изпълнител,
- б) регионален съдебен изпълнител,
- в) независим заместник-съдебен изпълнител,
- г) регионален заместник-съдебен изпълнител,
- д) кандидат-съдебен изпълнител

Процедурата, провеждана от съдебния изпълнител, като гражданско безспорно производство, е идентична с тази на съда.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Заповед за изпълнение може да бъде издадена, ако подлежащото на изпълнение решение съдържа задължение (санкция), влезло е в сила или подлежи на предварително изпълнение и крайният срок за изпълнението е изтекъл. Въз основа на одобрена от съда спогодба може да бъде издадена заповед за изпълнение дори когато срещу заповедта за одобрение е подадена жалба. Тази разпоредба се прилага и спрямо споразумения, одобрени от нотариус, които имат същото действие като съдебна спогодба. Заповед за изпълнение може да бъде издадена също въз основа на съдебно решение, постановено в рамките на производство съгласно Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес, дори ако е подадена жалба срещу съдебното решение. Не

може да издадена заповед за изпълнение въз основа на заповед за плащане, ако в удостоверителното волеизявление за липсата на обжалване е посочено, че по отношение на предмета на вземането не е разрешено принудителното изпълнение.

По отношение на събирането на вземания за издръжка е налице специално правило, съгласно което принудителното изпълнение може да бъде разрешено във връзка със суми, задължението за чието изплащане е просрочено за повече от шест месеца, ако страната, която иска изпълнение, счита, че е вероятно просрочването на задължението за издръжка да се дължи на злонамерено поведение от страна на длъжника, или ако тя представи основателна причина за непредявяването на вземането. Когато изпълнява чуждестранни решения, съдът проверява също дали принудителното изпълнение е разрешено съгласно законите, международните конвенции, правилата за реципрочност или законодателство на ЕС.

3.1 Производство

Принудителното изпълнение може да бъде разпоредено чрез заповед за изпълнение. В определени случаи това не е официално решение (вместо това е под формата на изпълнителен лист или клауза за изпълнение); в други случаи е под формата на разпореджане. Съдът или нотариусът издава заповед за изпълнение по искане на страната, която иска изпълнение. Молбата за изпълнение трябва да бъде подадена в необходимия брой екземпляри, като се използва формулярът за заповед за изпълнение. В рамките на процедури по заповеди за плащане молбата може да се подаде и по електронен път. Обикновено молбата трябва да се подаде до съда, постановил решението на първа инстанция, или до нотариуса. В определени случаи обаче в Закон LIII от 1994 г. за принудителното изпълнение по съдебен ред („Закон за принудителното изпълнение по съдебен ред“) са определени други правила относно компетентността, напр. за чуждестранни решения принудително изпълнение може да бъде разпоредено от районния съд, функциониращ в седалището на окръжния съд, който е компетентен съгласно местопребиваването или основното място на стопанска дейност на длъжника, или ако липсва такава — мястото, на което се намира активът, върху който е насочено принудителното изпълнение. В Будапеща това е Централният районен съд на Буда (*Budai Központi Kerületi Bíróság*).

Молбата за изпълнение трябва да съдържа информация за страните, подлежащото на изпълнение решение, вземането, по което е нужно принудително изпълнение, както и възможно най-много информация за активите на длъжника, върху които може да бъде насочено принудително изпълнение.

Съдът или нотариусът разглежда молбата незабавно, не по-късно от 15 дни след получаването ѝ, за да определи дали молбата трябва да се препрати, да се отхвърли, без да се разглежда по същество или (с изключение на случаите, в които страните имат процесуални представители) да се върне с искане за предоставяне на липсващата информация; след това ще бъдат изпълнени исканите мерки. Решение ще бъде постановено в рамките на 15 дни от получаването на молбата или, ако е необходимо предоставяне на липсваща информация, в рамките на 15 дни след предоставяне на информацията. Ако молбата е обоснована, ще бъде издадена заповед за изпълнение, ако това не е така, принудителното изпълнение ще бъде отказано.

3.2 Основни изисквания

Вж. точка 2.

4 Цел и естество на принудителните мерки

Принудителните мерки ограничават имуществените и личните права на длъжника. Мерките, насочени срещу имуществото, могат да се прилагат от съда и от съдебен изпълнител; мерки срещу лица могат да се прилагат от полицията, въз основа на мярка на съда или съдебния изпълнител. Най-важните принудителни мерки, насочени срещу имуществото, са следните:

запор върху работни заплати и други възнаграждения,

запор и продажба на движими вещи,

запор върху средства, управлявани от финансова институция, и върху банкови сметки,

запор върху вземания на длъжник спрямо трети лица,

възбрана и продажба на недвижим имот,

налагане на наказания и глоби.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Обект на принудително изпълнение могат да бъдат:

работни заплати, пенсия или други възнаграждения на длъжника (въпреки че по отношение на тях се прилагат определени освобождавания), средства, управлявани от финансова институция (законът предвижда освобождаване от принудителното изпълнение по отношение на физически лица до определен размер),

движими вещи (обект на принудително изпълнение не могат да бъдат обаче вещи от основна необходимост, които са несеквестируеми по закон, напр. основно облекло, мебели за лицата в домакинството на длъжника, лекарства, необходими за заболяването на длъжника и т.н.),

вземания на длъжника спрямо трети лица или търговски дялове на длъжника,

недвижим имоти, независимо от вида им, предназначението им, правата или тежестите върху тях и обстоятелствата, вписани в поземления регистър (недвижим имот, който не се счита, че представлява част от активите на длъжника в производство по ликвидация обаче е несеквестируем).

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Мерките за принудително изпълнение ограничават съществено правото на длъжника да се разпореджа с активите си.

Когато движими вещи или банкови сметки са обект на принудително изпълнение, длъжникът е лишен от правото да се разпореджа с активите. При предаване на запорираната движима вещь за пазене длъжникът се лишава от нейното владение. Ако недвижим имот е под възбрана, длъжникът може да се разпореджа с имота и да го продава, въпреки че имотът ще продължи да бъде обременен с правото на принудително изпълнение.

Ако длъжникът или някое друго присъстващо лице окаже физическа съпротива при изпълнение на изпълнителното действие, съдебният изпълнител ще се обърне към полицията, която може да приложи принудителни мерки срещу лицето, за да прекрати съпротивата.

Всяко лице, което активно възпрепятства производството на съдебния изпълнител (със сила), може да бъде подведено под наказателна отговорност. За престъпление се счита и отстраняването от принудително изпълнение на запорирана вещь или премахването на печат, който е положен в хода на принудителното изпълнение, или влизането в заключена стая, използвана за съхранение на запорирана, заключена или предадена за пазене вещь (повреждане на печат).

Съдът налага глоба на длъжника или на лицата или организациите, задължени да участват в процедурата по принудително изпълнение, ако те не изпълнят произтичащите от принудителното изпълнение задължения, определени от закона, или ако възприемат поведение, което възпрепятства мерките за принудително изпълнение.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Мерките продължават да са в сила до успешното приключване на изпълнението или се прекратяват от съдебния изпълнител или от съда, или по закон. Мерките за принудително изпълнение могат да бъдат изпълнени в определения от гражданското право давностен срок (обикновено 5 години), като срокът започва да тече след постановяване на окончателното решение на съда. Принудително изпълнение не може да бъде

разпоредено по молби, подадени след изтичане на давностния срок. След изтичането на този срок също така не могат да бъдат възобновявани предишни принудителни изпълнения. Както когато се предявява иск, давностният срок се прекъсва от всяко изпълнително действие, след което започва да тече нов срок.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

а) Оттегляне на изпълнителния лист и заличаване на клаузата за изпълнение. Ако принудителното изпълнение е разпоредено чрез издаването на изпълнителен лист или клауза за изпълнение, изпълнителният лист може да бъде оттеглен и клаузата да бъде заличена като средство за правна защита, при положение че заповедта за изпълнение не е трябвало да бъде издадена. Длъжникът или страната, която иска изпълнение, може да подаде молба за оттегляне на изпълнителния лист или заличаване на клаузата за изпълнение. Съдът може също така да разпорежи това служебно. Молбата трябва да се подаде до съда или до нотариуса, който е разпоредил принудителното изпълнение. За подаване на молбата не е определен краен срок: тя може да бъде подадена по всяко време. Ако молбата бъде уважена, тогава се издава заповед за оттегляне на изпълнителния лист или заличаване на клаузата за изпълнение; заповедта може да се обжалва.

б) Жалба срещу заповед за изпълнение. Жалба може да бъде подадена от длъжник или от страна, която иска изпълнение, срещу официална заповед, разрешаваща изпълнението. Жалбата трябва да бъде подадена до съда, който е разпоредил принудителното изпълнение, но да бъде адресирана до въззивния съд. Въззивният съд е компетентен да разгледа жалбата. Ако по същество заповедта, издадена от съда за разпореждане на принудителното изпълнение, е правилна, въззивният съд ще потвърди заповедта; в противен случай ще я измени. Ако са налице процесуални нарушения, въззивният съд ще отмени заповедта и ще даде указания на съда, разпоредил принудителното изпълнение, да издаде ново решение.

в) Жалба срещу решение, отхвърлящо издаването на заповед за изпълнение. Страната, която иска изпълнение, може да подаде жалба срещу решение, отхвърлящо издаването на заповед за изпълнение. Жалбата трябва да бъде подадена до съда или до нотариуса, който е разпоредил принудителното изпълнение, но да бъде адресирана до въззивния съд. Въззивният съд е компетентен да разгледа жалбата. Ако по същество заповедта, издадена от съда, който се е произнесъл по принудителното изпълнение, е правилна, въззивният съд ще потвърди заповедта; в противен случай ще я измени. Ако са налице процесуални нарушения, въззивният съд ще отмени заповедта и ще даде указания на съда или нотариуса, който се е произнесъл по принудителното изпълнение, да издаде ново решение.

г) След като принудителното изпълнение е било разпоредено, съдебният изпълнител изпълнява принудителните мерки независимо; не е необходимо разрешението на съда. Срещу мерките, предприети от съдебния изпълнител, е на разположение отделно средство за правна защита, известно като възражение срещу принудително изпълнение. Възраженията срещу принудителното изпълнение могат да бъдат подадени в съда от длъжника, от страната, която иска изпълнение, или от друго заинтересовано лице. Ако съдът уважи възражението, той ще отмени незаконосъобразните мерки на съдебния изпълнител или, при бездействие от страна на съдебния изпълнител, съдът ще даде указания на съдебния изпълнител да пристъпи към действие. В противен случай съдът ще отхвърли възражението. Възражението трябва да бъде подадено до съдебния изпълнител.

д) Освен посочените по-горе възможности за правна защита съществува и възможност за прекратяване на принудителното изпълнение. Съдът ще издаде заповед за прекратяване на принудителното изпълнение по искане на страната, която иска изпълнение, при условие че прекратяването не нарушава правата на други, или ако не е предвидено друго по закон. Така например принудителното изпълнение ще бъде прекратено, ако длъжникът изпълни задължението. Съдът ще постанови решение за прекратяване на принудителното изпълнение, ако въз основа на публични документи установи, че подлежащото на изпълнение решение е било отменено с окончателно решение.

е) В изпълнителното производство е възможно също така трето лице с претенция по отношение на актив, запориран/възбранен по време на принудителното изпълнение, произтичаща от право на собственост или други права, възпрепятстващи продажбата на този актив като част от изпълнителното производство, да подаде иск срещу страната, която иска изпълнение, с цел вдигане на запора/възбраната. Ако съдът уважи молбата, той ще вдигне запора/възбраната върху въпросния актив.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Спиране на изпълнението:

Съдът, разпоредил принудителното изпълнение, при изключителни случаи може да разпорежи спиране на изпълнението по искане на длъжника, ако последният е в състояние да докаже наличието на обстоятелства, представляващи законно основание за спирането, и ако преди това в хода на изпълнителното производство на длъжника не е била налагана глоба.

Ако е необходимо, при вземане на решението относно спирането, съдът може да разпита страните.

Сред обстоятелствата, представляващи законни основания за спирането, съдът обръща по-специално внимание на следното: броя на лицата, които длъжникът трябва да издържа, и броя на лицата, които длъжникът действително издържа, дългосрочно или сериозно заболяване на длъжника или лица на издръжка на длъжника, както и природни бедствия, които са настъпили по време на изпълнителното производство и са засегнали длъжника.

Ако обект на принудително изпълнение е недвижим имот, по искане на длъжника може да се разпорежи еднократно спиране за не повече от 6 месеца.

Разсрочено плащане:

Съдебният изпълнител може да определи по искане на длъжник, който е физическо лице, условията за разсрочено изплащане на задължение, след като той е взел мерки да определи местоположението на активите на длъжника и да ги запорира/възбрани, а длъжникът вече е платил част от дължимото вземане. Тази възможност не се прилага за данъчни задължения и други публични вземания. Съдебният изпълнител трябва също така да информира длъжника, който няма активи, които могат да бъдат обект на принудително изпълнение, за възможностите и за условията за разсрочено плащане.

Съдебният изпълнител изготвя протокол относно изготвянето и съдържанието на плана за разсроченото плащане и го връчва на страните. В рамките на 15 дни от получаването на протокола, страната, която иска изпълнение, може да информира съдебния изпълнител писмено, ако не е съгласна със съдържанието на плана за разсроченото плащане, може да даде препоръки за съдържанието на плана и за размера на вноските, и може да поиска от длъжника да предостави обезпечение за изпълнението. Въз основа на изявлението на страната, която иска изпълнението, съдебният изпълнител може да измени условията в плана за разсрочено плащане, както следва:

а) съдебният изпълнител ще оттегли плана за разсроченото плащане, ако страната, която иска изпълнение, не е съгласна с размера на вноските по разсроченото плащане на издръжка, работни заплати или подобни задължения, ако частно лице, което иска изпълнение, заявява, че прехраната му е застрашена от разсроченото плащане, или ако са в ход производства по несъстоятелност, ликвидация или изпълнение срещу търговска асоциация, която иска изпълнение;

б) в случаи, които не са обхванати от буква а), план за разсрочено плащане може да бъде въведен за максимален срок от 1 година, когато става въпрос за юридически лица и неперсонифицирани субекти, които искат изпълнение, и за 6 месеца, когато става въпрос за физически лица, които искат изпълнение;

в) в допълнение към разсроченото плащане съдебният изпълнител може да поиска частично плащане, което да е пропорционално на размера на вземането, ако то е поискано в изявление на страната, която иска изпълнение.

Съдебният изпълнител ще позволи на длъжника разсрочено плащане за не повече от шест месеца, на равни месечни вноски, ако срещу средствата на длъжника във финансови институции, работните му заплати и движимите му активи, са предприети мерки за принудително изпълнение, но все още не е събрана цялата сума по задължението, и

а) преди не е предоставяна възможност за разсрочено плащане;

б) принудителното изпълнение е в ход срещу длъжника за финансово вземане, ненадхвърлящо 500 000 HUF, или принудителното изпълнение е в ход срещу длъжника за финансово вземане, ненадхвърлящо 1 000 000 HUF, но в поземления регистър е вписана ипотека върху жилищния имот на длъжника, като обезпечение за друго вземане, и

в) жилищният имот на длъжника ще трябва да бъде продаден на търг за събиране на вземането.

Не е необходимо лицето, което иска изпълнение, да даде съгласието си за плана за разсрочено плащане; протоколът относно изготвянето на плана за разсрочено плащане трябва да бъде предаден и на страната, която иска изпълнение.

При изчисляването на сумата, изплатена от длъжника, трябва да бъдат включени сумите, събрани от длъжника посредством запор.

Определянето на прогнозната стойност на жилищния имот и обявяването на първото му предлагане на търг могат да бъдат осъществени само при неизпълнение от страна на длъжника по плана за разсрочено плащане (член 52/A—52/B от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Погасяване по давност на правото на принудително изпълнение:

Давностният срок за правото на принудително изпълнение приключва заедно с този на дължимото вземане. Обикновено давността, отнасяща се до правото на принудително изпълнение, се взема под внимание при поискване; тя може да бъде взета под внимание служебно, ако давността за вземането, на което се основава, също трябва да бъде взета предвид служебно. Ако давността, отнасяща се до правото на принудително изпълнение, трябва да бъде взета под внимание въз основа на посоченото по-горе, не може да бъде разпоредено принудително изпълнение по молба, подадена след изтичане на давностния срок, и вече разпоредените процедури по принудително изпълнение не могат да бъдат продължени. Давностният срок за погасяване на правото на принудително изпълнение се прекъсва с всяко изпълнително действие.

Ограничения:

Сумата, която служи като основа за удържките от заплати като част от изпълнителното производство, е сумата, която остава след приспадане на данъците (авансови данъци), здравните осигуровки и пенсионните вноски, таксите за членство в частни пенсионни фондове и другите вноски, предвидени в отделни разпоредби. Като цяло от тази сума не могат да се удържат повече от 33 % или при изключителни случаи — не повече от 50 %.

Частта от месечните заплати, съответстваща на минималната пенсия за старост, е несеквестируема. Тази несеквестируемост обаче не се прилага при принудителното изпълнение за събиране на издръжка на дете и разноски за раждане.

От работните заплати, изплатени от работодателя въз основа на трудово правоотношение, не могат да бъдат удържани повече от 33 %.

Удържаната част може да бъде увеличена до не повече от 50 % от трудовото възнаграждение, когато се събират вземания за:

а) издръжка;

б) трудови възнаграждения от длъжника;

в) неправомерно получени трудови възнаграждения и имуществени облаги от социалното осигуряване (член 65, параграф 2 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Максимум 33 % могат да бъдат удържани от пенсии на длъжниците по схема за социална сигурност, обезщетения за ранно пенсиониране, обезщетения за прослужено време, пожизнени пенсии за балетни артисти и временни помощи за миньори (заедно: „пенсионни обезщетения“ (член 67, параграф 1 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Удържаната част може да бъде увеличена до не повече от 50 % от пенсионните обезщетения, когато се събират вземания за:

а) издръжка на дете,

б) получени неправомерно пенсионни обезщетения (член 67, параграф 2 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

От обезщетенията за търсещи работа лица не могат да бъдат приспаднати повече от 33 % (обезщетения за безработица, обезщетения за безработица в предпенсионна възраст, обезщетения при намалена трудоспособност), когато се събират вземания за:

а) издръжка,

б) получени неправомерно обезщетения за безработица,

в) парични обезщетения, предоставени като част от неправомерно получени обезщетения за лица в трудоспособна възраст.

Изброените по-долу доходи са несеквестируеми:

- национална добавка за чужда помощ, парични обезщетения за жертви на войната и пожизнена пенсия, дължима съгласно Закона за обезщетяване на незаконно лишени от живот или свобода по политически причини;

- помощ от общината, извънредна помощ от общината, парични обезщетения, предоставени като част от обезщетенията за лица в трудоспособна възраст, обезщетения за старост, компенсирани липсата на доходи обезщетения за безработни и добавки за чужда помощ;

- обезщетения за майчинство;

- пенсии за инвалидност и лични пенсии, изплащани на незрящи лица;

- добавка към работна заплата при увреждане на здравето, временна добавка към работна заплата, добавка към доходите, временна добавка към доходите и пенсия за миньори при увреждане на здравето;

- законово установена издръжка, включително предварително присъдена от съда издръжка за дете и парични обезщетения за закрила на детето въз основа на Закона за закрила на детето и настойничеството;

- парична помощ за отглеждане на дете, специална помощ и семейни надбавки, изплащани на приемни родители и имащи за цел подпомагането на децата, които са настанени временно или постоянно в приемни семейства, или млади пълнолетни лица, за които такива семейства полагат последващи грижи;

- стипендии, с изключение на подобна на заплата стипендия за последващо обучение в сферата на научните изследвания;

- възстановени разноски за командировки, за дипломатическа служба и за пътуване до работното място;

- средства, предоставени за покриване на специфични разноски;

- обезщетения за инвалидност (член 74 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

За средства, управлявани от доставчик на платажни услуги и дължими на физическо лице, сумата, надхвърляща четири пъти минималната пенсия за старост, може да подлежи на принудително изпълнение без ограничения; от сумата под тази граница на принудително изпълнение подлежат 50 % от сумата между минималната пенсия за старост и четири пъти минималната пенсия за старост (член 79/A, параграф 2 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Дори при съгласие от страна на длъжника активите, които са несеквестрируеми, не могат да бъдат заповорани/възбранени.

Следните движими вещи са несеквестрируеми:

- вещи, които са от съществено значение за изпълнение на професионалните задължения на длъжника, особено важни сечива; инструменти; техническо, военно или друго оборудване; униформи; оръжия за самозащита и транспортни средства (с изключение на превозни средства);
- важно оборудване за редовното обучение, по-специално учебници, училищни пособия и музикални инструменти;
- основно облекло: 3 връхни дрехи, 1 зимно палто, 1 манто, 3 чифта обувки;
- основно бельо: 1 комплект от 2 чаршафа на човек;
- мебели за лицата в домакинството на длъжника: не повече от три маси и три гардероба, или подобни мебели, както и едно легло или подобна мебел, и един стол, или друга подобна мебел на лице;
- важно оборудване за отопление и осветление;
- важно кухненско и домакинско оборудване за домакинството на длъжника, както и 1 хладилник или фризер и една съдомиялна машина;
- награди (отличия, медали, значки, гравирани плочи), получени от длъжника, ако са удостоверени с документи;
- лекарства и медицинско и техническо оборудване, което е необходимо поради заболяване на длъжника или негово физическо увреждане, и превозно средство на длъжник с намалена подвижност;
- вещи, използвани от малолетни или непълнолетни деца в домакинството на длъжника, когато са предназначени за деца;
- храна за един месец и гориво за отопление за 3 месеца съгласно нуждите на длъжника и неговото домакинство;
- трайни насаждения, неприбрана реколтата и плодове;
- вещи, които не могат да се считат за част от активите на длъжника в производство по ликвидация;
- културни ценности, изброени в удостоверението, определено в Закона за специалната закрила на заети културни ценности, по време на срока на специална закрила (член 90, параграф 1 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Когато се заповорва превозно средство, необходимо на длъжник, който е физическо лице, за да изпълнява всекидневните си задължения, освен ако превозното средство не е спряно от движение, е достатъчно да се заповорва талонът, който се изпраща заедно с копие от протокола за заповор на компетентния транспортен орган, или, ако не може да бъде определен такъв орган — на органа, който е регистрирал превозното средство.

Освен ако превозното средство не е предадено за пазене, длъжникът може да го използва до неговата продажба.

Ако прогнозната стойност на превозното средство е по-ниска от посочения размер в наредбата, издадена от Министерството на правосъдието при съгласуване с министъра, отговорен за данъчната политика, превозното средство несеквестрируемо.

Оттегляне на изпълнителния лист и заличаване на клаузата за изпълнение:

Ако при издаването на изпълнителния лист съдът е нарушил закона, то изпълнителният лист трябва да бъде оттеглен.

Ако при добавянето на клауза за изпълнение в решението, съдът е нарушил закона, клаузата трябва да бъде заличена.

Съдът ще оттегли изпълнителния лист или ще заличи клаузата за изпълнение, ако по искане на длъжника установи, че са спазени условията за:

- а) отказ за изпълнение съгласно член 21 от Регламент (ЕО) № 805/2004;
- б) отказ за изпълнение съгласно член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 или член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 861/2007, или
- в) отказ за изпълнение съгласно член 21, параграф 2 алинея втора от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета или член 46 от Регламент (ЕО) № 1215/2012.

Жалба срещу заповед за изпълнение:

Ако съдът е издал заповед за изпълнение или ако, в случаи, при които заповедта за изпълнение се различава от молбата, съдът е издал заповед, отнасяща се до тази разлика, страните могат да подадат жалба срещу заповедта. Жалбата срещу заповедта не спира нейното изпълнение. Обаче, освен ако законът не предвижда друго, не могат да бъдат предприемани мерки за продажба на възбранено/заповорано имущество и сумата, получена по време на принудителното изпълнение, не може да бъде платена на бенефициерите.

Възражение срещу принудителното изпълнение:

Страните или други заинтересовани лица могат да подадат възражение до съда по принудителното изпълнение срещу действие или бездействие на съдебния изпълнител, причиняващо съществено нарушение на правилата на изпълнителното производство или на правата и законните интереси на лицето, подало възражението срещу принудителното изпълнение. Под съществено нарушение на правилата на изпълнителното производство се разбира нарушение, което оказва съществено въздействие върху резултата от изпълнителното производство (член 217, параграф 1 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Ако оспорваната мярка отговаря на законовите изисквания или не представлява съществено нарушение, съдът ще потвърди оспорваната мярка и ще отхвърли възражението. Ако оспорваната мярка представлява съществено нарушение, съдът ще я отмени изцяло или отчасти или, ако е законово допустимо и ако фактите, чието наличие предполага постановяването на такова решение, могат да бъдат доказани, ще я измени изцяло или отчасти. Ако възражението се отнася до бездействие от страна на съдебния изпълнител, съдът ще даде на последния указания да предприеме действия по прилагане на съответната мярка (член 217/A, параграф 5 от Закона за принудителното изпълнение по съдебен ред).

Последна актуализация: 16/10/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Малта

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудително изпълнение означава, че съдебното решение се привежда в изпълнение.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Това зависи от подадената молба. Например учредяването на ипотека се извършва от директора на публичния регистър, след като получи заверен препис на съдебното решение, придружен от удостоверение от съдебното деловодство, че съдебното решение не е обжалвано и че срокът за подаване на такава жалба е изтекъл, или че съдебното решение не подлежи на обжалване.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

В съответствие с общото право — Граждански процесуален и функционален кодекс (глава 12 от Законите на Малта) — следните актове представляват изпълнителни титули:

съдебно писмо, когато задължението е безспорно, ликвидно и изискуемо, не се състои в извършването на действие и размерът на задължението не надвишава 25000 EUR. Този въпрос е уреден в член 166А от Гражданския процесуален и функционален кодекс, решения на малтийски съдилища, договори, получени от нотариус в Малта или сключени пред всеки друг държавен служител, упълномощен да ги получи, когато договърът се отнася до задължение, което е безспорно, ликвидно и изискуемо и не се състои в извършването на действие, сметки за начислени съдебни такси и плащания, издадени в полза на адвокат, процесуален представител, нотариус, вещо лице на съда или друг съдия или свидетел, освен ако въпросните начислени сметки бъдат оспорени в съответствие със закона, решения на арбитражи, регистрирани в Малтийския арбитражен център, менителници и записи на заповед, споразумения, постигнати чрез медиация, на които е придадена изпълнителна сила от страните в медиацията, решения на Трибунала по въпросите на потребителите.

Съществуват така също различни други изпълнителни титули, произтичащи от специални закони, например данъчни закони.

3.1 Производство

Актовете, чрез които, в зависимост от обстоятелствата, изпълнителните титули може да бъдат приведени в изпълнение, са следните:

разпореждане за налагане на запор върху движимо имущество,
разпореждане за налагане на възбрана върху недвижимо имущество,
разпореждане за налагане на запор върху действащо предприятие,
продажба от съда на движимо или недвижимо имущество чрез търг или на права върху недвижимо имущество,
заповед за налагане на запор върху имущество на трето лице, което има задължение към длъжника,
разпореждане за извеждане или евикция от недвижим имот,
разпореждане *in factum*;
разпореждане за възбрана върху морски плавателни съдове,
разпореждане за запор върху въздухоплавателни средства,
разпореждане *in procinctu*.

Ако изпълнителен титул се привежда в изпълнение въз основа на член 166А, заявителят за вписване на съдебното писмо, което представлява изпълнителен титул, представя в съдебното деловодство заверен препис от съдебното писмо и също доказателство за връчването, както и копие на всеки отговор, който е получен по него, ако има такъв.

Що се отнася до останалите изпълнителни титули, процедурата се различава според тяхното естество. Този въпрос е уреден от [Гражданския процесуален и функционален кодекс](#), член 252 и сл.

3.2 Основни изисквания

Условията се различават според естеството на изпълнителните титули. Този въпрос е уреден от [Гражданския процесуален и функционален кодекс](#), член 252 и сл.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

На принудително изпълнение подлежи движимо имущество, в това число:

дялове и акции в търговски дружества,
лицензи, издадени от всеки компетентен орган, както може да бъде определено и с наредба на министъра на правосъдието, застрахователни полици,
обезпечения на кредити и всякакви права на интелектуална или индустриална собственост.
Следните вещи обаче са несеквестируеми:
облекло за ежедневно ползване, завивки и уреди и мебели, считани за разумно необходими за осигуряването на достойни условия на живот за длъжника и неговото семейство,
лични документи и книги, свързани с професията на длъжника, на неговата съпруга или на неговите деца,
регистри и протоколни книги на нотариуси,
инструменти и пособия, необходими за обучението по или упражняването на дейност в сферата на науката или изкуството от длъжника, неговата съпруга или неговите деца,
животни и инструменти, необходими за селското стопанство, както и всички резултати от селскостопанска дейност, независимо дали са прибрани, или още не са,
въздухоплавателни средства, изцяло предназначени за държавна служба, в това число пощенски услуги, но с изключение на такива с търговско предназначение,
морски плавателни съдове, изцяло наети за служба за правителството на Мата,
свещени одежди и съдове, използвани в утвърдена църква или принадлежащи на свещеник, религиозен орден или някой негов член,
цялото имущество на всеки член на полицейските сили или на въоръжените сили на Малта, представляващо оръжие, муниции, оборудване, инструменти или облекло, използвани от него при изпълнението на служебните му задължения.
Предмет на принудително изпълнение може да бъде недвижимо имущество, търговски предприятия, кораби, плавателни съдове и въздухоплавателни средства.
Заповеди за запор върху имущество на трето лице, което има задължение към длъжника, не може да се издават по отношение на:
каквито и да било работни заплати и надници (в това число премии, надбавки, заплащане за извънредна работа и други трудови възнаграждения),
каквито и да било издръжки, пенсии, надбавки или помощи, предвидени в Закона за социалното осигуряване, или други надбавки на лице с държавна пенсия,
каквито и да било средства или дарения за благотворителност, отпуснати от правителството,
каквито и да било завети, изрично направени с цел издръжка, ако длъжникът няма други средства за препитание и самият дълг не е дължим за издръжка,
каквато и да било сума, дължима за издръжка, независимо дали е постановена служебно от съда или с публичен акт, ако самият дълг не е дължим за издръжка,

суми, които са предоставени на длъжника под формата на заем за изграждането, строителството и поддръжката на жилище, предназначено за основно жилище на длъжника,

банков кредит по овърдрафт, с изключение на кредитни карти, с помощта на който функционира търговското предприятие, управлявано от длъжника,

банкови гаранции и акредитиви.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Като последица, изпълнителните титули се привеждат в изпълнение и по този начин се отнема имуществото в съответствие със закона.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Зависи от случая, но като цяло може да се каже, че изпълнителните разпоредения продължават да бъдат валидни, докато титултът, въз основа на който са издадени, продължава да подлежи на изпълнение. Заповедта за запор върху имущество на трето лице, което има задължение към длъжника, не може да се удължава и остава в сила, докато бъде отменена със съдебно решение.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Лице, срещу което е издадено изпълнително разпоредение, или някое друго заинтересовано лице може да подаде молба в съда, издал акта, и да поиска отмяната на изпълнителния акт, независимо дали изцяло или частично. Молбата се предоставя на ответната страна, която в десетдневен срок дава отговор, като прилага всички документи, които желае да представи. Съдът се произнася по молбата, след като изслуша страните. Жалба срещу въпросното определение може да се подаде в шестдневен срок, считано от датата, на която на открито съдебно заседание то е прочетено.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Съдебни решения, постановени от висшестоящи съдилища, може отново да подлежат на принудително изпълнение след десет (10) години, считано от датата, на която съдебното решение или определение е било приведено в изпълнение. Съдебни решения на нисшестоящи съдилища или на Трибунала за иски с малък материален интерес може да подлежат на принудително изпълнение отново, след като изтекат пет години. Изпълнителни титули чрез договор, когато задължението е безспорно, ликвидно и изискуемо, действия по член 166А от глава 12 от Законите на Малта и менителници и записи на заповед може да подлежат на принудително изпълнение отново, след като изминат три години. Те се считат за принудително изпълними отново, като се подаде молба до компетентния съд. Също така вискателят потвърждава под клетва вида на дълга или вземането, за които иска принудително изпълнение, както и че дългът или част от него все още е дължим/а. В допълнение, при тези обстоятелства се прилага давностен срок от 30 години, но този срок може да бъде прекъсван с горепосочената молба.

Последна актуализация: 18/07/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Холандия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Право на принудително изпълнение: общи разпоредби

Съдебното производство завършва с постановено от съда съдебно решение. В това съдебно решение на съответната страна (длъжника) може да бъде разпоредено да изпълни задълженията си спрямо другата страна (вискателя). При липсата на доброволно изпълнение от страна на длъжника, вискателят може да изиска изпълнението, като предприеме мерки съгласно правото на принудително изпълнение. Тази област на правото урежда принудителното изпълнение (изпълнението) на съдебно решение, в което изпълнението е разпоредено от съда. За целта са предвидени законови разпоредби за принудителните мерки и способите за тяхното прилагане. Съдебните изпълнители (*gerechtsdeurwaarders*), наричани също така само изпълнители (*deurwaarders*), са упълномощени да привеждат в изпълнение съдебни решения, когато това е възложено от вискателите, желаещи удовлетворение на техните правата. За да бъдат предприети принудителните мерки, предвидени в правото на принудително изпълнение, трябва да са изпълнени две условия: нужно е притежаване на документ, подлежащ на принудително изпълнение (*executoriale titel*), например подлежащо на изпълнение решение на съда, като този документ трябва предварително да е връчен на страната, срещу която предстои да бъдат предприети изпълнителни действия. Основните страни, които участват в изпълнителния процес, са вискателят (страната, която иска принудително изпълнение — кредиторът), длъжникът (страната, срещу която се предприемат изпълнителни действия) и съдебният изпълнител (длъжностното лице, което отговаря за предприемане на реалните изпълнителни действия по искане на вискателя).

Принудителни мерки

Основната принудителна мярка е налагането на запор или възбрана за принудително изпълнение (*executoriaal beslag*). Този въпрос е разгледан подробно в раздел 2.1.

Други принудителни мерки са:

нарастващо наказателно плащане (*dwangsom*);

лишаване от свобода в случай на неизпълнение на съдебна заповед (*lijfswang/gijzeling*).

1. Нарастващото наказателно плащане представлява парична сума, определена в съдебно решение, която осъдената страна трябва да плати, ако не изпълни основното задължение, подлежащо на изпълнение. Тази мярка се използва главно в обезпечителните производства като средство за упражняване на натиск. Нарастващото наказателно плащане може да бъде свързано само с основно задължение, което не включва плащането на парична сума.

2. Лишаването от свобода в случай на неизпълнение на съдебна заповед е принудителна мярка, за да бъде накарана страната да изпълни конкретно задължение. Тази мярка не се налага често от съдилищата и дори когато бива наложена, всъщност тя действително рядко се изпълнява. Тя е възможна само ако е наложена от съда. Съдът може да допусне такова лишаване от свобода, за да приведе в изпълнение съдебни решения и определения по искане на вискателя, при условие че се отнасят до заповед, която не предвижда плащането на парична сума. Лишаването от свобода може да се използва също например при съдебни решения, определения или заверени актове, съгласно които се дължи плащането на издръжка в съответствие с книга 1 на Гражданския кодекс (*Burgerlijk Wetboek*), като издръжка за дете (член 585 от Гражданския процесуален кодекс (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*)).

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Производството е описано по-долу.

Подлежащ на принудително изпълнение документ

Съдебни решения, постановени от нидерландски съдилища (съдебни решения, определения и разпореждания), заверени актове (нотариални актове) и някои други документи се считат за подлежащи на принудително изпълнение документи. Други документи, които по закон са определени като подлежащи на принудително изпълнение документи, са: изпълнителни листове, издадени от прокуратурата (*Openbaar Ministerie*), изпълнителни листове, издадени от данъчните органи, арбитражни решения с допускане на принудително изпълнение и официални протоколи за доброволно уреждане на спорове.

От съдебното деловодство се предоставя препис на съдебното решение на ищеца и ответника, които са участвали в производството. Ако става дума за окончателно съдебно решение, съдържащо съдебна заповед, страната, на която е предоставено правото на принудително изпълнение на съдебното решение, получава преписа във вид, подлежащ на принудително изпълнение. На страните безплатно се издава препис на съдебното решение за съдебния изпълнител (*grosse*). Документът представлява заверен препис на съдебното решение, предшествано от думите „В името на Краля“ (*In naam der Koning*). Преписът за съдебния изпълнител се идентифицира по тези думи и съответно представлява съдебно решение, издадено във вид, подлежащ на принудително изпълнение. Изпълнителни действия може да се предприемат само ако е издаден такъв препис за съдебния изпълнител. Препис за съдебния изпълнител или първи заверен препис може да бъде издаден така също за нотариални актове. Чрез връчването на този документ съдебният изпълнител се упълномощава да предприеме изпълнителни действия.

Преди принудителното изпълнение съдебният изпълнител връчва документа (преписа за съдебния изпълнител/първия заверен препис) на страната, срещу която предстои да се предприеме изпълнението. Целта на връчването е съдебното решение да бъде представено на вниманието на другата страна и тя да бъде уведомена, че вискателят изисква неговото изпълнение.

За информация относно връчването на подлежащи на принудително изпълнение документи от други държави — членки на ЕС, вж. Регламента на ЕС за връчването на документи: [Регламент \(ЕО\) № 1348/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите членки.](#)

Съдебни изпълнители

Роля в принудителното изпълнение

Съдебният изпълнител е основна страна, която участва в принудителното изпълнение на съдебни решения и винаги действа по нареждане на страната, която изисква изпълнението. Тези нареждания се дават, като на съдебния изпълнител се връчи „преписът за съдебния изпълнител“ (заверен препис на съдебното решение). Като цяло, за съдебния изпълнител не е нужно отделно упълномощаване.

Действията, които съдебният изпълнител може да извършва в контекста на принудителното изпълнение, включват:

да връчи подлежащия на принудително изпълнение документ на страната, срещу която се предприемат изпълнителни действия;

да изисква изпълнение на задължението, например да изисква плащането на парична сума;

да получава плащането, ако длъжникът не изпълнява своето задължение за плащане;

да секвестрира активи;

да изисква съдействие от полицията, ако е необходимо (когато например се секвестрират активи).

Такси на съдебния изпълнител

За официалните действия, извършвани от съдебни изпълнители, са предвидени фиксирани възнаграждения, които може да бъдат начислени на длъжника. Що се отнася до вискателя, фиксирана такса няма, което ще рече, че размерът ѝ трябва да бъде договорен със съдебния изпълнител. Таксите, които съдебният изпълнител начислява на длъжника, са определени в Указа от 4 юли 2001 г. за определянето на подробни правила за официалните действия и такси на съдебните изпълнители, известен още като Указ за таксите на съдебните изпълнители (*Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders*). За допълнителна информация вж. списъците с таксите за официални действия (*Tarieven ambtshandelingen*) на адрес www.kbvg.nl.

3.2 Основни изисквания

Двете общи условия, които трябва да бъдат изпълнени, за да се премине към принудително изпълнение, са:

наличието на подлежащ на принудително изпълнение документ,

преди принудителното изпълнение този документ да бъде връчен на страната, срещу която се предприемат изпълнителни действия.

Както е посочено по-горе, основно използваната принудителна мярка е налагането на запор или възбрана за принудително изпълнение.

Съществуват така също мерки, които може да се предприемат до издаването на подлежащия на принудително изпълнение документ. Такива може да бъдат поискани преди постановяването на съдебно решение и също така по време на или дори преди производството. Те се наричат мерки за осигуряване на защита (*conservatoire maatregelen*) и действат като временни мерки за защита. Мерките за осигуряване на защита преди съдебното решение (*conservatoir beslag*) включват налагането на запор или възбрана, поставянето на пломби (*verzegeling*) и съставянето на опис (*boedelbeschrijving*). В настоящия информационен лист се разглежда налагането на запор или възбрана за принудително изпълнение.

4 Цел и естество на принудителните мерки

Целта и естеството на принудителните мерки може да са различни. Може да се направи разграничение между мерките според предназначението: да се осигури плащането на парична сума, предаването на актив, дадено действие или бездействие. Най-честата мярка е запорът за целите на събирането на парична сума (*verhaalsbeslag*).

Ако задължението на длъжника по-скоро се отнася до действие, а не до плащането на пари или предаването на актив, може да се наложи извършването на „реално действие“ (*feitelijke handeling* — действие, което има правни последици, независимо дали това е била целта) или правно действие (*rechtshandeling* — действие с предвидени правни последици). Ако реалното действие не е свързано с физическо лице, самият вискател може да поиска от съда разрешение да осигури настъпването на ситуацията, която би възникнала вследствие на изпълнението. Ако задължението на длъжника се отнася до изпълнението на правно действие като приемането на оферта, действието може да бъде заместено от съдебно решение. Също така съдът може да нареди на длъжника да се въздържа от определени действия.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Запор или възбрана за принудително изпълнение може да се налага:

върху движимо имущество, което не подлежи на вписване. Имуществото, което подлежи на вписване, включва: недвижими имоти, кораби и въздухоплавателни средства;

върху права на приносителя или права на поръчка, права върху поименни акции и права върху други поименни ценни книжа;

срещу трета страна, която има задължение към длъжника, и тогава се нарича „запор чрез прехвърляне на задължението към трета страна“ (*executoriaal derdenbeslag*);

върху недвижими имоти;

върху кораби;

върху въздухоплавателни средства.

Като общо правило, страната вискател може да избере активите, върху които желае да се наложи заповор/възбрана.

По принцип заповор/възбрана може да се налага върху цялото имущество на длъжника. Върху някои активи обаче не може да се налага заповор, като вещи от първа необходимост, например облекло, храна, работни инструменти, специализирана литература и пособия, използвани за целите на образованието, изкуството и науката. На заповор не подлежи също така част от работната заплата, издръжката или плащания на помощи. В тези случаи се прилага защитен размер на доходите, за да се гарантира, че длъжникът разполага с достатъчен доход за покриване на основните си нужди.

Също така заповор/възбрана не може да се налага върху активи, предназначени за публични услуги. Страната вискател може да налага заповор /възбрана едновременно върху различни активи, например както върху движимо, така и върху недвижимо имущество.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Правни последици от налагането на заповор върху движимо имущество, което не подлежи на вписване

Една от последиците от налагането на заповор се състои в това, че никое от действията, извършвани от длъжника след налагането на заповора, не може да уврежда правата на страната, която е наложила заповора. Ако например длъжникът реши да продаде актива, по принцип купувачът не може да предявява претенции пред вискателя, че собственик е вече той. Друга последица е, че всички приходи от актива също са покрити от заповора.

Правни последици от налагането на заповор върху акции, ценни книжа и други активи

Специални правни последици няма. Лицето, срещу което е наложен заповорът, запазва правото си на глас за срока на заповора.

Правни последици от налагането на заповор чрез прехвърляне на задължението към трета страна

В случай на заповор чрез прехвърляне на задължението, вискателят (страната, която налага заповора) налага заповор върху активи на трета страна (т. е. не върху длъжника), тъй като въпросната трета страна има задължение към длъжника или държи имущество, което принадлежи на длъжника. Страната, която налага заповора, е защитена от правни действия, предприети от другата страна. Правни действия, извършени след налагането на заповора, не може да се противопоставят на страната, която е наложила заповора. Две обичайни форми на заповор чрез прехвърляне на задължението на трета страна са: заповорът върху банкова сметка и заповорът върху работната заплата на наето лице.

Правни последици от налагането на възбрана върху недвижим имот

Възбраната върху недвижим имот се вписва в публичните регистри, водени от Агенцията по имотния регистър (*Kadaster*). Корабите и въздухоплавателните средства се считат за недвижимо имущество, след като бъдат вписани в регистрите. При поискване, Агенцията по имотния регистър може да извърши търсене в публичните регистри на недвижимите имоти, корабите и въздухоплавателните средства. Възбраната влиза в сила от момента, в който бъде вписана. Всички постъпления от недвижимо имущество, получени след налагането на възбраната, са предмет на възбрана. Страната, която е наложила възбраната, е защитена от правни действия, извършени от длъжника след налагане на възбраната. Разпоредването с недвижимия имот (продажба) не може да бъде противопоставено на страната, която е наложила възбраната.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Като общо правило, правото на принудително изпълнение на съдебно решение изтича по давност след 20 години от деня, следващ деня, в който е постановено съдебното решение. Ако принудителното изпълнение на съдебно решение подлежи на определени изисквания, чието изпълнение не зависи от волята на лицето, на което е издадено съдебното решение, тогава правото на принудително изпълнение на съдебното решение изтича по давност 20 години след началото на деня, следващ деня, в който са изпълнени изискванията.

Въпреки това давностният срок е пет години за всяка сума, за която в съдебното решение е предвиден срок за плащане от една година или по-малко. В случай на лихва, глоби, нарастващи наказателни плащания и други допълнителни съдебни разпоредения, давностният срок изтича най-късно в момента, в който се погасява по давност правото на принудително изпълнение по основното съдебно решение, освен ако давностният срок е прекъснат или удължен.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Жалби по принудителното изпълнение

В член 438 от Гражданския процесуален кодекс се съдържат общи правила относно обжалването на принудително изпълнение (*executiegeschillen*). Посредством такова обжалване длъжникът може да се опита да осуети принудителното изпълнение. Обжалването може да се отнася например до значимостта и обхвата на подлежащия на принудително изпълнение документ, въздействието на фактите, възникнали след съдебното решение (подлежащия на принудително изпълнение документ), действителността на заповора/възбраната или въпроса кой притежава активите, върху които е наложен/а заповор/възбрана. Обжалването на принудителното изпълнение се отнася единствено до въпроси, свързани с принудителното изпълнение. Основното дело, по което вече е постановено съдебно решение, не се преразглежда по същество.

При обжалване на принудителното изпълнение длъжникът може да предяви претенция, че страната вискател злоупотребява с неговите права или че заповорът/възбраната е непропорционален/лна според съдебното решение например. На този етап длъжникът (страната, срещу която са предприети изпълнителни действия) не може да предявява каквито и да било възражения по същество срещу съдебното решение. За тази цел той трябва да образува протест (*verzet*), обжалване (*hoger beroep*) или касационно (*cassatie*) производство, които са средства за правна защита.

Териториална компетентност

Съдът с териториална компетентност е съдът, който е компетентен съгласно общите разпоредби на законодателството в областта на компетентността.

Това е или съдът с териториална компетентност в района, в който е бил или ще бъде наложен заповорът/възбраната, съдът с териториална компетентност в района, в който се намира въпросното имущество, или съдът с териториална компетентност в района, в който се извършва принудителното изпълнение. За всички изпълнителни действия, които се провеждат в Нидерландия, трябва да се определи компетентен нидерландски съд.

Компетентен съд

Окръжният съд (*arrondissementsrechtbank*) е компетентен да разглежда всички жалби, касаещи принудително изпълнение, независимо от съда, който е постановил съдебното решение, подлежащо на принудително изпълнение. Окръжният съд е компетентен дори ако съдебното решение е постановено от Апелативния съд (*gerechtshof*) или Върховния съд на Нидерландия (*Hoge Raad der Nederlanden*).

Споровете по принудителното изпълнение обикновено се уреждат в рамките на обезпечително производство (*kort geding*). Съдът може да реши да спре принудителното изпълнение за определен период или да вдигне заповора/възбраната.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Последна актуализация: 12/09/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не

са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Австрия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Принудително изпълнение (в Австрия наричано още „изпълнение“ или „задължително изпълнение“) означава, че за удовлетворяване на подлежащи на изпълнение вземания и искания се използват правомощията на държавата.

В Кодекса за принудителното изпълнение са предвидени различни изпълнителни действия:

принудително изпълнение на парични вземания,

принудително изпълнение за обезпечаване на предприемането на или въздържането от действия.

Принудително изпълнение за събиране на парични вземания:

При принудително изпълнение за събиране на парични вземания в молбата на вискателя трябва да са посочени активите, които подлежат на отнемане (избор на изпълнителния способ); тук той може да избира, *inter alia*, между принудително изпълнение върху движими вещи, принудително изпълнение върху вземания, по-специално принудително изпълнение върху работна заплата, както и принудителна продажба на недвижими имоти чрез търг.

Принудително изпълнение за обезпечаване на предприемането на действия или въздържането от действия:

При принудително изпълнение за обезпечаване на предприемането на действия или въздържането от действия, вискателят трябва да поиска съответните принудителни мерки, предвидени в Кодекса за принудителното изпълнение.

Принудителното изпълнение за целите на преустановяването на нарушение е предмет на налагането на глоба по искане на съда, компетентен по въпросите на изпълнението, когато такава е допусната. При извършване на друго нарушение, съдът, компетентен по въпросите на изпълнението, при поискване налага допълнителна глоба или лишаване от свобода за общ срок до една година.

За изпълнението на определено действие, което може да бъде извършено от трета страна, вискателят има право, при поискване от съда, да извърши действието за сметка на задължената страна.

Искът за изпълнението на определено действие, което не може да се извърши от трета страна, а в същото време зависи единствено от волята на длъжника, се привежда в изпълнение чрез налагането — по молба на съда — на глоба или на наказание лишаване от свобода за общ срок до шест месеца на страната, която е задължена да извърши действието.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

По принцип съответният районен съд (*Bezirksgericht*) е компетентен за допускането на принудително изпълнение.

Компетентен съд:

Принудително изпълнение върху движими вещи и върху вземания:

Що се отнася до принудително изпълнение върху вземания, отговорен е съдът с обща компетентност (по местоживееене) на длъжника; а при принудително изпълнение върху движими вещи зависи къде се намират движимите вещи при започване на изпълнението.

Принудителна продажба на недвижими имоти чрез търг:

За принудителното изпълнение върху недвижими имоти (вписано в имотния регистър) е компетентен поземленият регистър към съда (*Grundbuchgericht*).

Когато бъде допуснато принудително изпълнение, производството се води служебно. Процесът на принудителното изпълнение се води или от съдията (принудителна продажба на недвижими имоти), или от длъжностно лице на съда (принудително изпълнение върху движими вещи или върху вземания). Длъжностното лице е специално обучен служител на съда.

Стъпките по извършването се изпълняват от съдебните изпълнители, които в Австрия са служители на съда, които не работят нито като самостоятелно наети физически лица, нито като представители или доверени лица на вискателя. До голяма степен те действат самостоятелно до постигането на окончателния успех или неуспех на производството по принудително изпълнение.

Вискателят се приканва да подаде молба само ако съдът или съдебният изпълнител не може да продължи производството без такава или ако в рамките на производството бъдат направени разходи. Вискателят обаче може да предостави допълнителна информация още в молбата:

например в случай на принудително изпълнение върху работна заплата той може да се откаже от правото на декларация от работодателя дали има работна заплата и какъв е нейният размер; в случай на принудително изпълнение върху движими вещи, ако длъжникът не бъде открит, той може да се откаже от правото на задължително отваряне на жилището с разходи за ключар.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Принудително изпълнение за събиране на парични вземания:

Процесът на принудителното изпълнение е разделен на производство по допускане и изпълнително производство.

За допускането на принудително изпълнение вискателят трябва да подаде молба, в която да избере желаните принудителни мерки. Ако вискателят желае да събере вземане от търговец, той обикновено избира принудително изпълнение върху движими вещи и представяне на опис на активи. При тази процедура съдебният изпълнител се опитва да събере вземането и ако не успее, той налага запор върху намерените вещи.

Когато по този начин изискуемото вземане не бъде покрито, той иска от длъжника да представи опис на активите си, в който длъжникът трябва да посочи всички свои активи.

Ако вискателят желае да събере вземане от потребител, той обикновено избира принудително изпълнение върху движими вещи, принудително изпълнение върху работна заплата и представяне на опис на активи. Вискателят може да избере принудително изпълнение върху работна заплата, независимо дали знае къде работи длъжникът или от кого получава заплата. Ако не разполага с тази информация, той трябва да знае датата на раждане на длъжника; тогава съдът може да установи службата за плащане чрез Главната асоциация на австрийските социално-осигурителни организации. Първата стъпка се състои в секвестриране и превеждане на работната заплата на длъжника. Ако тази процедура е успешна, принудително изпълнение върху движими вещи се осъществява само по искане на вискателя. В рамките на тази процедура съдебният изпълнител се опитва да събере вземането и ако не успее, той отнема намерените вещи. Ако по този начин не бъде покрито изискуемото вземане, той иска от длъжника да представи опис на активите, в който подробно да посочи всичките си активи.

Вискателят подава молба за принудително изпълнение, като използва формуляр (E-Form 1) или молба по образец. За подаването на молба за принудително изпълнение не се изисква представителство от адвокат.

3.2 Основни изисквания

За осъществяване на изпълнително действие вискателят трябва да разполага с подлежащо на изпълнение решение за заповед за изпълнение. Освен това се изисква декларация за изпълняемост, която се издава от органа, издал заповедта за изпълнение в съдебното производство.

Взискателят трябва да знае също така адреса на длъжника; той трябва да даде само датата на раждане, ако иска да подаде молба за принудително изпълнение върху работна заплата, но службата за плащане не е му известна.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Длъжникът отговаря за своите задължения с всичките си активи, доколкото те не са несеквестируеми. Все пак в изпълнителното производство се включват само онези активи, които взискателят желае да бъдат отнети и които съответно е посочил в молбата за принудително изпълнение. При принудително изпълнение върху движими вещи е достатъчно да се подаде молба за отнемане на всички вещи, които са във владение на длъжника; при принудително изпълнение върху вземания взискателят трябва да посочи трета страна, която има задължение към длъжника, докато при принудително изпълнение върху работна заплата е предвидено изключение. Взискателят може да посочи, че не познава третата страна със задължение към длъжника. Нужната информация съдът може да получи от Главната асоциация на австрийските социално-осигурителни организации, ако взискателят посочи датата на раждане на длъжника.

Взискателят може да използва също така следните мерки за принудително изпълнение: вземания, различни от вземания по работна заплата; или дял в дружество с ограничена отговорност на длъжника; или ако длъжникът притежава недвижими имоти, взискателят може да поиска налагане на възбрана, принудително стопанисване и принудителна продажба чрез търг.

Активите на длъжника, които са освободени от принудително изпълнение, са посочени в подраздел „Ограничения на принудителното изпълнение“.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Последиците от изпълнението на мерките зависят от принудителната мярка:

Принудително изпълнение върху движими вещи:

Съдебният изпълнител налага заповед върху секвестируемите вещи; вещите се продават на търг.

Принудително изпълнение върху вземания, по-специално върху работна заплата:

Върху вземането се налага заповед. На длъжника е забранено да се разпорежда със своето вземане или по-специално да го събира. Вземането, доколкото е секвестируемо, се предава на взискателя.

Принудителна продажба на недвижими имоти чрез търг:

Върху имота се налага възбрана. От момента, в който откриването на тръжната процедура бъде вписано в имотния регистър, правните действия, извършени от длъжника по отношение на имота и прилежащите към него части, които не са причислими към обичайното стопанисване, са недействителни спрямо взискателя и участника в търга. Ако длъжникът продаде имота, допуснатият търг продължава срещу купувача на имота.

Предвидени са наказателни последици, когато задължена страна укрие, се разпорежи с, продаде или увреди част от своите активи, или създаде предпоставка или признае несъществуващо задължение или по друг начин намали или евентуално намали своите активи и в резултат на това възпрепятства или намали удовлетворяването на взискателя чрез принудително изпълнение или висящо изпълнително производство. Аналогично съответната задължена страна подлежи на наказание, ако унищожи, увреди, повреди, направи неизползваема или се откаже, било то изцяло или частично, от дела си в дадена вещ, която официално е била отнета или собствеността върху нея е била отнета.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Принудителното изпълнение продължава дотогава, докато успешно приключи или бъде прекратено, например защото длъжникът е изплатил своето задължение към взискателя по време на изпълнителното производство. По изключение принудителното изпълнение може да бъде спряно по-рано, когато например взискателят налага изпълнение върху работна заплата, а длъжникът си смени работата.

Според Кодекса за принудителното изпълнение се допуска също така отлагане на процеса на принудителното изпълнение. Това може да стане по-специално, ако е предявен иск срещу невалидността или недействителността на изпълнителния титул, ако е поискано прекратяване на принудителното изпълнение, ако в съда е заведено насрещно дело (вж. раздел 4), ако е оспорено принудителното изпълнение на решение, постановено от съд, ако е подадена жалба срещу акта за принудително изпълнение или ако се иска отказ от права или изменение на подлежаща на принудително изпълнение декларация за изпълняемост.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Предвидено е право на обжалване срещу допускането на принудително изпълнение (в Австрия наричано допускане на изпълнение). Жалбата се адресира до апелативния съд, но се подава в първоинстанционния съд (районен съд). Жалбата се подава в 14-дневен срок. Обикновено се изисква представителство от адвокат. Процесът по обжалване е изцяло писмена процедура, в рамките на която се прилага забрана за новация. Може да се прави позоваване на факта, че длъжникът междуременно е платил вземането, което подлежи на събиране, посредством възражение или иск за противопоставяне на принудителното изпълнение (а не посредством жалба срещу допускането на принудително изпълнение). Това възражение трябва да бъде представено в съда, който е допуснал принудителното изпълнение. Молбата за отлагане на принудителното изпълнение може да се комбинира с възражението. Ако вземането правомерно е приведено в сила, принудителното изпълнение се прекратява служебно.

Ако принудителното изпълнение е допуснато в рамките на производство по опростено допускане, това става единствено въз основа на данните, предоставени от взискателя. В такъв случай длъжникът може да докаже — чрез жалба — че липсва изпълнителен титул по отношение на принудителното изпълнение, в това число потвърждението за изпълняемост, или че изпълнителният титул не отговаря на информацията, която се съдържа в молбата за принудително изпълнение. Жалбата се подава в съда, одобрил принудителното изпълнение на първа инстанция. Когато бъде подадена жалба, съдът проверява дали е налице изпълнителен титул, обхващащ вземането, което подлежи на събиране. Срокът за възражения е четиринадесет дни.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Ограничения на принудителното изпълнение

Ограничението, което по принцип важи, се състои в това, че не може да се извършват повече принудителни действия от необходимото за осъществяване на вземането, посочено в допускането на принудителното изпълнение.

В закона са предвидени някои ограничения на принудителното изпълнение в полза на определени лица или сдружения на лица:

имууществото на предприятие, предоставящо услуги за обществен транспорт, което е под контрола на държавата, може да бъде обект на съответни принудителни мерки, вследствие на които предоставянето на услуги за обществен транспорт се разстройва, само със съгласието на неговия надзорен орган,

преди да бъдат предприети изпълнителни действия срещу лице, което служи във Федералната армия или Федералната полиция, на висшия офицер, под чието командване е въпросното лице, се изпраща уведомление за допускането на принудително изпълнение, за принудително изпълнение във военни сгради е необходимо да се изпрати предварително уведомление до командващия в сградата и да се направи консултация с военното аташе,

изпълнително производство срещу лица, които имат имунитет в Австрия въз основа на международното право, както и върху подлежащи на принудително изпълнение вещи и върху помещенията на такива лица, може да се изпълнява само от Федералното министерство на правосъдието след съгласуване с Федералното министерство по европейските въпроси, интеграцията и външните работи, принудително изпълнение срещу община или публична или благотворителна институция може да се допуска за целите на събирането на финансови вземания само по отношение на онези активи, които може да се използват за удовлетворяването на вискателя, без да се засягат обществените интереси, които въпросната институция трябва да защитава. Това ограничение не се прилага, ако принудителното изпълнение касае изпълнението на договорно право на уреждане.

Освен това, с оглед на защитата на длъжника, някои активи задължително са освободени, като например:

Принудително изпълнение върху движими вещи:

вещи, използвани при скромен начин на живот за лична употреба или ползване в домакинството, вещи, необходими за професионално обучение и за професионална практика, както и учебни помагала, предназначени за училище, достатъчно храна и средства за отопление за покриване на нуждите на длъжника и членовете на семейството, които живеят с него в общо домакинство за четири седмици, домашни любимци, семейни снимки, писма и други документи, както и брачната халка на длъжника, приспособления за компенсирани увреждания и подпомагане на грижите за длъжника или членовете на семейството, които живеят с него в общо домакинство, както и терапевтични вещества и помощни устройства, нужни за медицинско лечение, религиозни предмети, парични средства в размер до несеквестируемия минимум, докато настъпи датата на следващото плащане на работната заплата след отнемането, ако доходът на длъжника не може да бъде отнет според закона или е секвестируем само в ограничена степен. Съдебният изпълнител може да не отнема също така вещи с ниска стойност, ако е очевидно, че постъпленията от продължаване на изпълнителните действия няма да надвишат разходите по тях.

При принудително изпълнение върху парични вземания (принудително изпълнение върху работна заплата):

възстановяването на разходи, доколкото се отнасят до покриването на допълнителни разходи, извършени при упражняването на професионална дейност,

законоустановена помощ, предоставена за покриването на допълнителни разходи, свързани с увреждане или дългосрочни грижи, например надбавки за грижи,

законоустановена помощ за плащането на наем или за покриването на други жилищни разходи,

семейни надбавки,

някои законоустановени помощи, отпуснати при раждането на дете, по-специално еднократната помощ за гледане на дете,

някои видове помощи, отпуснати от Обществената служба по заетостта,

възстановяване на разходи от задължително социално осигуряване.

По-специално несеквестируеми са следните:

непарични помощи, предоставени по законите за социалното осигуряване,

вземане от разпределението на имущество или спестявания по имуществения режим между съпрузи, доколкото не е било признато или присъдено по споразумение или уреждане.

Трудови доходи, пенсионни плащания и законоустановени възнаграждения, предвидени като компенсация за временна безработица или намаление на работоспособността, може да се отнемат в ограничен размер. Несеквестируемата част („равнище на жизнения минимум“) зависи от сумата на доходите и размера на задълженията на длъжника по плащане на издръжки. Несеквестируемите суми, които се повишават ежегодно, са посочени в таблици на уебсайта на Федералното министерство на правосъдието (<http://www.justiz.gv.at/web2013/html/default/2c9484852308c2a60123ec387738064b.de.html>). По закон се отчитат специалните потребности на длъжника или на неговия вискател в индивидуални случаи, като, при поискване, се допуска завишаване или понижаване на несеквестируемия минимум при определени обстоятелства. В случай на принудително изпълнение за събирането на вземане по законоустановена издръжка, обикновено размерът на несеквестируемия минимум се намалява с 25 %.

Освен това в Закона за наемното право (MRG), в случай на изпълнителен титул за освобождаване на жилище съгласно MRG, е предвидена защита за длъжника, състояща се в това, че освобождаването трябва да бъде отложено, ако вследствие на него наемателят би станал бездомен.

Срокове за принудително изпълнение

Не се предвиждат срокове, освен в изключителни случаи, когато сроковете се посочват в молбите за принудително изпълнение (заповед за освобождаване съгласно член 575 от Гражданския процесуален кодекс на Австрия — ЗПО). Длъжникът обаче може да се противопостави на принудителното изпълнение с възражение за изтекла давност. По закон давностният срок за вземания, за които е налице правно обвързващо изпълнителен титул („вземания, допуснати чрез подлежащо на принудително изпълнение съдебно решение“) („*Judikatsschulden*“), обикновено е 30 години от датата, на която е влязъл в сила изпълнителният титул. Ако изпълнителният титул се основава на правата на публичноправни или частноправни субекти, този давностен срок се удължава до 40 години. Съществува обаче едно изключение по отношение на услугите, които се заплащат едва в бъдеще, при условие че общите разпоредби за давността предвиждат по-кратък давностен срок.

Давностният срок се прекъсва от всяко правно обвързващо допускане на принудително изпълнение и започва да тече отново при извършването на последната стъпка от принудителното изпълнение или неговото прекратяване.

В някои случаи са предвидени временни пречки пред следваща молба за принудително изпълнение или продължаването на изпълнителното производство:

ако при изпълнение върху движими вещи не са намерени секвестируеми вещи, молба от друг вискател за допускане на принудително изпълнение върху движими вещи или допускане на ново принудително изпълнение се удовлетворява, но само след изтичането на шест месеца след последния неуспешен опит, освен ако предишен опит за изпълнение има вероятност да даде резултат;

вискателят има право да предяви искане за принудително изпълнение върху работна заплата на неизвестно лице — трета страна, която има задължение към длъжника, след одобрение на принудителното изпълнение върху движими вещи, само след като измине една година от допускането; този период на блокиране не се прилага, ако вискател докаже, че едва след подаването на молбата си за допускане на принудително изпълнение върху движими вещи е узнал, че длъжникът има право на секвестируеми вземания по работна заплата. Длъжникът е задължен да представи по-актуален опис на активите само ако вискателят докаже, че длъжникът е придобил активи, или ако е изминала повече от една година от представянето на описа на активите;

според Кодекса за принудителното изпълнение се признават така също срокове, предвидени за осигуряването на бързо уреждане. Затова съдебният изпълнител трябва да насрочи първото изпълнително действие в рамките на четири седмици и да докладва на взыскателя за изпълнението или за пречките най-много в рамките на четири месеца. Запорът с цел принудително събиране, който се налага в полза на взыскателя въз основа на принудително изпълнение върху движими вещи на длъжника, изтича след две години, ако процедурата по продажба не е била надлежно продължена.

Последна актуализация: 21/08/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [pl](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Полша

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Правилата за принудително изпълнение на съдебни решения, постановени по граждански производства, включително по търговски дела, са определени в Гражданския процесуален кодекс на Полша (*Kodeks postępowania cywilnego*).

Принудителното изпълнение представлява използването от страна на компетентните национални органи на принудителните мерки, предвидени по закон за събирането на плащания, дължими на взыскатели въз основа на изпълнителен титул. Производство по принудително изпълнение започва, когато бъде подадена молба за принудително изпълнение.

Изпълнителният титул служи като основа за принудителното изпълнение. По правило изпълнителният титул представлява заповед за изпълнение с клауза за изпълняемост (член 776 от Гражданския процесуален кодекс). Такава клауза не се изисква за някои решения на съда, издадени на ниво държава членка, или за споразуменията за уреждане на задължения и официалните документи, посочени в член 115314 от Гражданския процесуален кодекс. Ако тези решения на съда, споразуменията за уреждане на задължения и официалните документи отговарят на горепосочените условия, те представляват изпълнителен титул, с който взыскателите може да подадат молба направо пред органа по принудително изпълнение.

В производство по принудително изпълнение участват два вида органи:

съдебни органи — в производства за включване на клауза за изпълняемост в заповед за изпълнение (председателстващ съдия; районен съд (*sąd rejonowy*), окръжен съд (*sąd okręgowy*) и апелативен съд),

органи по принудително изпълнение — в рамките на съответното производство по принудително изпълнение това са районните съдилища и съдебните изпълнители (член 758 от Гражданския процесуален кодекс).

Страните и в производство по обявяване на изпълняемост, и в самото производство по принудително изпълнение, са длъжникът и взыскателят.

В полското право се разграничават следните видове изпълнителни процедури:

Принудително изпълнение на парични вземания, произтичащи от:

движимо имущество,
трудова възнаграждение,
банкови сметки,
други вземания,
други вещни права,
недвижими имоти,
морски плавателни съдове.

Принудително изпълнение на непарични вземания, произтичащи от:

принудителна ликвидация,
продажба на предприятие или земеделско стопанство,
плащания за издръжка. Съдът служебно включва клауза за изпълняемост в изпълнителния титул. В такива случаи изпълнителният титул се връчва служебно на взыскателя. В случаи, когато е постановено изплащането на издръжка, производство по принудително изпълнение може да бъде образувано служебно по искане на първоинстанционния съд, който е гледал делото. Това искане се представя на компетентния орган по принудително изпълнение. Съдебният изпълнител извършва служебно проучване на доходите на длъжника, неговите активи и местоживееене. Ако това се окаже неефективно, при поискване от съдебния изпълнител полицейските органи предприемат съответните стъпки за установяване на местоживееенето и местоработата на длъжника. Проучването по параграф 1 се извършва на интервали от най-много 6 месеца. Ако в рамките на събирането на сведения съдебният изпълнител не успее да установи дохода или активите на длъжника, тогава той иска от съда да разпорежи на длъжника да представи информация за неговите активи. Ако длъжникът е в забава от повече от шест месеца, съдебният изпълнител служебно подава молба до националния съдебен регистър (*Krajowy Rejestr Sądowy*) за включването на длъжника в списъка с неплатежоспособните длъжници. Неприлагането на принудителната мярка не дава основание за прекратяване на производството.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Според член 758 от Гражданския процесуален кодекс въпросите, свързани с принудителното изпълнение, попадат в компетентността на районните съдилища и съдебните изпълнители, които действат от тяхно име.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Според член 803 от Гражданския процесуален кодекс изпълнителният титул служи като основа за принудителното изпълнение на цялото вземане по отношение на всички категории активи на длъжника, освен ако е посочено друго. Прилагащият орган няма право да разглежда валидността и приложимостта на изпълнителния титул, който се отнася до това задължение.

По правило в изпълнителния титул се включва клауза за изпълняемост.

Според член 777 следните се считат за изпълнителни титули:

окончателно или подлежащо на незабавно изпълнение решение на съда и постигнати в съда споразумения за уреждане на задължения;
окончателно или подлежащо на незабавно изпълнение решение на съдебен чиновник (*referendarz sądowy*);
други съдебни решения, споразумения за уреждане на задължения и правни инструменти, които се изпълняват чрез принудително правоприлагане;

нотариален акт, чрез който длъжникът доброволно изпълнява принудителна мярка, с която от него се изисква да плати сума или да предаде вещи от определен вид в указаното в акта количество или да предаде конкретно определени вещи, при условие че в акта е посочена дата, до която трябва да бъде изпълнено това задължение или е указано събитие, което трябва да възникне, за да се осъществи принудителното изпълнение; нотариален акт, чрез който длъжникът доброволно изпълнява принудителна мярка, с която от него се изисква да плати сума, посочена в акта или определена с клауза за обвързване с индекс, когато в акта е указано събитието, което трябва да възникне, за да бъде изпълнено това задължение, както и датата, до която вискателят може да подаде молба за включването в акта на клауза за изпълняемост; нотариалният акт, посочен в точки 4 или 5, чрез който лицето, което от своя страна не е длъжник и чието имущество, вземане или право е обременено с ипотека или залог, доброволно е извършило изпълнителното действие срещу ипотекирано или заложено имущество, за да удовлетвори паричното вземане на обезпечения вискател.

В отделен нотариален акт длъжникът може да направи също така декларация за доброволно съгласие по принудително изпълнение. Изпълнителен титул може да представляват само валидни решения на съда, които съдържат клауза за изпълняемост или по които е допуснато незабавно изпълнение (по силата на заповед за незабавно изпълнение, издадена служебно или по искане на някоя от страните в производството). Нотариалният акт се счита за равностоеен изпълнителен титул, ако отговаря на условията, посочени в Гражданския процесуален кодекс и разпоредбите за нотариалната дейност.

Останалите изпълнителни титули са: извлечение от описа на вземанията в производство по несъстоятелност; банково извлечение с правна сила; план за разпределянето на суми, получени чрез възбрана; подлежащ на принудително изпълнение банков титул съгласно предвиденото в банковото законодателство, но само след като съдът включи клауза за изпълняемост; съдебни решения, постановени от чуждестранни съдилища, и постигнатите в такива съдилища споразумения за уреждане на задължения, след като бъдат обявени от полски съд за подлежащи на изпълнение. Съдебните решения, постановени от съдилища на други държави по граждански дела, които се изпълняват чрез принудително правоприлагане, се считат за изпълнителни титули, след като бъдат обявени от полски съд за подлежащи на изпълнение. Декларация за изпълняемост се изготвя, ако съответното съдебно решение е подлежащо на изпълнение в държавата на произход и ако не са налице пречки като посочените в [член 1146, параграфи 1 и 2](#).

3.1 Производство

Изпълнителният титул служи като основа за образуването на производство по принудително изпълнение. Първоинстанционният съд, който гледа делото, включва клауза за изпълняемост в изпълнителните титули, които се постановяват от съда (член 781, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс).

Молбите за включването на клауза за изпълняемост се разглеждат от съда без ненужно забавяне и най-късно в срок до три дни, след като бъдат подадени до компетентния орган (член 781 от Гражданския процесуален кодекс). Клауза за изпълняемост се включва служебно в титули, издадени в рамките на производство, което е било или е можело да бъде образувано служебно. Съдът включва клауза за изпълняемост в нареждания за плащане, издадени в заповедно производство, което се води служебно по електронен път, непосредствено след като станат окончателни (член 782 от Гражданския процесуален кодекс).

По правило изпълнително действие може да се предприеме при поискване. В производство, което може да бъде образувано служебно, изпълнителното производство може да бъде образувано служебно на основание на молба от първоинстанционния съд, който гледа делото, подадена до компетентния съд или до съдебния изпълнител (член 796, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс).

Молба за образуването на производство по принудително изпълнение може да бъде подадена от вискателя в компетентния районен съд или до съдебния изпълнител, работещ към този съд. Може да се подава така също от други компетентни органи (съд или прокурор по дела, касаещи принудителното изпълнение на глоби, финансови санкции, съдебни такси и процесуални разходи, дължими към хазната).

По правило молбата за образуването на производство по принудително изпълнение се изготвя в писмен вид. Трябва да бъде приложен изпълнителен титул.

Правилата относно събирането и размера на таксите са определени в Закона за съдебните изпълнители и процедурите по принудително изпълнение (*Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji*) от 20 август 1967 г. Според член 43 от посочения закон съдебният изпълнител начислява такси за принудително изпълнение на решение на съда и извършването на други действия, предвидени в Закона.

Събират се следните такси за принудително изпълнение:

за изпълнение на заповед по обезпечаване на плащането на парично вземане таксата е 2 % от стойността на вземането, за което са предвидени такива мерки, но не може да е по-малко от 3 % от средната месечна работна заплата и повече от петкратния размер на тази заплата. Таксата се плаща от вискателя при подаването на молбата за принудително изпълнение на заповедта за обезпечаване на плащането. Ако не бъде извършено плащане при подаване на молбата, съдебният изпълнител дава указание на вискателя да изпълни нареждането в рамките на 7 дни. Съдебният изпълнител не пристъпва към принудителното изпълнение на заповедта, докато таксата не бъде платена (член 45 от Закона);

по дела, касаещи принудителното изпълнение на парични вземания, съдебният изпълнител начислява на длъжника пропорционална такса, равна на 15 % от вземането, което е предмет на принудително изпълнение, но не по-малко от 1/10 и не повече от тридесеткратния размер на средната месечна работна заплата. Когато обаче вземането се изпълнява чрез банкови сметки, работна заплата, социални плащания или плащания, извършени съгласно разпоредбите, уреждащи насърчаване на заетостта и институциите на пазара на труда, обезщетения за безработица, плащания на стимули, стипендии или надбавки за обучение, съдебният изпълнител начислява на длъжника пропорционална такса, равна на 8 % от стойността на вземането, което е предмет на принудително изпълнение, но не по-малко от 1/20 и не повече от десеткратния размер на средната месечна работна заплата (член 49 от Закона);

по дела, касаещи принудителното изпълнение на парични вземания, произтичащи от прекъсването на производството по принудително изпълнение по искане на вискателя и въз основа на [член 823](#) от Гражданския процесуален кодекс, съдебният изпълнител начислява на длъжника пропорционална такса, равна на 5 % от стойността на неизплатеното вземане, но не по-малко от 1/10 от средната месечна работна заплата и не повече от десеткратния размер на работната заплата. В случай на прекъсване на производството по принудително изпълнение обаче по молба, подадена от вискателя преди на длъжника да е изпратено съобщение за производството по принудително изпълнение, съдебният изпълнител начислява на длъжника пропорционална такса, равна на 1/10 от средната месечна работна заплата;

за да обезпечи принудително изпълнение чрез поемане на контрол върху вещи, съдебният изпълнител начислява фиксирана такса в размер на 50 % от средната работна заплата (член 50 от Закона).

Фиксираната такса е равна на 40 % от средната месечна работна заплата (член 51) и се дължи за:

въвод във владение на недвижим имот и изнасяне на всички движими активи от него; търговски и промишлени предприятия трябва да заплатят таксата за всяка стая от помещенията на дружеството;

назначаване на управител на недвижимия имот или предприятието и служебно лице, което да осъществява надзор върху недвижимия имот; отстраняването на вещи или лица от помещения подлежи на заплащане на отделна такса за всяка стая.

Не се начислява отделна такса за отстраняването на предмети или лица от жилищни помещения като: вестибюли, ниши, коридори, веранди, бани, килери, лоджии и т.н.

3.2 Основни изисквания

Изпълнителното действие се извършва въз основа на молба, подадена от взискател, притежаващ изпълнителен титул. В молбата се посочва длъжникът и се определя начинът, по който следва да се извърши принудителното изпълнение, т.е. като се посочват съответните вещни права. За принудително изпълнение по отношение на вземания, свързани с имоти, трябва да се укаже също така имотният регистър. В случай на принудително изпълнение, включващо обекти на движимо имущество, не е необходимо подробно описание на всеки един движим обект, тъй като принудителното изпълнение се отнася до цялото движимо имущество на длъжника.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Всички вещи или цялото оборудване, което е част от активите на длъжника, може да е предмет на изпълнително действие, като например: движими вещи, недвижимо имущество, трудово възнаграждение, банкови сметки, дял от недвижим имот, морски плавателни съдове и други вземания и вещни права на длъжника.

Според членове 829—831 от Гражданския процесуален кодекс се налагат известни ограничения относно типа вещи и оборудване, които може да бъдат предмет на принудително изпълнение. Според тези разпоредби следните вещи или оборудване са освободени: лични и домакински вещи, спално бельо, бельо и ежедневно облекло, което може разумно да е необходимо за удовлетворяването на основните битови нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството, както и облекло, които може да е необходимо на длъжника за изпълнението на неговите обществени или професионални задължения; храна и гориво, необходими за покриването на основните нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството за период от един месец; инструменти и други приспособления, които може да са необходими на длъжника за извършването на труд срещу заплащане, както и суровини, които може да са необходими за производствения процес за период от една седмица, с изключение на моторни превозни средства.

Освен Гражданския процесуален кодекс има също така други национални правила, определящи видовете вземания, които са освободени от изпълнителни действия, и степента, до която това освобождаване е приложимо (например в Кодекса на труда (*Kodeks pracy*) е определена степента, до която плащането на работна заплата подлежи на принудително изпълнение).

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Изпълнителният титул служи като основа за принудителното изпълнение на цялото вземане по отношение на всички активи на длъжника, освен ако е посочено друго.

Длъжниците имат право да управляват своите активи, освен ако съдът ги лиши от това право.

След като бъде образувано производство по принудително изпълнение срещу **движимо имущество**, съдебният изпълнител отнема имуществото, за което съставя протокол. Последица от принудителното отнемане е, че управлението на отнетия недвижим имот не засяга по-нататъшния ход на производството, както и че производство по принудително изпълнение върху отнетия недвижим имот може да бъде образувано и срещу купувача. Поради важни съображения обаче съдебният изпълнител може на всеки етап от производството да предаде контрола върху отнетите обекти на движимото имущество на друго лице, без да се изключва взискателя.

Ако е предприето изпълнително действие по отношение на **недвижимо имущество**, съдебният изпълнител първо кани длъжника да изплати неговото задължение в срок до две седмици и ако не бъде направено това, се предприемат мерки като описание и оценяване на имуществото. Управлението на недвижимия имот след отнемането не засяга по-нататъшния ход на производството. Купувачът може да участва в производството като длъжник.

Когато длъжникът трябва да се **въздържа** от извършването на определено действие или от намеса в действие, предприето от взискателя, при поискване от взискателя, съдът глобява длъжника, ако последният не спазва това задължение. Ако длъжникът не плати глобата, той ще бъде задържан. Следователно длъжникът в такъв случай може да бъде лишен от свобода, ако не плати глобата, която е наложена като принудителна мярка.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

В Гражданския процесуален кодекс не са предвидени срокове по отношение на молбите за принудително изпълнение. Според полското право обаче вземания, установени с окончателно решение на съд или друг орган, определен да гледа такива дела, или с решение на арбитражен съд, или вземания, установени чрез споразумение, постигнато в съд или арбитражен съд, или споразумение, постигнато пред медиатор и одобрено от съда, изтичат по давност след срок от десет години, дори ако давностният срок за такива вземания е по-кратък (член 125, параграф 1 от Гражданския кодекс (*Kodeks cywilny*)). Ако така утвърденото вземане се отнася до периодични задължения, всички по-нататъшни вземания ще подлежат на тригодишен давностен срок.

Молбите за принудително изпълнение се разглеждат от компетентния орган, за да се определи дали отговарят на формалните изисквания и критериите за допустимост. Неизпълнението на конкретни изисквания може да доведе до отхвърлянето на молбата или прекратяването на производството по принудително изпълнение.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Страните в производството може да обжалват решението на съда за включването на клауза за изпълняемост.

В производство по принудително изпълнение са възможни следните средства за правна защита:

жалба срещу действие, предприето от съдебния изпълнител (в районния съд; това важи така също за пропуски на съдебния изпълнител). Жалбата може да бъде подадена от страна в производството или от лицето, чиито права са били нарушени или застрашени от въпросното действие или пропуск на съдебния изпълнител. Тя трябва да бъде подадена в едноседмичен срок след деня, в който е предприето действието или страната или лицето е узнала/о за пропуската),

жалба срещу включване на клауза за изпълняемост в решение на съда (член 795 от Гражданския процесуален кодекс — срокът за подаване на жалбата се изчислява, що се отнася до взискателя, от датата, на която взискателят е получил изпълнителен титул или на която е издадено решението за отказ на принудително изпълнение, или ако става дума за длъжника, от датата, на която е връчено съобщението за образуването на производство по принудително изпълнение),

жалба срещу решение на съда за обявяване на европейска заповед за плащане за подлежаща на изпълнение (член 7957 от Гражданския процесуален кодекс),

жалба срещу решение на съда в случай на едновременно извършване както на административно принудително изпълнение, така и на съдебно принудително изпълнение,

жалба срещу решение на съда за спиране или прекратяване на производство (член 828 от Гражданския процесуален кодекс),

жалба срещу решение на съда за ограничаване на принудителното изпълнение (член 839 от Гражданския процесуален кодекс),

решение на съда за ограничаване на принудителното изпълнение и жалба срещу това решение (член 839 от Гражданския процесуален кодекс), предприети действия от длъжника за оспорване на принудителни мерки (членове 840—843 от Гражданския процесуален кодекс), жалби срещу решение на съда за възстановяване на разходите на служебното лице (член 859 от Гражданския процесуален кодекс), жалба срещу решение на съда, касаещо действия по описание и оценяване при възбрана, устна жалба срещу действия, предприети от съдебния изпълнител по време на търг, отправена към надзорния орган (член 986 от Гражданския процесуален кодекс), жалба срещу решение на съда за възлагане на договор (член 997 от Гражданския процесуален кодекс), твърдения по отношение на плана за разпределение за суми, които са събрани чрез принудително изпълнение (в срок до две седмици след изпращането на съобщение до органа по принудително изпълнение, който е изготвил плана (член 998 от Гражданския процесуален кодекс), жалба срещу решение на съда, касаещо твърдения по отношение на плана за разпределение (член 1028 от Гражданския процесуален кодекс), жалба срещу решение на съда, като на длъжника се дават указания да обжалва решение на съда по отношение на освобождаването от секвестриране в производство по принудително изпълнение, включващо хазната (член 1061, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс).

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Според член 829 от Гражданския процесуален кодекс следните са освободени:

- 1) домакински вещи, спално бельо, бельо и ежедневно облекло, което може разумно да е необходимо за удовлетворяването на основните битови нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството, както и облекло, което може да е необходимо на длъжника за изпълнението на неговите обществени или професионални задължения;
- 2) храна и гориво, необходими за покриването на основните нужди на длъжника и зависимите от него членове на семейството за период от един месец;
- 3) една крава, две кози или три овце, необходими за прехраната на длъжника и зависимите от него лица, с достатъчно количество фураж и постелки, за да оцелеят до следващата реколта;
- 4) инструменти и други приспособления, които може да са необходими на длъжника за извършването на труд срещу заплащане, както и суровини, които може да са необходими за производствения процес за период от една седмица, с изключение на моторни превозни средства;
- 5) ако длъжникът получава периодично фиксирано възнаграждение — сума от възнаграждението, съответстваща на частта от възнаграждението, която не подлежи на принудително изпълнение, за период до следващата дата на плащане, а ако длъжникът не получава фиксирано възнаграждение — сума, съответстваща на средствата за прехрана, необходими на длъжника и членовете на неговото семейство за период от две седмици;
- 6) вещи или оборудване, необходими за образователни цели, лични документи, украшения и вещи, използвани за изповядване на религия, както и вещи от ежедневието, които може да бъдат продадени само на цена, която е значително под първоначалната им стойност, но които са от голяма полза за длъжника;
- 7) парични средства по сметката, посочена в член 36, параграф 4а, точка 25 от Закона за организацията на пазара на мляко и млечни продукти от 20 април 2004 г. (*Ustawa o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych*) (Държавен вестник от 2013 г., позиции 50 и 1272);
- 8) лекарствени продукти по смисъла на Закона за фармацевтичните средства от 6 септември 2001 г. (*Prawo farmaceutyczne*) (Държавен вестник от 2008 г., брой 45, позиция 271, с измененията), необходими, за да се осигури надлежното функциониране на здравно заведение по смисъла на разпоредбите за медицинската дейност за период от три месеца, както и медицинските изделия, необходими за осигуряването на неговото функциониране по смисъла на Закона за медицинските изделия от 20 май 2010 г. (*Ustawa o wyrobach medycznych*) (Държавен вестник, брой 107, позиция 679; от 2011 г., брой 102, позиция 586; както и от 2011, брой 113, позиция 657);
- 9) вещи или оборудване, необходими поради увреждане на длъжника или членове на неговото семейство.

Според член 831, параграф 1 следните са освободени:

- 1) плащания и непарични помощи, определени за покриването на разходи или разноски за командировки;
- 2) суми, отпуснати от хазната за специални цели (по-специално стипендии и схеми за подпомагане), освен ако вземането, което е предмет на принудително изпълнение, е допуснато за тези цели или в резултат на задължения за издръжка;
- 3) средства от програми, финансирани от фондовете, посочени в член 5, параграфи 1, 2 и 3 от Закона за публичните финанси от 27 август 2009 г. (*Ustawa o finansach publicznych*) (Държавен вестник от 2013 г., позиции 885, 938 и 1646), освен ако вземането, което е предмет на принудително изпълнение, е допуснато с оглед на осъществяването на проекта, за който са били отпуснати тези средства;
- 4) неотчуждаеми права, освен ако в споразумението е предвидено, че те са прехвърляеми, както и предоставените услуги може да бъдат предмет на принудително изпълнение или упражняването на това право може да бъде предоставено на друг субект;
- 5) обезщетения по лични застраховки и по имуществени застраховки, в границите, определени с наредба на министъра на финансите и на министъра на правосъдието; това не важи за принудителни мерки за удовлетворяване на вземания, произтичащи от задължения за издръжка;
- 6) социална помощ по смисъла на Закона за социалната помощ от 12 март 2004 г. (*Ustawa o pomocy społecznej*) (Държавен вестник от 2013 г., позиция 182, с измененията);
- 7) суми, платими на длъжника от държавния бюджет или от Националния здравен фонд за предоставянето на помощи в сферата на здравеопазването по смисъла на Закона за обществено финансираното здравеопазване от 27 август 2004 г. (*Ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych*) (Държавен вестник от 2008, брой 164, позиция 1027, с измененията) преди прекратяването на въпросните помощи, в размер, съответстващ на 75 % от всяко плащане, освен ако се касае за вземания, предявени от служителите на длъжника или от доставчици на здравни услуги съгласно посоченото в член 5, параграф 41, букви а) и б) от Закона за обществено финансираното здравеопазване от 27 август 2004 г.

Съгласно член 833, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс трудовото възнаграждение подлежи на принудително изпълнение в съответствие с предвиденото в Кодекса на труда. Тези разпоредби е прилагат, *mutatis mutandis*, по отношение на обезщетения за безработица, плащания на стимули, стипендии и надбавки за обучение, платими съгласно разпоредби, уреждащи насърчаването на заетостта и институциите на пазара на труда.

Съгласно член 871, параграф 1 от Кодекса на труда следните суми от възнаграждението не подлежат на каквито и да било удържки:

- 1) минималната работна заплата, определена с отделни разпоредби, която се плаща на лица, наети на пълен работен ден, след удържките за социално осигуряване и данъци, удържани при източника, намалена със сумите, които са предмет на принудително изпълнение с изпълнителни титули за уреждането на вземания, различни от плащания на издръжка;
- 2) 75 % от възнаграждението, посочено в параграф 1 — след удържането на авансовите плащания в брой, предоставени на наетото лице;
- 3) 90 % от възнаграждението, посочено в параграф 1 — след удържането на глобите, предвидени в член 108.

Ако наетото лице работи на непълен работен ден, сумите, посочени в член 1 от Кодекса на труда, се намаляват съобразно работното време.

Последна актуализация: 15/12/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Румъния

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Разпоредбите относно принудителното изпълнение се съдържат в членове 622—913 от Гражданския процесуален кодекс. Изпълнителното производство е вторият етап от гражданското производство и има за цел главно да се осигури реалното упражняване на правото, признато в съдебно решение или в друг подлежащ на принудително изпълнение документ. Като прибъгва до изпълнително производство, вискателят, който е титуляр на правото, признато в съдебното решение или в подлежащ на принудително изпълнение документ, принуждава длъжника да изпълни онези свои задължения, които е отказал да изпълни доброволно.

В Гражданския процесуален кодекс на Румъния е предвиден списък с преки и непреки мерки за принудително изпълнение.

Преките мерки за принудително изпълнение касаят предмета на задължението, което е установено в подлежащия на принудително изпълнение документ; това са по-специално: запор върху движимо имущество — членове 892—894 от Гражданския процесуален кодекс; възбрана върху недвижимо имущество — членове 895—901 от Гражданския процесуален кодекс; както и принудително изпълнение на задължение за извършването на определено действие или за неизвършването на определено действие — членове 902—913 от Гражданския процесуален кодекс (включително специални разпоредби за принудително изпълнение на съдебни решения, касаещи ненавършили пълнолетие лица — членове 909—913) и член 1527 и сл. от Гражданския кодекс. Що се отнася до принудителното изпълнение на задължения за извършване на действие, в закона се прави разграничение между задължение, което може да бъде изпълнено и от лице, различно от длъжника, и задължение *intuitu personae*. Непрякото принудително изпълнение касае средствата за получаване на плащането, за което се отнася изпълнителния титул, чрез принудителната продажба на имуществото на длъжника. Примери за непреки мерки за принудително изпълнение са запорът върху парични средства или отнемането (последвано от продажба) на имущество. Друга мярка е допускането на принудително изпълнение върху общи постъпления от недвижимо имущество.

Задълженията, които може да бъдат предмет на принудително изпълнение, са задължения за извършване на плащане, за прехвърляне на имущество или за използване на такова, за разрушаване или премахване на сгради/насаждения/строителни работи, както и за предаване на непълнолетни лица и за установяване на тяхното местоживее и режима на лични отношения.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Съдебните решения и останалите подлежащи на принудително изпълнение документи се привеждат в изпълнение от съдебния изпълнител (*executor judecătoresc*), чиято кантора се намира в рамките на териториалната компетентност на апелативния съд по местонахождението на недвижимото имущество, ако става дума за изпълнение върху недвижими вещи/необрани насаждения и плодове и в случай на пряко изпълнение върху недвижимото имущество. Принудителното отнемане на движими вещи и прякото принудително изпълнение върху движимо имущество се извършват от съдебния изпълнител, чиято кантора се намира в рамките на териториалната компетентност на апелативния съд по местоживееето /седалището на длъжника или по местонахождение на имуществото. Ако местоживееето/седалището на длъжника е в чужбина, тогава е компетентен всеки съдебен изпълнител.

Разпоредането за налагане на запор се изпълнява по искане на вискателя от съдебния изпълнител, чиято кантора се намира в рамките на териториалната компетентност на апелативния съд по местоживееето/седалището на длъжника или на третото задължено лице, срещу което се налага запор. Ако е наложен запор върху банковите сметки на физическо или юридическо лице, тогава компетентен е съдебният изпълнител, чиято кантора се намира в рамките на териториалната компетентност на апелативния съд по местоживееето/седалището на длъжника или където се намира централата/клона на банката, в която е открита сметката на длъжника. Ако длъжникът има няколко открити сметки, компетентен да наложи запор върху всички сметки е съдебният изпълнител на някое от местата, където има открита сметка. Съдът, компетентен по въпросите на изпълнението, е първоинстанционният съд (*judecătorie*), в рамките на чиято териториална компетентност се намира местоживееето /седалището на длъжника към датата, на която въпросът е отнесен към този съд. Ако местоживееето/седалището на длъжника не е в Румъния, компетентен е съдът от първа инстанция, в рамките на чиято териториална компетентност се намира местоживееето/седалището на вискателя, а ако въпросното местоживееето/седалище не се намира в Румъния — съдът от първа инстанция, в рамките на чиято териториална компетентност се намира седалището на съдебния изпълнител, на когото вискателят е предоставил правомощия.

Съдът, компетентен по въпросите на изпълнението, разглежда молби за декларация за изпълняемост, жалби срещу изпълнителни действия и всякакви други въпроси, които възникнат в хода на принудителното изпълнение, освен такива, за които по закон са компетентни други съдилища или органи.

Държавната такса по молби за декларация за изпълняемост е 20 RON за всеки подлежащ на принудително изпълнение документ (Извънредно постановление на правителството № 80/2013 за държавните такси в съдилищата).

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Принудително изпълнение може да се извършва само въз основа на съдебно решение (окончателни съдебни решения, определения, подлежащи на предварително изпълнение) или друг писмен акт, който по закон се счита за подлежащ на изпълнение (нотариални актове, дългови ценни книжа, арбитражни решения и т.н.).

След като получи молбата за принудително изпълнение, подадена от вискателя, съдебният изпълнител пристъпва към вписване (регистрация) на молбата. Съдебният изпълнител издава декларация за изпълняемост посредством постановяване на решение, без да призовава страните.

Декларацията за изпълняемост дава възможност на вискателя да помоли компетентния съдебен изпълнител да използва, независимо дали едновременно или последователно, всички налични средства за принудително изпълнение, за удовлетворяване на неговите/нейните права, в това число правото на възстановяване на разходите по принудителното изпълнение. Декларацията за изпълняемост поражда действие на територията на цялата държава и обхваща също така подлежащи на принудително изпълнение документи, които се издават от съдебния изпълнител в контекста на допуснатото изпълнително производство.

Съдебният изпълнител може да връчва процесуални документи както лично, така и чрез своя процесуален връчители, а когато това не е възможно, в съответствие с правните разпоредби относно призоваването и връчването на процесуални актове.

След като получи молбата за принудително изпълнение, съдебният изпълнител с решение пристъпва към вписването на молбата и откриването на досие за принудително изпълнение или ако е приложимо, отказва да образува изпълнително производство, като посочва причини за този отказ.

Взискателят се уведомява незабавно за това решение. Ако съдебният изпълнител откаже да образува съдебно производство, взискателят може, в срок до 15 дни от датата на уведомяване, да подаде жалба до съда, който гледа изпълнителното производство.

До три дни от вписването на молбата съдебният изпълнител иска декларация за изпълняемост от съда, който гледа изпълнителното производство, като представя в този съд надлежно заверени копия на молбата от взискателя, подлежащия на принудително изпълнение документ, исканото решение и доказателство за плащането на държавна такса.

Молбата за декларация за изпълняемост се разглежда в срок от най-много седем дни от вписването ѝ в съда и на закрито заседание се издава решение без да се свикват страните. Решението може да бъде отложено най-много с 48 часа, а мотивите за него се дават най-късно седем дни след издаването му.

Декларацията за изпълняемост дава възможност на взискателя да поиска от съдебния изпълнител, който е поискал декларацията, да използва, независимо дали едновременно или последователно, всички налични средства за принудително изпълнение, които са предвидени от закона, за удовлетворяване на неговите/нейните права, в това число правото на възстановяване на разходите по принудителното изпълнение. Декларацията за изпълняемост поражда действие в цялата държава и обхваща също така подлежащите на принудително изпълнение документи, които се издават от съдебния изпълнител в контекста на допуснатото изпълнително производство.

Съдът може да отхвърли молбата за декларация за изпълняемост само ако: молбата е от компетентността на изпълнителен орган, различен от този, пред който реално е подадена; решението или съответният документ не представлява изпълнителен титул; документът, различен от съдебно решение, не отговаря на всички формални изисквания; задължението не е безспорно, ликвидно и изискуемо; длъжникът има имунитет срещу принудително изпълнение; документът съдържа разпоредби, които не може да бъдат изпълнени чрез принудително изпълнение; други пречки.

Решението, с което съдът допуска молбата за декларация за изпълняемост, не подлежи на обжалване, но може да бъде преразгледано, ако самото принудително изпълнение бъде оспорено. Решението, с което съдът отхвърля молбата за декларация за изпълняемост, може да се обжалва единствено от взискателя в срок до 15 дни от уведомяване за решението.

Заповедта за изпълнение се добавя към последната част на решението за издаване на декларация за изпълняемост и гласи следното:

„Ние, Президентът на Румъния,

с настоящото предоставяме правомощия и нареждаме на съдебните изпълнители да приведат в изпълнение титула (тук се посочват данни за идентифициране на изпълнителния титул), за който е издадено настоящото решение за декларация за изпълняемост. Разпореждаме на публичните правоприлагащи органи да подпомагат незабавното и ефективно извършване на всички изпълнителни действия, а на прокурорите — да настояват за спазване на изпълнителния титул според закона. (Полага се подписът на председателя на съдийския състав и на съдебния служител.)“

Националната асоциация на съдебните изпълнители (*Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești*), с одобрението на министъра на правосъдието, определя и актуализира минималните такси за услугите, предоставяни от съдебните изпълнители. Със Заповед № 2550/2006 от 14 ноември 2006 г. на министъра на правосъдието са определени следните минимални и максимални такси за извършваните дейности:

Уведомяване и връчване на процесуални документи — 20—400 RON

Пряко принудително изпълнение

евикции: 150—2 200 RON за длъжник, който е физическо лице, 5 200 RON за длъжник, който е юридическо лице,

предаване на непълнолетни лица или определяне на тяхното местоживее: 50—1 000 RON,

определяне на режим на лични отношения — 50—500 RON,

въвод във владение, определяне на границите на имота, сервитутни права, прехвърляне на имущество и т.н.: 60—2 200 RON за длъжник, който е физическо лице, и 5 200 RON за длъжник, който е юридическо лице,

премахване на строителни обекти или сгради: 150—2 200 RON за длъжник, който е физическо лице, и 5 200 RON за длъжник, който е юридическо лице.

Непряко принудително изпълнение

Минимална такса	Максимална такса
за задължения до 50 000 RON — 10 % от сумата и 75 RON плюс 2 % от горницата над 1 000 RON,	10 % за задължения до 50 000 RON,
за задължения между 50 000 RON и 80 000 RON — 1 175 RON плюс 2 % от горницата над 50 000 RON,	за задължения между 50 000 RON и 80 000 RON — 5 000 RON плюс до 3 % от горницата над 50 000 RON,
за задължения между 80 000 RON и 100 000 RON — 1 775 RON плюс 1 % от горницата над 80 000 RON,	за задължения между 80 000 RON и 100 000 RON — 5 900 RON плюс до 2 % от горницата над 80 000 RON,
за задължения над 100 000 RON — 2 500 RON плюс 1 % от горницата над 100 000 RON и 5 500 RON плюс до 0,5 % от горницата над 400 000 RON,	за задължения над 100 000 RON — 6 300 RON плюс до 1 % от горницата над 100 000 RON.

Запор/възбрана

за задължения под 50 000 RON — 10 % от сумата и 75 RON плюс 2 % от горницата над 1 000 RON,	10 % за задължения до 50 000 RON,
за задължения между 50 000 RON и 80 000 RON — 1 175 RON плюс 2 % от горницата над 50 000 RON,	за задължения между 50 000 RON и 80 000 RON — 5 000 RON плюс до 3 % от горницата над 50 000 RON,
за задължения между 80 000 RON и 100 000 RON — 1 775 RON плюс 1 % от горницата над 80 000 RON,	за задължения между 80 000 RON и 100 000 RON — 5 900 RON плюс до 2 % от горницата над 80 000 RON,
за задължения над 100 000 RON — 2 500 RON плюс 1 % от горницата над 100 000 RON и 5 500 RON плюс до 0,5 % от горницата над 400 000 RON,	за задължения над 100 000 RON — 6 300 RON плюс до 1 % от горницата над 100 000 RON,

Отказ за плащане на менителница, запис на заповед или чек: 150—400 RON

Установяване на фактически положения и извършване на опис на вещи: 100—2 200 RON за длъжник, който е физическо лице, 5 200 RON за длъжник, който е юридическо лице

Продан чрез търг на вещи, които са предмет на съдебна делба 150—2 200 RON

Обезпечителен запор: 100—1 200 RON за длъжник, който е физическо лице, 2 200 RON за длъжник, който е юридическо лице

Поставяне под съдебно управление: 100—1 200 RON за длъжник, който е физическо лице, 2 200 RON за длъжник, който е юридическо лице

Налагане на запор/възбрана: 100—1 200 RON за длъжник, който е физическо лице, 2 200 RON за длъжник, който е юридическо лице

Протокол за предлагане на реална стойност: 50—350 RON,

Конфискации: 10 % от постъпленията (мин.) — 10 % от постъпленията (макс.)

Консултиране при изготвянето на подлежащи на принудително изпълнение документи: 20—200 RON

3.2 Основни изисквания

Вж. отговора на въпрос 2.1.

Взискателят и длъжникът може да се уговорят изпълнителните действия да се предприемат изцяло/частично само срещу паричните доходи на длъжника, или продажбата на вещи да се извърши по взаимно споразумение, или задължението да бъде платено по друг допустим от закона начин.

За решение, постановено от чуждестранен съд, се изисква по целесъобразност допълнителна процедура, а именно процедура по издаване на решение за декларация за изпълняемост (*exequatur*).

Доходите и вещите на длъжника може да бъдат предмет на принудително изпълнение, когато върху тях може да бъде насочено изпълнение и само доколкото е необходимо за удовлетворяването на правата на взискателите. Принудително изпълнение върху имущество, което е предмет на специален режим на разпространение, може да се извършва само според предвидените от закона условия.

Що се отнася до длъжника, предвидено е специално условие, съгласно което изпълнително производство не може да се образува, ако длъжникът не е бил надлежно уведомен за всяка форма на принудително изпълнение. По отношение на длъжника са предвидени и други специални разпоредби, например разпоредби относно ненавършили пълнолетие длъжници или недееспособни пълнолетни длъжници, срещу които не може да се предприемат изпълнителни действия, освен ако има настойник или попечител.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Предмет на принудително изпълнение може да бъдат доходите на длъжника, в това число общите доходи от сгради, суми по банкови сметки, движими и недвижими вещи и т.н. Вж. отговора на въпрос 1.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

След като бъдат установени движимите вещи, притежавани от длъжника или държани от трети лица, се пристъпва към принудително отнемане. По искане на съдебния изпълнител, принудителното отнемане може да бъде вписано в търговския регистър (*registruul comerțului*), в електронния архив на недвижимите имоти, които служат за обезпечение (*Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare*), в регистъра на наследствата (*registruul succesoral*), воден от Нотариалната камара (*camera notarilor publici*), или в други публични регистри. От момента на принудителното отнемане на вещите, те повече не са на разположение на длъжника през периода на принудителното изпълнение, като при нарушение може да бъде наложена санкция под формата на съдебна глоба, освен когато деянието се квалифицира като престъпление. Ако дължимата сума не бъде платена, съдебният изпълнител продава отнетите вещи на търг, чрез пряка продажба или по друг начин, допустим от закона (член 730 и сл. от Гражданския процесуален кодекс).

На запор подлежат паричните суми, ценните книжа или други нематериални движими активи, срещу които може да се насочи изпълнение и които се дължат на длъжника, или се държат от трето лице от името на длъжника или които третото лице ще дължи на длъжника в бъдеще според действащите правоотношения между тях. Всички запорирани парични суми или активи се замразяват, считано от датата на изпращане на съобщението за налагане на запор до третото задължено лице. От момента на замразяване до пълното изплащане на задълженията, посочени в изпълнителното основание, третото задължено лице, спрямо което е наложен запор, не може да извършва никакви плащания или да осъществява каквито и да било действия, които биха могли да намалят замразените активи. Ако третото задължено лице не изпълни своите задължения във връзка със запора, взискателят, който предявява вземането, длъжникът или съдебният изпълнител може да уведоми съда, който води принудителното изпълнение, за да бъде утвърден запорът. Решението за окончателното утвърждаване поражда последиците на прехвърляне на вземането и представлява документ, който подлежи на принудително изпълнение срещу третото задължено лице. След като запорът бъде утвърден, третото задължено лице депозира или заплаща сума в размер, изрично указан в решението за утвърждаване. Срещу третото задължено лице може да бъдат предприети изпълнителни действия въз основа на решението за утвърждаване (член 780 и сл. от Гражданския процесуален кодекс), ако то не изпълни тези задължения.

Що се отнася до принудителното изпълнение върху недвижимо имущество, ако длъжникът не плати задължението си, съдебният изпълнител стартира процедура за продажба, след като декларацията за изпълняемост бъде връчена и вписана в имотния регистър (член 812 и сл. от Гражданския процесуален кодекс).

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Мерките са валидни шест месеца след датата на предприемане на всяко изпълнително действие (член 696 и сл. от Гражданския процесуален кодекс), ако взискателят не е предприел никакви други изпълнителни действия през този период.

Давностният срок е три години (член 705 и сл. от Гражданския процесуален кодекс).

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Жалба може да се подаде срещу самите изпълнителни действия; изпълнителното основание може да се обжалва с цел разясняване на смисъла, обхвата или прилагането му. Ако изпълнителното действие се предприема въз основа на съдебно решение, длъжникът не може да го оспорва, като се позовава на фактически или правни съображения, които е можел да предяви в хода на производството пред съда от първа инстанция или при обжалване на решението на съда. Една и съща страна не може да подава нова жалба на основания, съществували към датата на първата жалба.

Съдът, компетентен по въпросите на изпълнението, е компетентният съд, а ако става дума за разясняване на смисъла, обхвата/прилагането на изпълнителното основание — съдът, който е издал решението, подлежащо на изпълнение.

Жалбата може да бъде подадена в 15-дневен срок, считано от:

датата, на която жалбоподателят е узнал за заповедта за изпълнение,

датата, на която съответната заинтересована страна е узнала за налагането на запора,

датата, на която на длъжника е връчена призовката, или датата, на която той или тя е узнал за първата стъпка от принудителното изпълнение.

Жалба за разясняване на смисъла, обхвата или прилагането на изпълнителното основание може да се подава по всяко време в рамките на давностния срок на правото да се поиска изпълнително действие. Жалба, с която трето лице предявява право на собственост/вещно право върху имуществото, предмет на принудително изпълнение, може да се подава в 15-дневен срок, считано от продажбата или датата на прехвърляне на имуществото. Неподаването на жалба в рамките на горепосочения срок не изключва възможността третото лице да упражни правото си чрез отделна молба.

Ако неговата жалба срещу принудителното изпълнение бъде уважена, когато е приложимо съдът обявява за нищожна заповедта за изпълнение, срещу която е подадена жалбата, или издава разпореждане за корекция, анулиране или прекратяване на самото изпълнително действие, анулирането или разясняването на подлежащия на принудително изпълнение документ или предприемането на действието от принудителното изпълнение, чието спазване е било отказано. Ако жалбата бъде отхвърлена, жалбоподателят може да бъде задължен да плати обезщетение, при поискване, за причинените вреди вследствие на забавеното изпълнение, а когато жалбата е подадена недобросъвестно, може да бъде задължен също така да плати глоба.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Някои вещи и имоти са освободени. Що се отнася до движимото имущество, то включва вещи за лично ползване или за домакинството, които са необходими за прехраната на длъжника и неговото/нейното семейство; религиозни предмети; пособия, които са необходими на хора с увреждания, и такива, предназначени за грижи за болни хора; храна, необходима на длъжника и неговото семейство за три месеца, а ако длъжникът се прехранва изцяло със земеделие, храната, необходима до следващата реколта; животни, използвани за осигуряването на средства за прехрана, както и фуражът, необходим за тези животни до следващата реколта; горивото, необходимо на длъжника и на неговото семейство за три зимни месеца; лични или семейни писма, снимки и картини и т.н.

Освен това принудително изпълнение върху работната заплата/пенсията на длъжника се допуска само в размер до една втора от неговата месечна работна заплата, ако се касае за дължими суми по задължение за издръжка, и до една трета от нетната месечна заплата за други видове задължения.

Ако трудовите доходи или паричните суми, плащани редовно на длъжника, с които се осигурява неговото препитание, са в размер под националната нетна минимална работна заплата, принудително изпълнение се допуска само върху горницата над половината от минималната работна заплата.

Съществува една категория приходи, която е освободена от принудително изпълнение, в която се включват държавни помощи и надбавки за деца, плащания за грижи за болно дете, помощи при майчинство, помощи при смърт, стипендии, отпуснати от държавата, дневни надбавки и т.н.

Вж. също отговора на въпрос 4.3.

Връзки по темата

<http://www.executori.ro/> / <http://www.just.ro/>

Последна актуализация: 24/08/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [sl](#) е била наскоро променена. Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици вече са преведени.

Процедурите за изпълнение на съдебно решение - Словения

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

В Република Словения принудителното изпълнение се урежда по еднакъв начин от Закона за принудителното изпълнение и обезпечаването на граждански вземания (*Zakon o izvršbi in zavarovanju* — ZIZ). Принудително изпълнение означава, че съдът принудително привежда в изпълнение даден изпълнителен титул, като се разпорежда вземането на бъде изпълнено (да бъде дадено, да бъде извършено, извършването да бъде преустановено или да бъде разрешено). Принудителното изпълнение на парично вземане се допуска също така въз основа на автентичен документ. По изключение принудителното изпълнение в рамките на семейни дела може да включва изпълнение на искове, свързани с отношения.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Съдилищата, по-специално районните съдилища (*okrajna sodišča*), са компетентни да допускат и извършват принудително изпълнение.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

Съдът допуска принудително изпълнение въз основа на изпълнителен титул.

Изпълнителните титли включват:

подлежащо на изпълнение съдебно решение (решение или арбитражно решение, определение, заповед за плащане или друга заповед на съд или арбитражен съд) и съдебна спогодба (подписана пред съда),

подлежащо на принудително изпълнение нотариално вписване, както и

друго подлежащо на принудително изпълнение решение или документ, който по закон е определен като изпълнителен титул, ратифициран и обнародван международен договор или правен акт на Европейския съюз, който е пряко приложим в Република Словения.

Изпълнителният титул може да бъде изпълнен, ако съдържа информацията относно вискателя, длъжника и предмета, вида, обхвата и срока за изпълнение на задължението (член 21, параграф 1 от ZIZ). Когато изпълнителният титул е решение, в което не е посочен срок за доброволно изпълнение на задължението, срокът се определя от съда в неговото решение за принудително изпълнение.

3.1 Производство

Изпълнително производство и обезпечително производство се образуват по молба на вискател. Молбата може да бъде подадена направо от вискателя, тъй като представителството от адвокат не е задължително. Обикновено тези молби за принудително изпълнение се подават чрез адвокат, който притежава съответните правни познания. Компетентен да разглежда тези дела е районният съд. Независимо от разпоредбите за териториалната компетентност, молбите за принудително изпълнение, основани на автентичен документ, се подават в Районния съд на Любляна (*Okrajno sodišče v Ljubljani*), който се произнася по тях. По отношение на възможността за електронно подаване на молби или необходимостта от това в изпълнително производство вж. раздела „Автоматизирана обработка“.

При подаването на молба за принудително изпълнение, възражение или жалбата срещу принудително изпълнение трябва да бъде платена съдебна такса. Съдебната такса трябва да се плати в срок до 8 дни след връчване на разпореждането за плащане на съдебна такса. Ако съдебната такса не бъде платена в този срок и липсват обстоятелства за допускането на отмяна или отсрочване на таксата или за разсрочено плащане на таксата, молбата се счита за оттеглена.

Когато съдът получи молба за принудително изпълнение, той проверява дали молбата съдържа всички нужни данни и след това издава решение за принудително изпълнение, с което допуска принудителното изпълнение или отказва искането за принудително изпълнение (тъй като е неоснователно по същество) или отхвърля молбата за принудително изпълнение (по процесуални съображения). Съдът връчва решението за принудително изпълнение на вискателя и на длъжника, когато принудителното изпълнение е допуснато, и само на вискателя, когато изпълнението е отказано. Решението за принудително изпълнение, с което се назначава съдебен изпълнител, или решение за назначаване на съдебен изпълнител се връчва от съда на съдебния изпълнител заедно с копия на всички документи, изисквани за извършване на принудителното изпълнение.

Съдът може да допусне принудително изпълнение на парично вземане по начините и върху вещите, посочени в молбата за принудително изпълнение. Преди приключване на изпълнителното производство съдът може да разреши, по искане на вискателя, принудително изпълнение по други начини и върху различни вещи.

Съдът може да разпорежи принудително изпълнение по друг начин, различен от поискания от вискателя, когато алтернативният метод би бил достатъчен за изплащане на вземането. Решението, с което искането за принудително изпълнение на вискателя се отказва, не може да се обжалва.

Принудителното изпълнение поражда правно действие преди решението за принудително изпълнение да стане окончателно, освен ако в закона е предвидено друго за конкретни принудителни мерки. Вискателят не може да получи плащане преди решението за принудително изпълнение да стане окончателно, освен в случай на принудително изпълнение въз основа на изпълнителен титул срещу пари на длъжника, държани в разплащателна организация (принудително изпълнение, основано на изпълнителен титул), при условие че изпълнителният титул е приложен към молбата за принудително изпълнение.

Съдът назначава съдебен изпълнител в решения за допускане на принудително изпълнение, за което се налагат преки принудителни мерки.

Съдебни изпълнители

Съдебните изпълнители са лица, които изпълняват преки принудителни и обезпечителни мерки (те физически извършват принудителното изпълнение — т.е. те отнемат имущество, определят обезпечението и т.н.). Съдебните изпълнители се назначават от министъра на правосъдието. Техният брой и район на действие се определят от министъра на правосъдието по такъв начин, че да има най-малко един съдебен изпълнител на територията на всеки окръжен съд (*okrožno sodišče*), а останалите съдебни изпълнители се разпределят на териториите на окръжните съдилища според броя на изпълнителните дела в районните съдилища на територията на всеки окръжен съд. В отделни изпълнителни дела съдебният изпълнител се назначава с решение на съда, но вискателят има право да номинира конкретен съдебен изпълнител. Съдебният изпълнител може да изпълнява мерките по всяко отделно дело на цялата територия на Република Словения. Работата на съдебните изпълнители представлява обществена работа, която те извършват като независима дейност.

Съдебните изпълнители отговарят за всички вреди, които нанесат при осъществяването на принудително изпълнение и обезпечителни мерки вследствие на техните действия или неизпълнението на техните задължения съгласно закона, наредбите за прилагането му и съдебните разпореждания.

Министърът на правосъдието може да освободи съдебен изпълнител, когато допусне сериозно нарушение при изпълнение на задълженията си.

Разходи по принудителното изпълнение

Разходите за извършване на изпълнителни действия първо се заплащат от вискателя. Вискателят трябва да плати авансово също така разходите за принудителните мерки в определените от съда размери и срокове. Когато вискателят не плати обезпечението, съдът спира принудителното изпълнение. Когато разходите са били необходими за принудителното изпълнение, при поискване от вискателя, длъжникът трябва да възстанови направените разходи на вискателя, в това число разходите за претърсвания, свързани с имуществото на длъжника, и разходите по производство, образувано служебно от съда. Съдът трябва да се произнесе относно разходите в срок до осем дни от получаване на молбата

За да се гарантира заплащането на труда и възстановяването на извършени разходи, съдебният изпълнител може да поиска от вискателя да плати гаранция в срок и размер според тарифата. Съдебният изпълнител трябва лично да връчи на вискателя съобщението за плащане на гаранцията, в което трябва да се съдържа също така предупреждение за последиците, ако гаранцията не бъде платена навреме и ако на съдебния изпълнител не бъде представено доказателство за плащането. Съдебният изпълнител трябва да включи също така информация за правото си да иска съдът да се произнесе по гаранцията.

Когато вискателят не е съгласен с начина на плащане, срока или размера на гаранцията, в осемдневен срок от получаването на съобщението вискателят може да подаде молба до съдебния изпълнител, с която да поиска произнасяне на съда по въпроса. Съдебният изпълнител незабавно изпраща молбата до съда, който трябва да се произнесе по въпроса в осемдневен срок от получаването ѝ.

Когато вискателят не плати гаранцията по начина и в срока, определени от съдебния изпълнител или съда, или не представи доказателство за плащане, съдебният изпълнител уведомява за това съда, който спира принудителното изпълнение.

3.2 Основни изисквания

Първото условие за допускане на принудително изпълнение е **да е налице основание за принудително изпълнение**. По закон **това може да е изпълнителен титул или автентичен документ**.

Изпълняемост на съдебни решения:

Съдебно решение подлежи на принудително изпълнение, след като стане окончателно и изтече срокът за доброволно изпълнение на задълженията на длъжника. Срокът за доброволно изпълнение на задължението започва да тече от деня, следващ този, в който на длъжника е връчено решението. Възможно е съдът да допусне принудително изпълнение само на част от решение, когато въпросната част стане предмет на принудително изпълнение.

Съдът допуска принудително изпълнение на съдебно решение, което все още не е окончателно, когато по закон е предвидено, че обжалването не спира неговото изпълнение.

Изпълняемост на съдебна спогодба:

Съдебната спогодба подлежи на принудително изпълнение, ако вземането съгласно спогодбата е изискуемо. Настъпването на изискуемостта на вземането трябва да е видно от спогодителен протокол, от публичен документ или от документ, заверен в съответствие със закона. Ако не може да бъде доказано по този начин, че изискуемостта е настъпила, това трябва да е видно от окончателно решение, постановено в гражданско производство, в рамките на което е установена изискуемостта на вземането.

Подлежащо на принудително изпълнение нотариално вписване:

Нотариалното вписване подлежи на принудително изпълнение, ако длъжникът се е съгласил с неговата пряка изпълняемост в самото вписване и ако вземането, което е предмет на нотариалното вписване, е изискуемо. Изискуемостта на вземането трябва да е видна от нотариално вписване, публичен документ или документ, заверен в съответствие със закона. Когато изискуемостта на вземането не зависи от изтичането на определен срок, а по-скоро от друго обстоятелство, посочено в нотариалното вписване, нотариусът уведомява страните какво се счита за достатъчно доказателство за изискуемост на вземането: писмено заявление, отправено от вискателя към длъжника, че вземането е изискуемо, в което е посочена датата, от която е изискуемо, и доказателство за връчване на длъжника на писменото заявление относно изискуемостта на вземането. Нотариусът уведомява страните, че може да го упълномощат да съобщи на длъжника за изискуемостта на вземането, вместо да представят доказателство, че на длъжника е връчено писмено заявление относно изискуемостта на вземането. Писменото заявление на вискателя или съобщението от нотариуса се връчват с препоръчана поща.

Второто условие, за да допусне съдът принудително изпълнение, е **подаването на молба за принудително изпълнение**, която трябва да съдържа информация за вискателя и длъжника, в това число съответните данни за легитимацията им, изпълнителен титул или автентичен документ, задължението на длъжника, начина на плащане и предмета на принудителното изпълнение, както и друга информация, която е необходима за извършването на принудителното изпълнение (молбата за принудително изпълнение въз основа на автентичен документ трябва да включва също така молба съдът да разпорежи на длъжника да изплати вземането, заедно с определените разходи, в осемдневен срок или в тридневен срок, ако се касае за спорове, свързани с менителници или чекове, считано от датата на връчване на решението). Вискателят трябва ясно да определи в молбата за принудително изпълнение изпълнителния титул, въз основа на който се иска изпълнението, и да посочи, че е издадена декларация за изпълняемост.

Вземането трябва да е изискуемо и срокът за доброволно изпълнение на задължението да е изтекъл (доброволен срок).

Длъжникът трябва да бъде ясно идентифициран в изпълнителния титул или в автентичния документ. В молбата за принудително изпълнение трябва да бъдат посочени също така името и адресът на длъжника (или неговото седалище). В молбата за принудително изпълнение трябва ясно да се посочи информация за идентифициране на длъжника (и вискателя), която се различава според това дали са физически лица, юридически лица, предприемачи или частни лица.

Длъжникът трябва да бъде съществуващ субект (той не може да е починал или заличен от съдебния регистър). Когато е подадена молба за принудително изпълнение срещу несъществуващ субект, тя трябва да бъде отхвърлена, а ако субектът престане да съществува по време на изпълнителното производство, тогава това се счита за причина за спиране на производството по закон (и не е необходимо да се постановява специално решение).

В изпълнителното производство **презумпциите са приложими** (правоспособност) еднакво за длъжника и вискателя, тъй като те са установени в гражданското производство съгласно Гражданския процесуален закон (*Zakon o pravdnem postopku*), във връзка с член 15 от ZIZ.

4 Цел и естество на принудителните мерки

Целта на принудителните мерки е да се плати вземането на вискателя.

Принудителните мерки за плащане на парични вземания са: продажба на движими вещи на длъжника, продан на недвижими имоти, прехвърляне на парично вземане на длъжника, откупуване на права на собственост и материални права и безналични ценни книжа, продажба на дружествен дял на член и прехвърляне на пари, държани в разплащателна организация (т.е. банки).

Принудителните мерки за плащане на непарични вземания са: отнемане и предаване на движими вещи, опразване и отнемане на недвижими имоти, заместваща услуга за сметка на длъжника, принуждаване на длъжника да извърши действие чрез финансови санкции, възстановяване на наето лице на работа, разпределяне на движими вещи, волеизявление и предаване на дете.

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Горепосочените принудителни мерки позволяват изпълнение върху всеки предмет на принудително изпълнение (за всяка вещь, право на собственост или материално право на длъжника), освен ако по закон обектът е освободен от принудително изпълнение или принудителното изпълнение срещу обекта е ограничено по закон — член 32 от ZIZ.

Предмет на принудително изпълнение не може да бъдат следните обекти:

обекти, които не се търгуват,

минерални ресурси и други природни ресурси,

съоръжения, устройства и други обекти, които са от съществено значение за държавата или за самоуправляваща се местна общност с оглед на изпълнението на техните задачи, движими вещи и недвижими имоти, използвани за целите на националната отбрана,

съоръжения, устройства и други обекти, които са от съществено значение за длъжника с оглед на изпълнението на неговите задължения за обществена услуга, както и

други вещи и права, предвидени по закон (например пари, предназначени за издръжка на дете, изцяло лични вещи, доход от социално

подпомагане, обезщетение за родител, детски надбавки, обезщетение за увреждане, храна, гориво за отопление, животни за работа и разплод, ордени, медали, помощни приспособления за хора с увреждания, земеделска земя и съоръжения на земеделски стопани, когато са необходими за собственото им препитание, и т.н.).

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Основната цел на всички принудителни мерки е да се плати вземането на вискателя. Последиците от принудителните мерки зависят от вида на използваната принудителна мярка.

ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ ЗА ПАРИЧНИ ВЗЕМАНИЯ

Принудителното изпълнение върху движими вещи се осъществява чрез отнемането и продажбата на движимата вещь. Върху отнетите вещи се налага запор в полза на вискателя.

Принудителното изпълнение върху парични вземания на длъжника се осъществява чрез отнемане и прехвърляне на вземанията. С решението, с което се допуска отнемането на парични вземания (решение за отнемане), съдът забранява на лицето, което има задължения към длъжника, да изплаща задължението на длъжника и на длъжника да предяви вземанията, включително чрез запора, който е наложен като гаранция, или да се разпорежда с вземанията по какъвто и да било начин. Отнемането поражда действие в деня, в който решението за отнемане бъде връчено на лицето, което има задължения към длъжника. При отнемането на вземанията на длъжника, което се допуска от съда по молба на вискателя, в полза на вискателя се налага запор върху отнетите вземания.

Принудително изпълнение върху парични средства на длъжника, държани в разплащателна организация: С решението за принудително изпълнение срещу парични средства, държани от длъжника в разплащателна организация, съдът разпорежда на разплащателната организация да замрази паричните средства на длъжника по всички сметки в размер до дължимата сума съгласно решението за принудително изпълнение и след като решението стане окончателно, да плати тази сума на вискателя. Решението води до отнемане и прехвърляне с цел събиране на вземането.

Когато решението за принудително изпълнение стане окончателно, съдът уведомява разплащателната организация. Разплащателната организация уведомява съда непосредствено след извършване на плащането към вискателя.

Принудително изпълнение за вземане на длъжника, при което се отнемат или предават движими вещи или при което се предават недвижими имоти, се осъществява чрез отнемане на това вземане и прехвърлянето му на вискателя, последвано от неговата продажба. Прехвърлянето на отнетото вземане на длъжника води до прехвърляне на паричното вземане на длъжника.

Принудително изпълнение върху други права на собственост или материални права се осъществява чрез отнемането на въпросното право и реализация на движимата вещ. Отнемането има действие в деня, в който решението за отнемане бъде връчено на длъжника. В решението за принудително изпълнение, с което се допуска отнемането, съдът налага забрана на длъжника да се разпорежда с това право. При отнемане на правото в полза на вискателя се налага заповед.

Принудително изпълнение върху безналични ценни книжа: Принудителното изпълнение срещу безналични ценни книжа, които се търгуват на фондовата борса, се осъществява чрез отнемането и продажбата на безналични ценни книжа и заплащането на вискателя от сумата, получена от продажбата. Отнемането поражда действие в деня, в който решението за отнемането бъде вписано в централния регистър на безналичните ценни книжа.

Принудително изпълнение върху дружествен дял на член се осъществява чрез вписване на решението за принудително изпълнение, продажба на дела и плащане на вискателя на сумата, получена от продажбата. С решението за принудително изпълнение съдът забранява на члена да се разпорежда с неговия дял. Съдът връчва решението за принудително изпълнение на дружеството и го вписва в съдебния регистър. С това вписване в полза на вискателя се налага заповед върху дела на члена, който е противопоставим също така срещу всяко лице, което впоследствие придобие този дял.

Принудително изпълнение върху недвижими имоти се осъществява чрез вписване на решението за принудително изпълнение в имотния регистър, оценяване на стойността на недвижимия имот, неговата продажба и плащане на вискателя от сумата, получена от продажбата. Съдът вписва решението за принудително изпълнение срещу недвижимия имот в имотния регистър. С това вписване в полза на вискателя се налага възбрана върху недвижимия имот, която е противопоставима също така срещу всяко лице, което впоследствие придобие право на собственост върху него. Вискател, който иска принудително изпълнение, но все още в негова полза не е наложена възбрана или поземлен дълг, с вписването на решението за принудително изпълнение получава право на плащане от недвижимия имот преди лицето, което впоследствие получи заповед или поземлен дълг.

ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ ЗА НЕПАРИЧНИ ВЗЕМАНИЯ

Процесът на отнемане и предаване на движими вещи се води от съдебен изпълнител, който взема вещта от длъжника и я предава на вискателя срещу разписка.

Процесът по опразване и отнемане на недвижим имот се води от съдебен изпълнител, който въвежда вискателя във владение, след като го опразни от хора и вещи. Опразването и отнемането на недвижим имот е разрешено 8 дни, след като решението за принудително изпълнение бъде връчено на длъжника.

Процесът по задължаване за извършването, допускането или преустановяването на действие може да се води в сътрудничество със съдебния изпълнител по начин, определен от съда. Въз основа на изпълнителен титул, според който длъжникът трябва да изпълни дадено действие, което може да бъде извършено от друго лице, принудителното изпълнение се осъществява, като съдът оправомощава вискателя да възложи задачата на друго лице за сметка на длъжника или да я изпълни сам или сама (**заместващо връчване за сметка на длъжника**). Когато длъжникът трябва да изпълни дадено действие съгласно изпълнителен титул, което действие не може да бъде извършено от друго лице, съдът определя подходящ срок за изпълнението на това задължение в решението за принудително изпълнение и налага глоба, ако длъжникът не изпълни задължението в указания срок (**принуждаване на длъжника чрез глоба**).

Процесът на възстановяване на наето лице на работа се осъществява от съда, който в решението за изпълнение определя подходящ срок за изпълнение на задълженията. В решението за принудително изпълнение съдът също така предвижда глоба, ако длъжникът не изпълни задължението в указания срок.

Процесът на разпределяне на вещи може да се осъществи чрез действителното физическо разпределяне, когато такова разпределяне бъде определено с изпълнителен титул, или чрез продажба на вещта.

Процесът на волеизявление представлява задължението то да бъде извършено пред имотен регистър или друг вид волеизявление съгласно определеното в решението, което представлява изпълнителен титул, и се счита за изпълнено, след като въпросното решение стане окончателно.

Процесът на принудително изпълнение в случаи, касаещи упражняването на родителски права или отглеждането на деца и режима на лични отношения с деца се провежда, когато съдът определи в решението за принудително изпълнение, че дадено лице трябва да предаде детето. Съдът определя срока, в рамките на който детето трябва да бъде предадено, или постановява, че детето трябва да бъде предадено незабавно. С решението за принудително изпълнение на лицето, за което се отнася изпълнителният титул, на лицето, от чиято воля зависи предаването на детето, и на лицето, което е с детето към момента на постановяване на решението, се вменява задължението да предаде детето. В решението за принудително изпълнение съдът постановява, че задължението за предаване на детето е противопоставимо срещу всекиго, с когото се намира детето към момента на принудителното изпълнение.

Съдът по изпълнението може да наложи глоба срещу длъжник, който действа в противоречие със съдебното решение, като например укрива, уврежда или унищожава своето имущество, извършва действия, които биха могли да причинят непоправима или трудна за поправяне вреда на вискателя, пречи на съдебния изпълнител да осъществява принудителното изпълнение или да предприема обезпечителни мерки, действа в противоречие с решение за гаранция, пречи на работата на вещите лица или на разплащателната организация, пречи на работодателя или на друг изпълнител на решението за принудително изпълнение да осъществи принудителното изпълнение или пречи или забранява огледа и оценяването на недвижими имоти.

Когато длъжникът действа в противоречие с решението за принудително изпълнение и се разпореди със своето имущество, въпросната сделка е действителна само ако правният акт е осъществен срещу разумно заплащане и ако другата страна е действала добросъвестно (т.е. не е знаела или не е можела да знае, че длъжникът няма право да се разпорежда с неговото имущество) към момента на прехвърлянето или на учредяването на тежестта.

Длъжник, който унищожава, уврежда, прехвърля или укрива част от своето имущество с намерението да попречи на плащането към вискателя и по този начин причинява вреда на вискателя, носи наказателна отговорност и ще бъде глобен или осъден на лишаване от свобода до една година.

При поискване от съда, банката трябва да даде обяснения и да предостави документация, доказваща дали и как е изпълнила съдебното решение за принудително изпълнение и как е приложила разпореждането за погасяване на вземанията съгласно изискванията на закона. Банката трябва така също да изпрати на вискателите и на съда информация относно банковите сметки на длъжника. Въз основа на решение за принудително

изпълнение банката трябва да замрази паричните средства на длъжника, които се държат в банката, в посочения в решението за принудително изпълнение размер и след това да плати тази сума на вискателя.

При поискване от вискателя, съдът може да разпреди на банката, която в противоречие със съдебното решение не е извършила отнемането, прехвърлянето или плащането на изискуемата сума, да заплати тази сума на вискателя вместо длъжника от собствените активи на банката. В такъв случай банката носи отговорност пред вискателя за вреди, причинени поради неизпълнението на решението за принудително изпълнение, или за нарушаване на задължителни разпоредби относно задължението за оповестяване на информация, относно спазването на поредността на плащане, относно размера и начина на плащане на задължението съгласно решението за принудително изпълнение.

Въз основа на решение за принудително изпълнение работодателят на длъжника трябва да плати на вискателя еднократна парична сума или редовно да плаща на вискателя паричните суми, на които в противен случай длъжникът би имал право като работна заплата. Въпреки това длъжникът има право най-малко на 70 % от минималната работна заплата на месец. При поискване от вискателя, съдът може да разпреди на работодателя, който в противоречие със съдебното решение не е удържал и платил изискуемите суми, да плати въпросните суми на вискателя вместо длъжника от собствените активи на работодателя. В такъв случай работодателят носи отговорност пред вискателя за вреди, причинени от неизпълнение на решението за принудително изпълнение.

Лицето, което има задължения към длъжника, трябва да декларира дали признава отнетото вземане и в какъв размер и дали неговото/нейното задължение за плащане на вземането на длъжника зависи от изпълнението на някакво друго задължение. Ако той/тя не направи декларация или не обяви истината, той/тя носи отговорност пред вискателя за вредата.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Срокът на действие на определена мярка на съда по изпълнението зависи от естеството на мярката. Изпълнителното производство (и последиците от решение за допускане на принудително изпълнение) обикновено приключва, когато вземането на вискателя бъде удовлетворено. Ако принудителното изпълнение не е възможно поради правни или фактически съображения, то се прекратява чрез спиране на изпълнението, вследствие на което се анулират всички принудителни мерки, освен ако това би нарушило права, придобити от трети страни (например права на купувачи върху отнето движимо имущество). Вискателят може да поиска отлагане на принудителното изпълнение най-много с една година и в такъв случай решение за допускане на принудителното изпълнение остава в сила дори ако длъжникът няма никакво имущество към момента на постановяване на решението (т.е. наличието на фактически пречки, възпрепятстващи реализацията на вземането на вискателя).

Когато няма налични парични средства, в случай на принудително изпълнение срещу вземания на длъжника от банковите сметки на длъжника, или длъжникът няма достъп до средствата, банката трябва да съхранява решението за принудително изпълнение в своите архиви в продължение на една година и да плати на вискателя, когато по сметката на длъжника има налични средства или когато длъжникът придобие правото да се разпорежда със средствата. До този момент принудителното изпълнение може да бъде спряно.

Когато при отнемането на движими вещи съдебният изпълнител не установи активи, които може да са предмет на принудително изпълнение, или с отнетите активи не може да се покрие вземането на вискателя, или съдебният изпълнител не може да извърши отнемането, защото длъжникът отсъства или не осигурява достъп до помещенията, в тримесечен срок от първия опит за отнемане вискателят може да поиска съдебният изпълнител да направи втори опит за отнемане. До този момент принудителното изпълнение може да бъде спряно.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Длъжникът, вискателят, всяка трета страна, имаща право върху обекта на изпълнението, и всеки купувач на вещь, закупена в рамките на производството, разполагат с правни средства за защита срещу решенията на съда по изпълнението.

Обикновено правното средство за защита срещу решение на първа инстанция е жалба. По изключение може да се представи възражение срещу решение за принудително изпълнение от длъжника или трета страна, която има право върху обекта на изпълнението, което пречи на принудителното изпълнение. Възражението трябва да бъде основателно. Във възражението длъжникът или третата страна трябва да посочи всички факти и да представи доказателства, въз основа на които възражението трябва да се счита за основателно (възражение на длъжника). Вискателят има право на отговор на възражението в 8-дневен срок. Решението по възражението може да се обжалва.

Всеки, който докаже, че може да има право върху обект на изпълнението, което би попретило на принудителното изпълнение, може да подаде възражение срещу решението за принудително изпълнение и да поиска от съда да обяви, че принудителното изпълнение срещу въпросния обект не се допуска (възражение на трета страна). Възражението може да бъде подадено до приключването на изпълнителното производство. Когато вискателят не отговори на възражението в срок или обяви, че не се противопоставя на възражението, съдът отменя решението за принудително изпълнение, било то изцяло или частично, и спира принудителното изпълнение според обстоятелствата в конкретния случай. Когато вискателят обяви, че той/тя се противопоставя на възражението в рамките на срока, съдът отхвърля възражението. Третата страна, която е подала възражението, може да заведе дело в 30-дневен срок, след като решението стане окончателно, за да се установи дали се допуска принудително изпълнение върху обекта.

Жалба или възражение може да се подава в съда, който е постановил решението, срещу което се предявяват правни средства за защита. Общото правило е, че същият съд, който е постановил решението за принудително изпълнение, се произнася по възражението, а съдът от втора инстанция се произнася по жалбата. Решението по жалбата е окончателно.

Възражение и жалба се подават в осемдневен срок, считано от връчването на решение на съда от първа инстанция. По изключение, жалба може да се подава след този срок до края на изпълнителното производство, когато възражението се основава на факт, касаещ реалното вземане, и този факт е възникнал, след като решението е станало изпълняемо, и не е било възможно да се предяви в рамките на първоначалния срок.

Възражението и жалбата не спират изпълнението на принудителните мерки в изпълнителното производство, освен на етапа на плащане. Общото правило е, че вискателят не може да получи плащане, докато решението за принудително изпълнение не стане окончателно. Вискателят може да получи плащане преди решението за принудително изпълнение да стане окончателно само в случай на принудително изпълнение, основано на изпълнителен титул, когато принудителното изпълнение се отнася до парични средства на длъжника, държани в разплащателна организация (принудително изпълнение, основано на изпълнителен титул), при условие че изпълнителният титул е приложен към молбата за принудително изпълнение, освен по търговски дела, при които не е необходимо да се прилага изпълнителният титул.

В изпълнителното производство извънредните правни средства за защита са ограничени.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Принудителното изпълнение за парични вземания и за обезпечаването на такива вземания не е допустимо върху вещи и права, които са от съществено значение за покриването основните жизнени потребности на длъжника и на лицата, които длъжникът по закон е задължен да издържа, или които са от съществено значение за извършването на професионалната дейност на длъжника. Върху част от тези вещи и права все пак принудително изпълнение е допустимо, но само в ограничена степен.

Връзки по темата

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

http://www.mp.gov.si/si/obrazci_evidence_mnenja_storitve/uporabni_seznami_imeniki_in_evidence/

<http://www.sodisce.si/>

<https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs>

<http://pisrs.si/>

Последна актуализация: 24/08/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Словакия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Според член 232, параграф 1 от Закон № 160/2015 — Кодекс на гражданското исково производство (*Civilný sporový poriadok*) — изпълняемостта е клауза в съдебното решение, с която се установява задължението за изпълнение на решението; тя се изразява във възможността за пряко и незабавно изпълнение на решението с правни средства. С изключение на случаи, включващи ненавършили пълнолетие лица, решенията за принудително изпълнение по граждански и търговски дела се уреждат по Закон № 233/1995 за съдебните изпълнители и изпълнителните производства, с който се изменят някои закони, с измененията (Закон за изпълнителното производство) (*Exekučný poriadok*), според който изпълнителен титул представлява единствено решение, съдържащо клауза за изпълняемост. Решение на съда по изпълнение се определя като изпълнителен титул според Закона за изпълнителното производство, ако с него се предоставя право, установява се задължение или се засягат активи. В член 45 от Закона за изпълнителното производство са определени също така други изпълнителни титули, на чиято база може да се осъществява принудително изпълнение, в това число изпълнителни титули от други държави и нотариални актове.

Принудителното изпълнение на решения по дела, включващи ненавършили пълнолетие лица, се урежда по отделни правни разпоредби, а не по Закона за изпълнителното производство. То е уредено от член 370 и сл. от Закон № 161/2015 — Кодекс на гражданското охранително производство (*Civilný mimosporový poriadok*). Този законодателен акт се прилага при принудително изпълнение на решения:

- относно упражняването на родителски права върху ненавършило пълнолетие лице, режима на лични отношения или задълженията по отношение на ненавършилото пълнолетие лице, различни от парични задължения,

- относно връщането на ненавършило пълнолетие лице в чужбина в случай на неправомерно отвеждане или задържане;

- ако някой конкретен законодателен акт или международен договор, с който Словакката република е обвързана, предвижда изпълняемостта на дадено споразумение или автентичен документ, уреждащ упражняването на родителските права върху ненавършило пълнолетие лице, режима на лични отношения или задължения по отношение на ненавършилото пълнолетие лице, различни от парични задължения.

Поради това в следното изложение се прави разлика между принудително изпълнение по Закона за изпълнителното производство и принудително изпълнение по Кодекса на гражданското охранително производство.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Принудително изпълнение по Закона за изпълнителното производство

Принудителното изпълнение се води от съдебен изпълнител, който е лице, назначено и упълномощено от държавата да провежда изпълнителни производства; такива производства представляват упражняване на публични правомощия. Принудителното изпълнение се води от съдебен изпълнител, упълномощен от съд: съдът възлага дела, като за изпълнението им упълномощава отделни съдебни изпълнители, избрани на случаен принцип по ред и със софтуер, одобрени от Министерството, за да се изключи възможността за влияние върху възлагането на делата.

Списък на съдебните изпълнители е посочен на уебсайта <http://www.ske.sk/>. Компетентен за производства по принудително изпълнение е Районният съд на Банска Бистрица (*Okresný súd Banská Bystrica*), т.е. молби за принудително изпълнение трябва да се подават само до този съд, независимо от местопребиването/постоянното местоживее на вискателя или на длъжника (т.е. кредитора или задълженото лице).

Обикновено обаче съдът възлага делото на съдебен изпълнител, назначен за окръжния съд, който е компетентен по адреса на длъжника.

Принудително изпълнение по Кодекса на гражданското охранително производство

Принудително изпълнение на решение по дело, касаещо ненавършило пълнолетие лице, може да се води само от съд; съдът с териториална компетентност обикновено е компетентният съд по местопребиване на ненавършилото пълнолетие лице, както е уговорено между родителите или по друг законосъобразен начин. Ако съдът с териториална компетентност не е известен или той не може да се намеси своевременно, съдът, който е компетентен по настоящото местопребиване на ненавършилото пълнолетие лице, се разпореджда и води принудителното изпълнение. Съдът с териториална компетентност за изпълнение на спешна мярка е съдът, който е разпоредил мярката; ако спешната мярка е разпоредена от апелативен съд, териториална компетентност има първоинстанционният съд. Съдът с териториална компетентност за изпълнение на решение относно връщането на ненавършило пълнолетие лице в чужбина в случай на неправомерно отвеждане или задържане е първоинстанционният съд.

Поради това решението се изпълнява от самия съдия, но съдията може да упълномощи съдебен служител да организира отвеждането на ненавършилото пълнолетие лице. При принудителното изпълнение на решението упълномощеният съдебен служител по закон има същите правомощия като съдията.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Производство по Закона за изпълнителното производство

Според член 48 от Закона за изпълнителното производство вискателят (т.е. вискателят съгласно изпълнителен титул; субектът, на когото според подлежащо на изпълнение решение е присъдено правото на плащане по искането за плащане) подава молба за принудително изпълнение, ако длъжникът не изпълни доброволно подлежащото на изпълнение решение. Следователно изпълнителното производство се образува в отговор на подадена молба от страната, която има право да изиска плащане на вземането съгласно изпълнителния титул.

Както е посочено по-горе, молбата за принудително изпълнение се подава в Районния съд на Банска Бистрица по електронен път, т.е. тя се изпраща до електронната пощенска кутия на съда по определен електронен формуляр, който е на разположение на уебсайта на Министерството. Молбата трябва да бъде заверена; в противен случай не се разглежда. Ако вискателят или негов представител не разполага с активирана електронна пощенска кутия, молбата за принудително изпълнение може да бъде подадена чрез всеки съдебен изпълнител. В такъв случай съдебният изпълнител изпълнява ролята на упълномощен представител на вискателя за целите на връщането до издаването на разрешение за

принудително изпълнение, като за това съдебният изпълнител има право на възнаграждение и възстановяване на разходите; размерът на разходите и начинът за тяхното изчисляване са определени от министъра с акт от общ характер. В молбата за принудително изпълнение трябва да бъдат посочени следните данни:

- а) посочване на съда, до който се изпраща;
- б) вискател и длъжник, ако последният е страна в производството;
- в) представител на вискателя и, ако молбата се подава от няколко вискателя, общият представител на вискателите (това се отнася до задължението да се назначи общ представител);
- г) съдебен изпълнител, ако молбата за принудително изпълнение се подава чрез съдебен изпълнител;
- д) изпълнителен титул, на чиято база може да се проведе принудителното изпълнение и дава основанието за подаване на молба за принудително изпълнение срещу длъжника; ако това се отнася до правоприемство, трябва да се опишат фактите за установяване на правоприемството;
- е) представяне на основните факти и посочване на доказателства за отношенията с длъжника, ако принудителното изпълнение ще се води въз основа на изпълнителен титул за присъждане на вземане от менилница или заповед срещу длъжника, който е физическо лице; това е приложимо също така, ако разрешението за подаването на молба за принудително изпълнение е установено чрез непрекъснатата поредица от заверки;
- ж) искането; ако се касае за искане за плащане, то трябва да бъде разделено на главница, периодични разходи, капитализирани разходи, договорни неустойки и направените от вискателя разходи за принудителното изпълнение;
- з) банковата сметка на вискателя, по която следва да бъде преведено изисканото плащане;
- и) адрес на електронната поща на вискателя за електронна комуникация със съдебния изпълнител, когато вискателят не разполага с активирана електронна пощенска кутия;
- й) декларация от вискателя, че изпълнява условие или насрещно задължение, ако това, което в изпълнителния титул е наредено на длъжника, е обвързано с условие или насрещно задължение, и представяне на доказателство;
- к) декларация от вискателя, че задължението съгласно изпълнителния титул не е изпълнено доброволно; ако задължението не е изпълнено частично, въпросната част трябва да бъде обявена в деня на подаване на молбата за принудително изпълнение;
- л) датата на подаване на молбата.

Към молбата за принудително изпълнение трябва да бъдат приложени следните документи:

- а) копие на изпълнителния титул и потвърждение за неговата изпълняемост, ако е необходимо; не е нужно да се прилага заповед за плащане, издадена в рамките на исково производство;
 - б) документ за установяване на правоприемство; ако правоприемството е установено по закон или в търговския регистър (*Obchodný register*), тогава е достатъчно да се направи препратка към тях;
 - в) документ, от който да е видно, че условието или насрещното задължение е изпълнено, ако това се изисква по изпълнителния титул;
 - г) потребителски договор или друга договорна документация, свързана с потребителския договор, включително документи, посочени в потребителския договор, ако се отнасят до принудителното изпълнение въз основа на изпълнителен титул, с който се присъжда вземане по потребителския договор; това не важи, ако изпълнителният титул е заповед за плащане, издадена в исково производство.
- Ако молбата е за принудително изпълнение въз основа на изпълнителен титул от друга държава, вискателят трябва да приложи също така документи в съответствие с вида на изпълнителния титул (член 48, параграф 5 от Закона за изпълнителното производство).

При получаването на молбата за принудително изпълнение съдът я разглежда и ако тя отговаря на законовите изисквания, издава разрешение и го връчва на съдебния изпълнител, който организира принудителното изпълнение.

Производство по Кодекса на гражданското охранително производство

Страните в производството по принудителното изпълнение на решение са ненавършилото пълнолетие лице и вискателят и длъжникът по изпълнителния титул. Ако длъжникът не изпълни доброволно изпълнителния титул, вискателят може да подаде молба за принудително изпълнение на решението; съдът обаче може служебно да образува производство според Кодекса на гражданското охранително производство. Решението може да бъде приведено в изпълнение, след като бъде издадена заповед за неговото изпълнение, като може да се пристъпи към принудително изпълнение, без заповедта да се връчва на страните. В изпълнение на решението съдът отвежда ненавършилото пълнолетие лице от лицето, с което то не трябва да бъде по силата на решението, и организира предаването му на лицето, на което според решението детето се поверява, или лицето, на което според решението се предоставя право на лични отношения с детето за ограничен период от време, или на лицето, упълномощено да получи ненавършилото пълнолетие лице, което е било отведено или задържано неправомерно.

3.2 Основни изисквания

Изпълнително производство по Закона за изпълнителното производство

Условията за изпълнително производство по Закона за изпълнителното производство включват: наличието на изпълнителен титул, подаването на молба за принудително изпълнение и плащането на съдебна такса (16,50 EUR). Съдебната такса е дължима при подаване на молбата и може да бъде платена единствено с пощенски запис или банков превод. Данните за фактуриране на плащането на тази такса се издават автоматично.

Съдът не изпраща покана за плащането на тази такса; ако не е платена в 15-дневен срок след подаването на молбата, молбата не се разглежда; това не важи, ако вискателят е освободен от съдебни такси, за което се уведомява от съда.

След като започне принудителното изпълнение на право на изпълнение, различно от плащането на парична сума, съдебният изпълнител на вискателя може да поиска плащането на аванс за покриване на разходите по производството; това не се прилага, ако вискателят е освободен от съдебни такси. Ако вискателят не плати този аванс при поискването му от съдебния изпълнител в посочения от него срок, който не трябва да е по-малко от 15 дни, съдебният изпълнител издава съобщение за спиране на принудителното изпълнение.

Според Закона за изпълнителното производство изпълнителният титул е подлежащо на изпълнение съдебно решение, ако предоставя право, установява задължение или засяга активи. Изпълнителен титул може да бъде също така:

- а) решение на институция, орган, служба или агенция на Европейския съюз;
- б) изпълнителен титул от друга държава, който подлежи на изпълнение в Словакия;
- в) нотариален акт, който се отнася до правно задължение и определя вискателя и длъжника, правното основание, предмета и срока за изпълнение, ако длъжникът по нотариалния акт се е съгласил с неговата изпълняемост;
- г) подлежащо на изпълнение решение, издадено в арбитражно производство, в това число одобреното в него помирение;
- д) решение относно наследство;
- е) подлежащо на изпълнение решение на публична администрация или орган на регионалното самоуправление, включително съобщение за санкция, която не е платена на място;
- ж) изчисление на плащане, декларация за забавено плащане на данъци и такси, както и помирение, одобрено от съответния орган;

- з) подлежащо на изпълнение решение и декларация за забавено плащане за социална сигурност, социално осигуряване, схема за пенсия за старост и обществено здравно осигуряване;
- и) друго подлежащо на изпълнение решение, декларация за забавено плащане или одобрено помирение, което по закон подлежи на изпълнение;
- й) документ, издаден съгласно действащото законодателство в друга държава — членка на ЕС, ако той се отнася до събирането на вземане, както е предвидено в съответното законодателство;
- к) съобщение за спиране на принудителното изпълнение и покана за плащане на разходите по него;
- л) изпълнителен титул, предвиден в съответното законодателство.

Изпълнително производство по Кодекса на гражданското охранително производство

Единственото условие за принудителното изпълнение на решение е самият изпълнителен титул, тъй като съдът може служебно да образува производството; съдът може служебно да разпорежи принудително изпълнение на решението, като процедурата по изпълнение на спешна мярка винаги се разпорежда служебно от съда. Взыскателят не плаща никаква съдебна такса за молбата, тъй като тези производства са освободени от съдебни такси.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Активи, които подлежат на принудително изпълнение по Закона за изпълнителното производство

Ако принудителното изпълнение се основава на изпълнителен титул, с който се установява задължение за плащане на парична сума, принудителното изпълнение може да бъде осъществено чрез:

- а) запор върху доходи;
- б) разпореждане на плащане;
- в) продажба на движими вещи;
- г) продажба на ценни книжа;
- д) продан на недвижими имоти;
- е) продажба на предприятие;
- ж) разпореждане за отнемане на свидетелство за управление на МПС.

Ако се касае за принудително изпълнение за събирането на вземане, което, без да се броят разходите, в деня на връчване на молбата за принудително изпълнение не надвишава 2 000 EUR („принудително изпълнение с ниска стойност“), принудителното изпълнение не може да се проведе чрез продан на недвижим имот, който служи за постоянно или временно местопребиваване на длъжника; това не засяга правото да се наложи възбрана върху недвижимия имот. Принудително изпълнение за събиране на вземане за издръжка не се счита за изпълнение с ниска стойност.

Принудително изпълнение чрез продан на недвижим имот, който служи за постоянно или временно местопребиваване на длъжника, може да се извършва само с одобрението на съда, ако има няколко изпълнителни производства срещу длъжника за събиране на вземания, които общо надвишават 2 000 EUR, и съдебният изпълнител може да докаже, че вземането не може да се събере по никакъв друг начин. Молба за одобряване на проданата на недвижимия имот, посочен в предходното изречение, може да бъде подадена от съдебния изпълнител, който е наложил първата по ред възбрана върху недвижимия имот, и също така, с писменото съгласие на съдебен изпълнител, чиято възбрана е наложена на по-късна дата.

Ако основанието за принудителното изпълнение е изпълнителен титул, налагащ задължение, различно от плащането на парична сума, начинът на принудително изпълнение се определя съобразно естеството на задължението. То може да бъде проведено чрез:

- а) опразване;
- б) конфискуване или унищожаване на вещи за сметка на длъжника;
- в) делба на съсобствена вещ;
- г) извършване на работа и услуги.

Изпълнителното производство не може да засяга активи или права, които според Закона за изпълнителното производство или специален законодателен акт не подлежат на принудително изпълнение, или са освободени от принудително изпълнение или не са допустими за принудително изпълнение. Следователно принудителното изпълнение може да се осъществява със запор, само ако взыскателят е кредитор по запора или ако кредиторът по запора се съгласи с принудителното изпълнение. Принудителното изпълнение може да се извършва само в обхвата на вземането, посочено в разрешението за принудително изпълнение, и размера на разходите по изпълнението; това не важи, ако принудителното изпълнение се извършва чрез продажба на движимо имущество, което не може да бъде разделено, или чрез продан на недвижим имот, когато длъжникът няма достатъчно алтернативни активи, от които вземането би могло да бъде удовлетворено.

На принудително изпълнение не подлежат:

- а) недвижим имот, притежаван от държавата, който се стопанисва от управител съгласно специален законодателен акт, различен от недвижим имот, който временно се стопанисва според специален законодателен акт;
- б) приходи на държавния бюджет, суми по разплащателни сметки на организация с държавно финансиране и вземания от правоотношенията, установяващи въпросните приходи;
- в) ценни книжа, притежавани от държавата, и държавен собствен капитал в юридически лица;
- г) суми, предвидени за покриването на дефицит в държавния бюджет и националния дълг;
- д) други активи на държавата, както е предвидено в специален законодателен акт.

Други държавни активи и активите на Банката за износ и внос на Словашката република (*Exportnoimportná banka Slovenskej republiky*) не подлежат на принудително изпълнение, ако са били освободени от принудително изпълнение въз основа на тяхната голяма важност за осъществяването на държавните дела или с общественополезна цел или въз основа на голямата важност на активите на Банката за износ и внос за осъществяването на нейните дела. В такива случаи молба за освобождаване на активи от принудително изпълнение може да бъде подадена в срок до 60 дни от връчването на съобщението за започване на принудително изпълнение. Изпълнителното производство върху такива държавни активи може да се провежда само върху държавните активи, които се стопанисват от управител на държавни активи, вследствие на чиято дейност е установено вземането на взыскателя.

Принудително изпълнение на решение по Кодекса на гражданското охранително производство

Съдът отвежда ненавършилото пълнолетие лице от лицето, с което според решението то не трябва да бъде, и организира предаването на детето на лицето, на което според решението детето се поверява, или на лицето, на което според решението се предоставя право на лични отношения с

детето за ограничен период от време, или на лицето, което е упълномощено да получи детето, което е било отведено или задържано неправомочно. Съдията може да упълномощи съдебен служител да организира отвеждането на детето. При принудителното изпълнение на решението упълномощеният съдебен служител по закон има същите правомощия като съдията.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

При започване на принудително изпълнение съдебният изпълнител уведомява вискателя и длъжника за неговото започване и как то ще се извърши, ако това може да бъде определено (преди да издаде заповед за изпълнение), и кани длъжника да удовлетвори вземането. В съобщението за образуването на принудително изпълнение се включват разходите в случай на изпълнение на задължението в 15-дневен срок след връчването на това съобщение, както и разходите след изтичането на 15-дневния срок след връчване на съобщението, ако длъжникът не е погасил задължението в рамките на този срок.

Последици от съобщението за образуването на принудително изпълнение

Рутинни правни действия

След като бъде връчено съобщение за започване на принудително изпълнение, длъжникът трябва да се ограничи до рутинни правни действия в обхвата, в които такива разумно може да се изискват от него с оглед на размера и значимостта на вземането. За юридическо лице или едноличен търговец рутинните правни действия са правните действия, които са съществено важни за извършване на дейностите, които са предмет на тяхната работа или стопанска дейност. За други физически лица рутинни правни действия са правните действия, които са съществено важни за посрещането на техните обичайни нужди и също така на нуждите на лицата, за които физическото лице е задължено да плаща издръжка.

По-специално следните не се считат за рутинни правни действия:

- а) създаване на предприятие, кооперация или друго юридическо лице;
- б) придобиване или прехвърляне на дял от предприятие, кооперация или друго юридическо лице;
- в) прехвърляне или отдаване под наем на недвижим имот или обременяването му с право на трета страна;
- г) осъществяване на правно действие без подходящо възнаграждение.

Разпореждане с активи, които са предмет на принудително изпълнение

След като бъде връчено съобщението за започване на принудително изпълнение, разпореждането с активи, които са предмет на принудителното изпълнение, не е възможно да се извършва повече без предварителното писмено съгласие на съдебния изпълнител, с изключение на рутинни правни действия. Разпореждането с активи в нарушение на тази забрана не засяга действителността на правното действие, но то не поражда действие за вискателя и вземането на вискателя може да бъде удовлетворено чрез принудително изпълнение от останалите активи и без да е необходимо да се оспорва правното действие, ако то се отнася до разпореждане с активи в полза на лица, посочени в член 42а, параграфи 3 и 4 от Гражданския кодекс (*Občiansky zákonník*), които са знаели за изпълнителното производство или е трябвало да знаят, ако са положили дължимата грижа.

Прихващане на вземания

След като започне принудителното изпълнение, едностранно прихващане на вземане на длъжника от вискателя не се допуска, освен ако е разрешено от изпълнителен титул, въз основа на който длъжникът би могъл да предприеме принудително изпълнение.

Последици от удовлетворяването на вземане

След като бъде връчено съобщението за започване на изпълнително производство, последици от удовлетворяване на вземането настъпват само ако съдебният изпълнител получи плащане на дължимата сума. Ако е извършено плащане за погасяване на вземането преди да бъде връчено съобщението за започване на изпълнителното производство, вискателят трябва да уведоми съдебния изпълнител за въпросното плащане без ненужно забавяне.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Валидността на тези мерки не е обвързана с никакъв срок.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Спиране и прекратяване на принудително изпълнение по Закона за изпълнителното производство

Длъжникът може да спре принудителното изпълнение, като поиска това от съдебния изпълнител (в такъв случай съдебният изпълнител издава съобщение за спиране на принудителното изпълнение), поради следните съображения от страна на длъжника, по-специално:

- а) предявен е специален иск (*vyučovacia žaloba*) или се води производство за определянето на право на собственост, ако се касае за активи, които са предмет на принудителното изпълнение;
- б) длъжникът, който е физическо лице, е подал молба за допускането на разсрочено плащане и тя е взета предвид;
- в) длъжникът, който е физическо лице, е подал молба за спиране на принудителното изпълнение и е обявил, че временно, без да има вина за това, се намира в положение, в което незабавното принудително изпълнение би могло да има особено сериозни последици за него или за членове на неговото семейство;
- г) при принудително изпълнение за събиране на издръжка длъжникът е платил дължимата издръжка, включително разходите на вискателя и на съдебния изпълнител, подал е молба за спиране на принудителното изпълнение и е обявил, че доброволно ще продължи редовно да плаща издръжката чрез съдебния изпълнител;
- д) длъжникът, който е подал молба за прекратяване на принудителното изпълнение, е предоставил гаранция, равна на стойността на вземането, по специална сметка, открита от съдебния изпълнител за тази цел.

Длъжникът може да поиска също така от съда прекратяване на принудителното изпълнение по следните причини:

- а) обстоятелства, възникнали след издаването на изпълнителния титул, са довели до погасяване на вземането;
- б) изпълнителният титул е отменен;
- в) въз основа на специален законодателен акт има основания, поради които признаването или принудителното изпълнение на изпълнителен титул от друга държава е недопустимо, освен ако титулът е можело да бъде приложен на по-ранен етап от производството;
- г) съществуват други фактори, които пречат на принудителното изпълнение на изпълнителен титул.

Длъжникът може да подаде молба със спиращо действие до съдебния изпълнител само в 15-дневен срок от връчването на съобщението за започване на изпълнението. В молби за спиране на принудително изпълнение, подадени след това (които нямат спиращо действие), длъжникът може да се позовава само на фактори, които са възникнали след изтичането на този период. В по-нататъшни молби за спиране на принудителното изпълнение длъжникът може да се позовава само на фактори, които са възникнали след подаването на предходната молба за спиране на изпълнението. Ограниченията, определени в първите две изречения, не са приложими, ако има също така фактори, на които длъжникът не е можел да се позове, без да има вина за това. Ако вискателят се съгласи с прекратяването на принудителното изпълнение, съдебният изпълнител

издава съобщение за прекратяване на принудителното изпълнение, което се връчва на страните в производството и на съда; в противен случай в рамките на пет работни дни след крайния срок за отговор съдебният изпълнител на вискателя подава молба за прекратяване на принудителното изпълнение, придружена от декларация на съдебния изпълнител и всяка друга декларация от вискателя, до съда, който се произнася по молбата. По принцип в рамките на изпълнителното производство не може да се подават „жалби“ срещу последващи решения на съдебния изпълнител и на съда, освен законосъобразни изключения съгласно Закона за изпълнителното производство.

Принудително изпълнение на решение по Кодекса на гражданското охранително производство

Допускат се жалби срещу заповед за изпълнение на решение и срещу заповед за отхвърляне на молба за принудително изпълнение на решение. Жалба срещу заповед за изпълнение на решение може да се подава само на основание, че изпълнителният титул не подлежи на изпълнение или че обстоятелства, възникнали след издаването на изпълнителния титул, са довели до погасяване на задължението. Жалбата срещу заповед за изпълнение на решение не е пречка първоинстанционният съд да приведе решението в изпълнение.

Съдът може служебно да отложи изпълнението на решение, ако животът, здравето или развитието на ненавършилото пълнолетие лице са сериозно застрашени от принудителното изпълнение на решението. В отговор на подадена молба, съдът може да отложи принудителното изпълнение на решение от друга държава, ако то се оспорва в държавата, в която е постановено, докато по жалбата бъде взето решение. Съдът отлага също така принудителното изпълнение на решението, ако това се изисква от специален законодателен акт.

Съдът прекратява служебно производството по изпълнение на решение и ако:

- а) изпълнителният титул все още не подлежи на изпълнение;
- б) изпълнителният титул е отменен, след като е постановено решението за принудително изпълнение; ако изпълнителният титул е изменен, съдът може да продължи с изпълнението на решението в съответствие с изменения изпълнителен титул;
- в) съдът е обявил принудителното изпълнение на решението за недопустимо, тъй като има друга причина, поради която решението не може да бъде изпълнено;
- г) обстоятелства, възникнали след издаването на изпълнителния титул, са довели до погасяване на задължението;
- д) задължението е изпълнено;
- е) решението е приведено в изпълнение.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Вж. точки 4 и 5. Съдебният изпълнител е отговорен да избере начин за изпълнение, който да е съизмерим със задължението, подлежащо на изпълнение, и кога стойността на запорираните активи на длъжника съответства на стойността на задължението. Принудителното изпълнение може да се извършва само в обхвата на вземането, посочено в разрешението за принудително изпълнение, и размера на разходите по изпълнението; това не важи, ако принудителното изпълнение се извършва чрез продажба на движимо имущество, което не може да бъде разделено, или чрез продан на недвижим имот, когато длъжникът няма достатъчно алтернативни активи, от които вземането би могло да бъде удовлетворено.

Съдът трябва да отхвърли молба за принудително изпълнение и ако:

- а) молбата или изпълнителният титул е в нарушение на Закона за изпълнителното производство;
- б) има причини, поради които принудителното изпълнение би трябвало да бъде прекратено;
- в) вискателят или длъжникът не е правоприемник на лицето, посочено в изпълнителния титул;
- г) принудителното изпълнение се предлага въз основа на изпълнителен титул, издаден в производство, в рамките на което е установено вземане по менителница или запис на заповед, и се е оказало, че вземането е възникнало във връзка с потребителски договор, в рамките на който не са отчетени неприемливи договорни условия, или ограничение по отношение на или недопустимост на използването на менителница или запис на заповед или фактът, че договорът нарушава приемливите морални принципи, и това оказва влияние върху вземането;
- д) изпълнителният титул е издаден в рамките на производство, в което не е било възможно да се оспорват или преглеждат каквито и да било договорни условия, и наличието на неприемливо условие оказва влияние върху изпълнено вземане, възникнало във връзка с потребителски договор;
- е) принудителното изпълнение ще се води въз основа на арбитражно решение, постановено по потребителски спор, и:
 1. потребителското арбитражно споразумение не изпълнява условията, определени в специален законодателен акт;
 2. арбитражното решение по потребителския спор не е издадено от арбитър, който към момента на арбитражното производство е бил включен в списъка на арбитрите, упълномощени да решават потребителски спорове;
 3. арбитражното решение по потребителския спор не е издадено от установен арбитражен съд, който към момента на арбитражното производство е бил лицензиран да решава потребителски спорове;
 4. арбитражното решение не отговаря на данните, посочени в специален законодателен акт, или не подлежи на изпълнение;
- ж) молбата включва вземане за периодични разходи и е подадена повече от три години, след като изпълнителният титул е станал подлежащ на изпълнение, и без от длъжника да е поискано да плати задължението през последните три месеца преди подаването на молбата за принудително изпълнение, или без да е сключено споразумение с длъжника за разсрочено плащане на вземането, което е постановено с изпълнителния титул, през трите години, след като изпълнителният титул е станал подлежащ на изпълнение;
- з) принудителното изпълнение е предложено въз основа на изпълнителен титул, който е нотариален акт, неотговарящ на законоустановените изисквания или съдържащото се в него задължение е в нарушение на закона или приетите морални принципи.

В хода на принудителното изпълнение съдът има право да поиска от съдебния изпълнител обяснения или отчети за напредъка по всяко изпълнително дело, което му е възложено, и той е задължен да ги предостави на съда в рамките на посочения срок. Съдът може също така служебно да замени съдебния изпълнител, ако той многократно или сериозно наруши задължение, предвидено в Закона за изпълнителното производство или съдебното решение. Преди да реши да замени съдебния изпълнител, съдът взема предвид изявленията на страните в производството и на съдебния изпълнител.

Когато принудителното изпълнение се осъществява чрез заповед върху доходи, от месечната работна заплата или други доходи на длъжника не може да се удържа сума с определен базов размер; с постановление правителството определя начините за изчисляване на този базов размер. Ако се касае за издръжка на ненавършило пълнолетие лице, базовият размер на сумата, която не може да се удържа от месечната работна заплата на длъжника, е в размер на 70 % от базовия размер, определен в предходното изречение. Ако се касае за лице, което работи в чужбина и чиято работна заплата се изчислява за тази цел с коефициент на работната заплата или по аналогичен начин, начинът на изчисляване на базовия размер се определя по същия начин и в същото съотношение, както въпросната работна заплата.

Средства по банкова сметка в размер до 165 EUR и средства, за които длъжникът изрично обяви, че са предназначени за плащането на работни заплати на неговите служители, не подлежат на принудително изпълнение чрез нареждане на плащане от банковата сметка. Ако длъжникът има няколко сметки, сума в размер до 165 EUR само по една банкова сметка не подлежи на принудително изпълнение.

Що се отнася до вещи, притежавани от длъжника, принудително изпълнение не може да се извършва върху такива, нужни на длъжника за посрещането на неговите и на семейството му материални потребности или за неговата работа или предприятие, нито върху вещи, чиято продажба би нарушила приетите морални принципи.

От изпълнително производство са изключени следните:

- а) обичайното облекло, бельо и обувки;
- б) основно домакинско оборудване, а именно легла на длъжника и на неговото семейство, маса, столове според броя на членовете на семейството, хладилник, готварска печка, котлон, бойлер, гориво, пералня, завивки и спално бельо, стандартни кухненски уреди, радио;
- в) домашни животни, различни от такива за целите на предприятието;
- г) вещи, принадлежащи на длъжника, които служат за неговата работа или предприятие, в размер до 331,94 EUR;
- д) медицински изделия и други вещи, от които длъжникът се нуждае поради заболяване или физическо увреждане;
- е) вещи, за които са предоставени помощи за материална нужда и надбавки съгласно специален законодателен акт; финансови плащания, предоставени съгласно специален законодателен акт като обезщетение за сериозно увреждане, както и мерки за защита на детето с финансов характер, предоставени съгласно специален законодателен акт;
- ж) моторно превозно средство, от което длъжникът, който е физическо лице, се нуждае за личен превоз и за посрещане на нуждите на физическо лице със сериозно увреждане и нуждите на неговото семейство или членовете на неговото домакинство;
- з) годешни пръстени и венчални халки;
- и) пари в брой в размер до 165 EUR;
- й) учебници и играчки.

От изпълнително производство са освободени също така вещи, принадлежащи на едноличен търговец, който обработва земя, ако загубата им би застрашила обработването на земеделската земя или непрекъснатия процес в растениевъдството и животновъдството съгласно специален законодателен акт, както и животни за разплод, т.е. млечни крави, юници, бикове с родословие, свине майки с родословие, нерези с родословие, овце и овни с родословие.

От изпълнително производство са освободени активите, които спестителите притежават в пенсионен фонд, и активите, които участниците притежават в допълнителен пенсионен фонд, съответстващи на сума в размер на вноските, плащани от работодателя за въпросния участник, и доходите от инвестирането им.

В сила от **1 април 2017 г.**

Последна актуализация: 18/02/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Процедури за изпълнение на съдебно решение - Швеция

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

Изпълнителни дела по Кодекса за принудителното изпълнение (*utsökningsbalken*)

Принудително изпълнение е налице, когато изпълнителен орган принуждава да се изпълни дадено задължение, постановено от съд или друг орган. Принудителното изпълнение обикновено е свързано със задължение за плащане на парична сума или извеждане от жилище. Друг вид принудително изпълнение се отнася до отнемане или други мерки за сигурност.

Принудително изпълнение, свързано със задължение за плащане, се осъществява чрез запор. Чрез запорирането се допуска имущество, принадлежащо на длъжника, да бъде отнето. Ако задължението налага дадено лице да бъде изведено например от жилище, принудителното изпълнение се извършва чрез евикция. Иначе принудителното изпълнение обикновено е под формата на разпореждане от страна на органа за принудително изпълнение спрямо лицето, срещу което е предявено принудителното изпълнение, да извърши дадено действие или да се съобрази с дадено предписание или друго разпореждане. Органът по принудително изпълнение може да наложи глоба.

Изпълнителни дела по Кодекса за децата и родителите (*föräldrabalken*)

Принудителното изпълнение по Кодекса за децата и родителите е свързано с мерки, които се прилагат с цел практическото осъществяване на действие, което произтича от решение или споразумение за упражняването на родителски права, местоживеенето, режима на лични отношения или предаването на деца. Съдът, който постановява принудително изпълнение, може да наложи глоба или да разпорежи отвеждане от полицията. Същото правило за принудителното изпълнение е приложимо, когато се привеждат в изпълнение чуждестранни решения в съответствие с Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета (Регламент „Брюксел II“), ако принудителното изпълнение засяга личността на детето. Въпреки това, ако принудителното изпълнение се отнася до имущество на детето или съдебни разноски, тогава се прилага Кодекса за принудителното изпълнение.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Принудителното изпълнение се осъществява от шведския орган за принудително изпълнение (*Kronofogdemyndigheten*). Следователно органът за принудително изпълнение взема решение например за налагането на запор. Старши съдебен изпълнител носи цялата правна отговорност за производството, докато обикновено на практика принудителното изпълнение се извършва от други служители (администратори по принудителното изпълнение).

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Изпълнителни дела по Кодекса за принудителното изпълнение

За да се предприеме принудително изпълнение, трябва да има съдебно решение или друг изпълнителен титул.

Принудителното изпълнение може да се основава на следните изпълнителни титули:

съдебно решение, присъда или определение,

спогодба, която е потвърдена от съда, или споразумение от медиация, което е обявено от съд за подлежащо на изпълнение,

утвърдено разпореждане за наказателна санкция, утвърдено предписание за плащане или утвърдено разпореждане за плащане на глоба за нарушаване на разпоредбите,

арбитражно решение,

задължение, поето в писмен вид пред двама свидетеля, което се отнася до плащания за издръжка по Кодекса за брака и семейството (*äktenskapsbalken*) и Кодекса за децата и родителите (*föräldrabalken*),

решение на административен орган, което се привежда в изпълнение съгласно специална разпоредба,

документ, който подлежи на изпълнение съгласно специална разпоредба, решение на органа за принудително изпълнение, свързано със заповед за плащане или съдействие за принудително изпълнение, и европейски заповеди за плащане, които са обявени за подлежащи на изпълнение от органа за принудително изпълнение. След като бъде издаден изпълнителен титул, повече няма нужда от никакво допълнително решение от съд или друг орган, за да започне принудителното изпълнение.

Важна част от работата на органа за принудително изпълнение се състои в събирането на информация за активите на длъжника. Длъжникът трябва да представи данни за своите активи и да потвърди писмено или при разпит, че информацията, която той/тя е предоставил/а, е точна, като в противен случай се повдигат наказателни обвинения. Органът може да разпорежи на длъжника също така да предостави тази информация, като в противен случай се налага глоба. Глобата се определя от районните съдилища по искане на органа за принудително изпълнение.

Молбата за принудително изпълнение може да бъде направена устно или писмено. За целите на устната молба вискателят (лицето, което иска принудително изпълнение) трябва да се яви пред органа за принудително изпълнение. Писмената молба трябва да бъде подписана от вискателя или негов представител.

Разходите по изпълнителни дела, които са дължими към държавата (административни разходи), се покриват чрез такси (такси за принудително изпълнение). Административните разходи обикновено се начисляват на ответника по делото (опонента на вискателя), когато бъде извършено принудителното изпълнение, ако това е възможно. Като цяло обаче вискателят е отговорен пред държавата за покриването на разходите. Изключения от правилото за отговорността на вискателя може да се направят например за повечето молби за плащане на издръжка. Общото правило е, че за всеки изпълнителен титул, за който се иска принудително изпълнение, се начислява базова такса. В дело за принудително изпълнение, свързано с вземане по частното право, базовата такса е 600 SEK.

Други такси, които може да бъдат начислени, са такси за изготвяне, такси за продажба и специални такси.

Изпълнителни дела по Кодекса за децата и родителите

Принудителното изпълнение може да се базира на решение на обикновен съд по отношение на упражняването на родителските права, местоживеенето, режима на лични отношения или предаването на деца. Принудителното изпълнение може да се основава също така на споразумение за упражняване на родителските права, местоживеенето или режима на лични отношения, сключено от родителите и одобрено от комисията за социална закрила. В Швеция може да се приведат в изпълнение така също чуждестранни решения, например решение, което подлежи на изпълнение съгласно Регламент „Брюксел II“.

Решенията за принудително изпълнение се постановяват от районните съдилища. Обикновено молбата за принудително изпълнение се подава в районния съд по местоживеене на детето. Ако детето не пребивава в Швеция, молбата трябва да бъде подадена в Стокхолмския районен съд (*Stockholms tingsrätt*).

Молбата може да бъде подадена например от родител, при който детето следва да се премести или с който да има режим на лични отношения. Докато разглежда делото, съдът може да издаде специално указание до лице от социалните служби да се опита да убеди лицето, което се грижи за детето, доброволно да изпълни посоченото в решението или споразумението. Ако въпросът е неотложен, съдът или полицейски орган може да реши, че детето се нуждае от грижи незабавно. Съдът може да наложи глоба или да разпорежи отвеждане от полицията, за да приведе в действие принудителното изпълнение.

По молба за принудително изпълнение по Кодекса за децата и родителите не се начислява такса. От всяка от страните обаче може да бъде изискано да плати разходите на другата страна в делото. Страната, която е станала причина за извършването на разходи по отнемане на детето или полагане на грижи за него, може да бъде принудена да заплати тези разходи на държавата.

3.2 Основни изисквания

Изпълнителни дела по Кодекса за принудителното изпълнение

В някои случаи може да възникнат пречки пред принудителното изпълнение. Такъв е случаят например, ако изпълнителният титул е толкова неясен, че не може да се използва като основание за принудително изпълнение.

Друг случай може да бъде, когато лицето, на което със съдебно решение е разпоредено да извърши нещо, е освободено от задължението, наложено по това съдебно решение, например да плати определена сума.

Друг случай може да бъде, когато лицето, на което е разпоредено да извърши нещо, има насрещно вземане от вискателя, т.е. подаде възражение за прихващане. Прихващането представлява пречка за принудителното изпълнение, ако органът за принудително изпълнение установи, че насрещното вземане е предявено чрез действителен изпълнителен титул или се основава на писмен сертификат за вземане.

Ако длъжникът счита, че някакъв друг проблем между страните представлява пречка за принудителното изпълнение и това възражение не може да се отхвърли без разглеждане, тогава принудително изпълнение също не може да се извърши. Пример за това може да са възраженията срещу давностния срок.

Ако изпълнителен титул бъде отменен от съда, принудителното изпълнение трябва да бъде спряно незабавно.

В някои случаи съдът може също така да разпорежи прекратяване на всяко изпълнително производство (това е известно също като задържане).

Изпълнителни дела по Кодекса за децата и родителите

Допуска се, че предвиденото в решението или споразумението е във висшия интерес на детето. Съдът не може да преразглежда решението или споразумението в рамките на преглед на принудителното изпълнение и основната алтернатива е да се осигури доброволно изпълнение. Ако е необходима някаква принудителна мярка, налагането на глоба е най-вероятният вариант. Физическо отвеждане може да се използва само като последна възможност.

Понякога може да има пречки пред принудителното изпълнение като например, когато детето е болно.

Ако детето е достигнало възраст и степен на зрялост, че желанията му да се вземат предвид, не може да се извършва принудително изпълнение срещу волята на детето, освен когато съдът сметне това за необходимо във висшия интерес на детето. Съдът трябва също така да откаже принудително изпълнение, ако е ясно, че това би било в противоречие с висшия интерес на детето.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

Изпълнителни дела по Кодекса за принудителното изпълнение

За да може да се наложи заповед/възбрана върху дадено имущество, трябва да бъдат изпълнени определени условия. Имуществото трябва:

да принадлежи на длъжника,

да бъде прехвърляемо,

да има определена парична стойност.

Заповед/възбрана може да се налага върху всякакво имущество. Правата върху имуществото с право на плодopolзване обикновено се отнасят само за физически лица. На заповед/възбрана подлежи както движимо, така и недвижимо имущество.

Движимото имущество включва не само лични вещи (например автомобили, лодки и други вещи), а също така активи (например салда по банкови сметки) и различни видове права (например права на ползване или дялове в имуществото на починало лице).

Доходи, пенсии и т.н. също може да подлежат на заповор.

Заповор не може да се налага върху някои вещи. Такъв е случает с имуществото с право на плодopolзване. Правилата относно имуществото с право на плодopolзване обикновено са приложими само за физически лица. Имуществото с право на плодopolзване се отнася например до: облекло и други вещи за лично ползване от длъжника на разумна стойност, мебели, домакински уреди и друго оборудване, необходимо за стопанисването и поддържането на дома, инструменти и друго оборудване, необходими за прехраната на длъжника или за професионално обучение, лични вещи като медали и спортни трофеи, които са с толкова голяма лична стойност за длъжника, че би било неразумно да се заповорират. Определено имущество може да бъде защитено срещу заповор/възбрана така също съгласно специални разпоредби. Такъв може да е случает например с обезщетенията.

Заповор върху доходи може да се налага само върху горницата над сумата, от която длъжникът се нуждае, за да издържа себе си и неговото /нейното семейство.

В тази връзка някои вземания имат предимство пред други. Вземането, свързано с плащания на издръжка, има предимство пред други вземания.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Изпълнителни дела по Кодекса за принудителното изпълнение

След като върху имуществото бъде наложен/а заповор/възбрана, длъжникът не упражнява контрол върху него, както преди. Длъжникът не може да използва имуществото в ущърб на вискателя, като го прехвърли или по какъвто и да било друг начин, освен ако органът за принудително изпълнение е разрешил това на специално основание, след като се е консултирал с вискателя.

Всеки, който неправомерно се възползва от заповорено имущество, може да подлежи на наказателни санкции.

Решението за заповор/възбрана предоставя приоритетни права върху имуществото.

В рамките на изпълнително производство трета страна трябва да декларира дали длъжникът има вземания или други дела с него/нея, които може да са от значение за оценяване на имуществото на длъжника, върху което е възможно да се наложи заповор/възбрана. Задължението за оповестяване важи също така за всяка трета страна, която е във владение на имущество на длъжника, например въз основа на залог или депозиране. Например банката трябва да предостави данни за банковите сметки на длъжника, сейфове или други вещи, които се съхраняват в банката. Роднини и приятели на длъжника също имат задължение за оповестяване.

Информация от трети страни може да се иска устно или писмено и, ако е необходимо, трети страни може да бъдат извикани на разпит. Те може да бъдат принудени да направят това, тъй като в противен случает се налага глоба или лишаване от свобода.

Заповореното имущество може да бъде задължително продадено без забавяне от органа за принудително изпълнение. Задължителната продажба обикновено се извършва чрез публичен търг, но понякога може да бъде организирана като закрыта процедура.

Сумите, получени в изпълнителни дела, трябва да се отчитат и плащат на вискателя възможно най-бързо.

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

Изпълнителни дела по Кодекса за принудителното изпълнение

Няма максимален срок на валидност на решение за налагането на заповор. В законодателството е предвидено обаче, че заповореното имущество следва да се продава без забавяне; вж. 3.2.

Ако е възможно, евикцията трябва да се осъществи в рамките на четири седмици, след като необходимите документи са представени на органа за принудително изпълнение.

Изпълнителни дела по Кодекса за децата и родителите

Решението за принудително изпълнение поражда действие незабавно, освен ако е предвидено друго. То е приложимо, докато бъде определено друго. В разпореджането за глоба обикновено е посочено, че дадено действие трябва да се предприеме в рамките на определен срок, например детето трябва да бъде предадено на вискателя. В решението за принудително изпълнение по отношение на режима на лични отношения обикновено е предвидено кога може да се осъществяват личните отношения и то обикновено е приложимо за следващите няколко месеца. Постановяването на решение относно принудително изпълнение не пречи на разглеждането на нова молба.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Изпълнителни дела по Кодекса за принудителното изпълнение

Решенията на органа за принудително изпълнение обикновено подлежат на обжалване. Жалбата до районния съд се подава до органа за принудително изпълнение.

Лицето, за което се отнася решението, може да обжалва решението на органа за принудително изпълнение, ако е постановено срещу него или нея. Решението за налагане на заповор върху доходите може да се обжалва без да има давностен срок. Решения за заповор/ възбрана върху други активи може да се обжалват в срок до три седмици от връчването им. Трети страни може да обжалват този заповор/възбрана без да има давностен срок.

Районният съд може да реши, че не трябва да се предприемат изпълнителни действия към дадения момент (това се нарича задържане) или ако установи конкретни основания за това, че действие, което вече е предприето, трябва да бъде отменено.

Изпълнителни дела по Кодекса за децата и родителите

Решението на районния съд относно принудителното изпълнение може да бъде отнесено пред апелативния съд. Жалбите трябва да се подават в писмен вид до районния съд. Срокът за обжалване е три седмици.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по- специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Кодексът за принудителното изпълнение съдържа разпоредби, с които се ограничават възможността за принудително изпълнение, например за защита на длъжника. В ограничена степен длъжникът може да избегне принудителното изпълнение, като възрази срещу него, например защото е изтекло по давност. Най-честите примери за ограничение на принудителното изпълнение са, че определено имущество или някои активи са освободени от налагането на заповор/възбрана с оглед на потребностите на длъжника. Заповор/възбрана върху вещи например не се налага върху т. нар. *beneficium* (неподлежащо на заповорено имущество) като жилище, което служи за постоянен дом на длъжника, и парични средства, от които длъжникът се нужда за непосредствената си издръжка. В заповора върху доходите не се включва „резервна сума“ за покриване на нормалните разходи за живот и жилищните нужди на длъжника.

Последна актуализация: 15/12/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните,

които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.